

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน เสนอแนะ
แม่บท สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทย จังหวัดเชียงใหม่

(Design Proposal for Interior Architectural
Design for Mae Bot, The Thai Dance Edutainment)

นางสาวอรอนงค์ ตันติเสรี รหัสนักศึกษา 54020170
MISS ONANONG TANTISEREE CODE 54020170

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต(สถาปัตยกรรมภายใน)
กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2558

โครงร่างวิทยานิพนธ์
โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในเสนอแนะ
แม่บท สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทย จังหวัดเชียงใหม่
(Design Proposal For Interior Architectural Design For
Mae Bot, TheThai dance Edutainment.)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (สถาปัตยกรรมภายใน)
กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมภายใน สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และหรือขโมยลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ปีการศึกษา 2558-2559

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
(สถาปัตยกรรมภายใน)

..... คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชฐ โสวิทยสกุล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชฐ โสวิทยสกุล	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ณัฐพันธ์ รักรวงศ์วาน	กรรมการ
รองศาสตราจารย์กฤษฏา อินทรสถิตย์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุไลมาน	กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผศ.ดร.ณัฐพันธ์ รักรวงศ์วาน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวเรื่องวิทยานิพนธ์

ชื่อนักศึกษา	นางสาวอรอนงค์ตันติเสรี Miss OnanongTantiseree
รหัสประจำตัว	54020170
กลุ่มวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง
ปีการศึกษา	2558-2559
ที่อยู่	420/24ซอยลาดพร้าว 87 แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10310
โทรศัพท์	086-602-0853
E-mail	silverfox_a09_@hotmail.com
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. ญาณินทร์ รั้ววงศ์วาน
อาจารย์ประจำกลุ่ม	ผศ.ดร. ญาณินทร์ รั้ววงศ์วาน รศ. ประสิทธิ์ สุไลมาน รศ. กฤษฎา อินทรสถิตย์
หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในเสนอแนะ สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทย จังหวัดเชียงใหม่ (Design Proposal For Interior Architectural Design For Traditional Thai dance Edutainment)
ประเภทโครงการ	โครงการเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นไทย ที่มีมาตั้งแต่ช้านานและได้รับอิทธิพลแบบแผนตามแนวคิดจากต่างชาติเข้ามาผสมผสานและนำมาปรับปรุงเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทยเป็นการแสดงที่มีความวิจิตรงดงาม ทั้งเสื้อผ้าการแต่งกายลีลาท่ารำดนตรีประกอบและบทร้อง นอกจากนี้การแสดงนาฏศิลป์ไทยยังเกิดจากการละเล่นพื้นบ้าน วิถีชีวิตของชาวไทยในแต่ละภูมิภาค นาฏศิลป์ไทยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นชาติไทย

อันที่กล่าวมาข้างต้นนี้ นำไปสู่สถานที่ที่เหมาะสมแก่การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ไทยผ่านรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Edutainment โดยจังหวัดเชียงใหม่ นับเป็นศูนย์กลางของจังหวัดในภาคเหนือ โดยเฉพาะเรื่องการท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งทางด้านธรรมชาติอันงดงาม ด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของชาวเชียงใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์น่าประทับใจ และความพร้อมในเรื่องสถานที่พักและบริการด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ที่หลากหลาย เป็นที่ดึงดูดคนมาท่องเที่ยวนับล้านคนในแต่ละปี ด้วยเหตุนี้ เชียงใหม่จึงเหมาะแก่การเป็นสถานที่ที่เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ไทยไม่แพ้จังหวัดอื่นๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางของภาคกลางและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศไทย แต่ด้วยองค์ประกอบที่แตกต่างเช่น ธรรมชาติความเงียบสงบ ความเก่าแก่ทางด้านวัฒนธรรมนั้นมีมากกว่ากรุงเทพมหานคร ดังนั้นเชียงใหม่เป็นตัวเลือกที่ดีสำหรับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ในมุมมองที่แตกต่างออกไป

โครงการเสนอแนะ สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทย จะเป็นสถานที่ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยโดยมีการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ควบคู่ไปกับการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติและความสะดวกสบายในรูปแบบของบทรเย็นและกิจกรรมที่ต้องพักผ่อนอย่างน้อยสามคืน โดยจะแสดงให้เห็นว่า นาฏศิลป์ไม่ใช่สิ่งที่ห่างไกลและยากเสมอไป หากใครๆ ก็สามารถเรียนรู้ ฝึกสมาธิ ฝึกจิตใจจากศิลปะแขนงนี้และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะผลลัพธ์ไม่ใช่เพียงแค่การสวมเครื่องแต่งกายสวยงามแล้วออกแสดงบนเวทีเพียงอย่างเดียว หากแต่กระบวนการตั้งแต่เริ่มสวมใจ กระบวนแดงจวบจนร้ายรำได้เป็นเพลงก็เป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกันโดยโครงการตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่และตลาดได้รุ่งประมาณสิบห้ากิโลเมตรและห่างจากสนามบินนานาชาติเชียงใหม่ประมาณยี่สิบกิโลเมตร ตั้งอยู่ในแมริมท่ามกลางทิวทัศน์เขียวชอุ่มและเทือกเขาในหุบเขาแมริม ความสะดวกสบายในบริเวณโครงการมีส่วนกระตุ้นกระบวนการขัดเกลาจิตใจได้ดี การนำเสนอสถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทยนี้ทั้งหมดจะถูกถ่ายทอดให้เห็นถึงคุณค่าความสำคัญของนาฏศิลป์ไทย อาทิเช่น วิธีการแสดงนาฏศิลป์ไทย ความเป็นมากกว่าจะเป็นการแสดงที่เห็นในทุกวันนี้ สิ่งที่ได้รับจากศิลปนาฏศิลป์ไทย เป็นต้น ผนวกกับการพักผ่อนที่ถูกออกแบบมาให้สอดคล้องกับธรรมชาติ สถาปัตยกรรมและวัฒนธรรมพื้นถิ่น รวมถึงศิลปนาฏศิลป์ไทย ที่จะแสดงออกมาในรูปแบบของการออกแบบที่ว่าง การตกแต่ง รวมถึงองค์ประกอบในอาคารและบริการให้สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นาฏศิลป์ไทยเป็นมรดกของชาติ นาฏศิลป์ไทยไม่ได้สอนแค่ร้องรำ แต่สอนให้รู้จักการแห่ง้า วัฒนธรรมประจำชาติ สอนให้มีความหมายที่จารีตที่ติงาม ละเอียดอ่อน พินิจพิจารณาและการตัดสินใจ ดังนั้นโครงการเสนอแนะ สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทยนี้ จะให้ประสบการณ์ใหม่ ความรู้ สุนทรียะ และคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย

เหตุผลสนับสนุนวิทยานิพนธ์

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากมาย มีโรงเรียนที่เสริมสร้าง ประสบการณ์ใหม่ที่เปิดคอร์สสอน อาทิเช่น สอนทำอาหาร มวยไทย โยคะ นวดแผนไทย เป็นต้น แต่ยังไม่ค่อยมีการเรียนการสอนนาฏศิลป์แบบที่ทุกเพศทุกวัยสามารถเรียนได้โดยไม่จำเป็นต้องมี คุณสมบัติที่ตรงกับอาชีพนักแสดงทุกประการ เพราะสิ่งที่ได้รับจากโครงการจะมีมากกว่าการได้แสดง ทำรำที่อ่อนช้อย แต่จะได้รับการฝึกอบรมขัดเกลาจิตใจให้สงบ การใช้ชีวิตให้ช้าลง เสริมสร้างสมาธิ ที่สมัยนี้ถูกบั่นทอนด้วยเทคโนโลยีและความวุ่นวายในเมืองใหญ่ ให้จิตใจได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกับ ศาสตร์และศิลป์แขนงนี้ อีกทั้งยังเสริมสร้างบุคลิกให้สง่างาม นอกจากนี้การเรียนการสอนแล้ว โครงการนี้จะเป็นประโยชน์สถานที่ท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาสัมผัสบรรยากาศสงบท่ามกลาง แมกไม้ขุนเขาและการแสดงที่งดงามจากกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ของโครงการรวมถึงบรรยากาศ การเรียนการสอนที่เป็นส่วนหนึ่งกับธรรมชาติอย่างลงตัว

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1. เพื่อศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในของโครงการประเภทสถาบันการแสดง
2. เพื่อศึกษาศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์ไทย ได้เห็นถึงคุณค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงไว้สืบต่อไป
3. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่และประชาสัมพันธ์ความงามของไทยในรูปแบบนาฏศิลป์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

กลุ่มเป้าหมาย	ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
1.ชาวต่างชาติที่มีความสนใจเฉพาะทางหรือมีความสนใจทางด้านศิลปะเป็นพิเศษ	มีความต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่เพื่อนำมาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน
2.นักเรียน / นักศึกษา ชาวต่างประเทศและในประเทศไทย	มีความสนใจเฉพาะทางและต้องการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยหรือต้องการปลูกฝังคุณธรรมและมารยาทจารีตที่ดั้งเดิม
3.นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (โดยเฉพาะประเทศแถบยุโรป) และในประเทศที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม	มีความสนใจเฉพาะทางและชื่นชอบการแสดงศิลปวัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์
บัณฑิต (สถาปัตยกรรมภายใน) ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2558 – 2559 เพื่อเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ
โครงการออกแบบภายในเสนอแนะ แม่บท สถาบันการศึกษานาฏศิลป์ไทย

การศึกษาและเสนอแนะโครงการนี้ จุดประสงค์เพื่อจะแสดงให้เห็นว่า นาฏศิลป์ไม่ใช่สิ่งที่
ห่างไกลและยากเสมอไป หากใครๆ ก็สามารถเรียนรู้ ฝึกสมาธิ ฝึกจิตใจจากศิลปะแขนงนี้และสามารถ
นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะผลลัพธ์ไม่ใช่เพียงแต่การสวมเครื่องแต่งกายสวยงามแล้วออก
แสดงบนเวทีเพียงอย่างเดียว หากแต่กระบวนการตั้งแต่เริ่มสวมใจกระเบนแดงจวบจนรำรำได้เป็น
เพลงก็เป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกัน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้เวลาในการจัดทำต่อเนื่องตั้งแต่ ปี 2558 – 2559 ข้อมูลที่ศึกษาและเก็บ
รวบรวมมาจึงเป็นข้อมูลที่มาใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอาจมีข้อมูลบางอย่างได้รับการปรับปรุงและแก้ไข
หลังจากที่ได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมไปแล้วบ้าง ดังนั้นทางผู้จัดทำจึงขอภัยมา ณ ที่นี้ด้วย –
ข้าพเจ้าหวังอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสามารถทำประโยชน์ให้กับการศึกษาด้านนี้ต่อไป

นางสาว อรอนงค์ ตันติเสรี

ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

อย่างแรกเลยต้องขอบคุณตัวเองที่สู้และอดทนมาจนถึงจุดนี้ได้

ขอบคุณพ่อแม่ที่ให้กำลังใจและพร่ำบอกตลอดว่า “อีกนิดเดียวลูก สู้นะ” พิมพ์ไปน้ำตาปรึ่มไป
ข้าวปลาไม่ค่อยได้กิน พ่อกับแม่ก็คอยมาดูแลส่งเสบียง กำลังทรัพย์ไม่ค่อยจะพอค่าปรีนค่าโมเดล พ่อ
แม่ก็บอกว่า “ไม่เป็นไรนะ เรื่องเรียน พ่อแม่ให้ได้”

ทำงานนั่งอยู่ที่เดิมๆ มาหลายเดือนจนแทบจะไม่ไหว พ่อแม่เห็นสภาพก็พูดว่า “ให้แม่ช่วยตัดโมฯ ไหม
/ จะใส่กรอบงานเมื่อไร เดี่ยวพ่อขับรถไปให้”

ขอบคุณนะพ่อแม่ มีวันนี้ได้ก็เพราะพ่อกับแม่เลย...

ขอบคุณอาจารย์เตี้ย ที่ผลักดันโครงการของหนูตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่เคยห้ามหรือขัดขวางจินตนาการเพื่อ
ฝันของหนูเลย แล้วยังมีไอเดียใหม่ๆ เสริมให้อีก ขอขอบคุณที่เชื่อในตัวหนูว่าหนูจะทำมันออกมาได้
ขอบคุณที่ทำให้หนูกล้าที่จะทำสิ่งที่ตัวเองปรารถนาและหวังว่ามันจะมีโครงการนี้จริงสักวัน

ขอบคุณอาจารย์เตี้ยมากเลยนะคะ หนูอยากบอกว่า ดินสอที่อาจารย์ซื้อมาจากญี่ปุ่น สร้างรูป
Perspective ที่ใช้ present ทั้งหมดเลยนะคะ ดินสอใช้ดีมากจริงๆ

ต่อมาก็ต้องขอบคุณเพื่อน “ปีท” ที่ให้ที่พักตอนไปสำรวจไซต์ รวมถึงทะเลอ่าวๆ ปุเลงๆ ไปด้วยกัน
ตลอดทั้งทริป ทุกวันนี้ยังอยากกินแกงเห็ดเผาร้านนั้นอยู่เลย

ขอบคุณเพื่อน “ก๊อบบ๊อบ” และ “น้ำหวาน” ที่ร่วมทะเลอ่าวสำรวจ case study ที่เชียงใหม่ด้วยกัน
ทริปนี้ลุยถึงขั้นต้องโบกรถชาวบ้านเข้าเมืองเลยจริงๆ ทริปนี้สนุกมากและยังฝันถึงใส่อ้าวกับข้าวเหนียว
หน้าโรงแรม ปีทู แอร์พอร์ต อร่อยสุดเท่าที่เคยกินมาเลย

ขอบคุณ “พีเอ็ม” Four seasons resort Chiang Mai ที่พาเดินชมโครงการทั่วทั้งโครงการและอธิบาย
ทุกอย่างเยอะมาก หารถตู้ให้กลับและยังบอกอีกว่า “ถ้ามีอะไรสงสัยอีกโทรฯ หาพี่ได้เลยนะ”
พนักงานที่ Four seasons Chiang Mai ทุกคนน่ารักจริงๆ

ขอบคุณ “เนต” ที่ชวนคุยไม่ให้หลับไปด้วยกัน

ขอบคุณ “ปี” ที่ให้ยืมอุปกรณ์ทุกอย่างและช่วยเม้าเพลทให้

ขอบคุณ “ตาล” กับ “มาส” ที่ไปกินข้าวเป็นเพื่อนยามโดดเดี่ยว

ขอบคุณ “พีเบนซ์” (หลายๆ) ที่ช่วยตัด contour ซึ่งเราตราฟั้วังมากจนเจ็บนิ้วไปหมด contour ดี
มากอะพีเบนซ์ ขอขอบคุณจริงๆ

ขอบคุณพี่น้องรหัส 75 13 ที่ช่วยเหลือเราทุกคนมาก โดยเริ่มจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“พี่ท็อปปัง” ขอขอบคุณที่ช่วยไม่ให้รเป็นบ้า รนรานกับทุกสถานการณ์ที่เกิด ช่วยจัดตารางชีวิตและให้
กำลังใจ Material board นีซิคมากสมกับเป็นพี่ท็อปปัง

“กวาง” ขอขอบคุณ (มากๆ จิงๆ) ที่อยู่ข้างกันมาตลอด บอกให้ช่วยอะไรไม่เคยโลเลที่จะทำ งานทุกชิ้น
ที่กวางช่วยไม่เคยต้องบอกแก้เลย

“น้องเจน” ขอขอบคุณมากที่ช่วยกันแม้ว่าแกจะงานเยอะอยู่ก็ตาม

“น้องบุค” ขอขอบคุณที่ช่วยทำให้โมเดลสมบูรณ์รวมถึงงานอื่นๆ ที่บอกให้ช่วย แม้ว่าจะง่วงแต่แกก็ฝืนทำ
ให้เราจนเสร็จ

“น้องแปง” (ตัดโมเดลเนี่ยบจิงคนนี่) ขอขอบคุณที่ช่วยตัดโมเดลอันเล็กเท่าข้าให้เรานะ มันสวยมาก
มันน่ารักมากจิงๆ

ขอบคุณ “น้องมาย” มากๆ ที่เข้ามาช่วยกู้สถานการณ์ลงสีไว้วันหนึ่ง

ขอบคุณเพื่อนๆ สน.ทุกคนที่ให้กำลังใจ เข้าใจและร่วมผ่านพ้นวิกฤตการณ์นี้ไปด้วยกัน

โดยเฉพาะ วรรณ มะปราง สมิว (ลูกๆ ต่างสายเลือดกับเราของอาจารย์เต้ย) เหล่าบุคคลที่เราเคยร่วม
พาออกกำลังกายในวันที่เปื่องานสุดๆ อาทิ ฝน ก๊อบ จำเภา มะปราง วรรณ หวาน เหล่าแก๊งงานมือที่
เผชิญชะตากรรมเดียวกัน ตัก ออฟ (โทรถามสถานการณ์ตลอด) เพื่อนร่วมรหัส ก็ ที่เผชิญกับความพีค
ไปด้วยกัน

ขอบคุณ สน. ลาดกระบัง ที่สอนให้เราเรียนรู้ทุกอย่างและแข่งแกร่งกับวิชาชีพนี้

สุดท้ายนี้

งานจะสำเร็จออกมาดีขนาดไม่ได้ถ้าขาดใครแม้แต่คนเดียวที่กล่าวมา

ขอบคุณที่ทำให้เรามีวันนี้.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เนื้อหา

หน้า

บทคัดย่อ

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ

1.1	ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2	เหตุผลสนับสนุนวิทยานิพนธ์	2
1.3	วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	2
1.4	เหตุผลในการเลือกโครงการ	3
1.5	กลุ่มเป้าหมายของโครงการ	3
1.6	องค์ประกอบของโครงการ	4
1.7	ขอบเขตของโครงการและขอบเขตของวิทยานิพนธ์	4
1.8	การเลือกที่ตั้งและอาคารโครงการ	
1.8.1	การเลือกที่ตั้งโครงการและเกณฑ์การพิจารณา	6
1.8.2	ที่ตั้งโครงการ	7
1.8.3	การเข้าถึงโครงการ	7
1.8.4	สภาพแวดล้อมของที่ตั้งและอาคาร	9
1.8.5	การพิจารณาเลือกอาคาร	16
1.9	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	16

บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป และกรณีศึกษาเปรียบเทียบ

2.1	ข้อมูลพื้นฐานของโครงการ	
2.1.1	ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถาบันการแสดงศิลปะในแขนงต่างๆ	17
2.1.2	การจำแนกนาฏศิลป์	24
2.1.3	การฝึกหัดนาฏศิลป์ไทยเบื้องต้น	30
2.1.4	ขั้นตอนการเรียนนาฏศิลป์ไทย	33
2.1.5	ดนตรีไทย (เพิ่มเติม)	34
2.1.6	หลักการสอนศิลปะตามวัยต่างๆ	35
2.1.7	ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ Edutainment	36
2.2	สายบริหารและอัตรากำลังพื้นฐาน	
2.2.1	สายงานการบริหารและอัตรากำลัง	40
2.3	กรณีศึกษาเปรียบเทียบ	
2.3.1	องค์ประกอบ พื้นที่ และแนวคิดในการออกแบบ	
2.3.1.1	กรณีศึกษาที่ 1 Vic huahin จ.ประจวบคีรีขันธ์	52
2.3.1.2	กรณีศึกษาที่ 2 อาคารภูมิพลสังคีต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จ.นครปฐม	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.3	กรณีศึกษาที่ 3 เรือนศิลป์ อาคารภูมิพลสังคีต	57
2.3.1.4	กรณีศึกษาที่ 4 Superstar academy	60
2.3.1.5	กรณีศึกษาที่ 5 Lub-d hostel	62
2.3.2	สรุปเพื่อนำไปสู่การออกแบบ	64
2.4	ข้อมูลสนับสนุนโครงการ	
2.4.1	ประวัติความเป็นมาของโครงการ	65
2.4.2	เอกลักษณ์องค์กรภาพลักษณ์ของโครงการ	66
2.4.3	สายการบริหารและอัตรากำลัง	67
2.4.4	ระบบสภาพแวดล้อมภายใน	68
บทที่ 3 กลุ่มเป้าหมาย พฤติกรรม และพื้นที่ที่ต้องการ		
3.1	องค์ประกอบโครงการ	85
3.2	พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ	86
3.3	ความต้องการพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ	87
3.4	พฤติกรรมการใช้งานภายในโครงการ	90
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล		
4.1	การวิเคราะห์ที่ตั้ง (site analysis)	94
4.2	การวิเคราะห์อาคาร (building analysis)	106
4.3	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (relationship diagram)	106
4.4	การวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยในอาคาร (area requirement)	108
4.5	ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดพื้นที่ (Pie Chart)	110
4.6	ตารางความสัมพันธ์ของการใช้พื้นที่ (Functional Diagram)	111
4.7	การแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนต่างๆในโครงการ (Zoning)	111
4.8	แนวคิดการออกแบบ (Design concept)	112
บทที่ 5 ผลงานการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน		
5.1	ผังบริเวณของโครงการ	114
5.2	รูปด้านโครงการ	122
5.3	ภาพทัศนียภาพภายในโครงการ	125
5.4	วัสดุตัวอย่าง	130
	บรรณานุกรม	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นไทย ที่มีมาตั้งแต่ช้านานและได้รับอิทธิพลแบบแผนตามแนวคิดจากต่างชาติเข้ามาผสมผสานและนำมาปรับปรุงเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทยเป็นการแสดงที่มีความวิจิตรงดงาม ทั้งเสื้อผ้าการแต่งกายลีลาท่ารำดนตรีประกอบและบทร้อง นอกจากนี้การแสดงนาฏศิลป์ไทยยังเกิดจากการละเล่นพื้นบ้าน วิถีชีวิตของชาวไทยในแต่ละภูมิภาค นาฏศิลป์ไทยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นชาติไทย

อันที่กล่าวมาข้างต้นนี้ นำไปสู่สถานที่ที่เหมาะสมแก่การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ไทยผ่านรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Edutainment โดยจังหวัดเชียงใหม่ นับเป็นศูนย์กลางของจังหวัดในภาคเหนือ โดยเฉพาะเรื่องการท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งทางด้านธรรมชาติอันงดงาม ด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของชาวเชียงใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์น่าประทับใจ และความพร้อมในเรื่องสถานที่พักและบริการด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ที่หลากหลาย เป็นที่ดึงดูดคนมาท่องเที่ยวนับล้านคนในแต่ละปี ด้วยเหตุนี้ เชียงใหม่จึงเหมาะแก่การเป็นสถานที่ที่เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ไทยไม่แพ้จังหวัดอื่นๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางของภาคกลางและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศไทย แต่ด้วยองค์ประกอบที่แตกต่างเช่น ธรรมชาติความเงียบสงบ ความเก่าแก่ทางด้านวัฒนธรรมนั้นมีมากกว่ากรุงเทพมหานคร ดังนั้นเชียงใหม่เป็นตัวเลือกที่ดีสำหรับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ในมุมมองที่แตกต่างออกไป

โครงการเสนอแนะ สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทย จะเป็นสถานที่ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยโดยมีการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ควบคู่ไปกับการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติและความสะดวกสบายในรูปแบบของบทเรียนและกิจกรรมที่ต้องพักแรมอย่างน้อยสามคืน โดยจะแสดงให้เห็นว่า นาฏศิลป์ไม่ใช่สิ่งที่ห่างไกลและยากเสมอไป หากใครๆ ก็สามารถเรียนรู้ ฝึกสมาธิ ฝึกจิตใจจากศิลปะแขนงนี้และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะผลลัพธ์ไม่ใช่เพียงแต่การสวมเครื่องแต่งกายสวยงามแล้วออกแสดงบนเวทีเพียงอย่างเดียว หากแต่กระบวนการตั้งแต่เริ่มสวมใจ กระบวนแต่งจวบจนรำรำได้เป็นเพลงก็เป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกันโดยโครงการตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่และตลาดได้รุ่งประมาณสิบห้ากิโลเมตรและห่างจากสนามบินนานาชาติเชียงใหม่ประมาณยี่สิบกิโลเมตร ตั้งอยู่ในแมริมท่ามกลางทิวทัศน์เขียวชอุ่มและเทือกเขาในหุบเขาแมริม ความสะดวกสบายในบริเวณโครงการมีส่วนกระตุ้นกระบวนการขัดเกลาจิตใจได้ดี การนำเสนอสถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทยนี้ทั้งหมดจะถูกถ่ายทอดให้เห็นถึงคุณค่าความสำคัญของนาฏศิลป์ไทย อาทิเช่น วิธีการแสดงนาฏศิลป์ไทย ความเป็นมากกว่าจะเป็นการแสดงที่เห็นในทุกวันนี้ สิ่งที่ได้รับจากศิลปนาฏศิลป์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไทย เป็นต้น ผนวกกับการพักผ่อนที่ถูกออกแบบมาให้สอดคล้องกับธรรมชาติ สถาปัตยกรรมและวัฒนธรรมพื้นถิ่น รวมถึงศิลปนาฏศิลป์ไทย ที่จะแสดงออกมาในรูปแบบของการออกแบบที่ว่าง การตกแต่ง รวมถึงองค์ประกอบในอาคารและบริการให้สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์

นาฏศิลป์ไทยเป็นมรดกของชาติ นาฏศิลป์ไทยไม่ได้สอนแค่ร้องรำ แต่สอนให้รู้จักการแห่งวัฒนธรรมประจำชาติ สอนให้มีความหมายจารีตที่งดงาม ละเอียดอ่อน พิธีพิจารณาและการตัดสินใจ ดังนั้นโครงการเสนอแนะ สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทยนี้ จะให้ประสบการณ์ใหม่ ความรู้ สุนทรียะ และคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย

1.2 เหตุผลสนับสนุนวิทยานิพนธ์

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากมาย มีโรงเรียนที่เสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ที่เปิดคอร์สสอน อาทิเช่น สอนทำอาหาร มวยไทย โยคะ นวดแผนไทย เป็นต้น แต่ยังไม่ค่อยมีการเรียนการสอนนาฏศิลป์แบบที่ทุกเพศทุกวัยสามารถเรียนได้โดยไม่จำเป็นต้องมีคุณสมบัติที่ตรงกับอาชีพนักแสดงทุกประการ เพราะสิ่งที่ได้รับจากโครงการจะมีมากกว่าการได้แสดงท่ารำที่อ่อนช้อย แต่จะได้รับการฝึกอบรมขัดเกลาจิตใจให้สงบ การใช้ชีวิตให้ช้าลง เสริมสร้างสมาธิที่สมัยนี้ถูกบั่นทอนด้วยเทคโนโลยีและความวุ่นวายในเมืองใหญ่ ให้จิตใจได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกับศาสตร์และศิลป์แขนงนี้ อีกทั้งยังเสริมสร้างบุคลิกให้สง่างาม นอกจากนี้มีการเรียนการสอนแล้ว โครงการนี้จะเป็นประหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาสัมผัสบรรยากาศสงบท่ามกลางแมกไม้ขุนเขาและการแสดงที่งดงามจากกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ของโครงการรวมถึงบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นส่วนหนึ่งกับธรรมชาติอย่างลงตัว

1.3 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1. เพื่อศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในของโครงการประเภทสถาบันการแสดง
2. เพื่อศึกษาศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์ไทย ได้เห็นถึงคุณค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงไว้สืบต่อไป
3. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่และประชาสัมพันธ์ความงามของไทยในรูปแบบนาฏศิลป์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 เหตุผลในการเลือกโครงการ

- 1.โครงการอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากติดอันดับจังหวัดที่ห้าของประเทศ
- 2.โครงการตั้งอยู่ในแมริมซึ่งห่างจากตัวเมืองและสนามบินนานาชาติเชียงใหม่ไม่มากแต่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติและความสะดวกสบายแก่การพักผ่อน
- 3.สภาพแวดล้อมของที่ตั้งเหมาะแก่การใช้สมาธิในการหาความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย ฝึกจิตใจให้จดจ่ออยู่กับศาสตร์และศิลป์นี้
- 4.พื้นที่ในโครงการสามารถจัดทำเป็นพื้นที่ที่สามารถประชาสัมพันธ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยแฝงไปด้วยการท่องเที่ยวและการพักผ่อนของผู้ที่เข้ามาใช้บริการ

1.5 กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

กลุ่มเป้าหมาย	ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
1.ชาวต่างชาติที่มีความสนใจเฉพาะทางหรือมีความสนใจทางด้านศิลปะเป็นพิเศษ	มีความต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่เพื่อนำมาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน
2.นักเรียน / นักศึกษา ชาวต่างประเทศและในประเทศไทย	มีความสนใจเฉพาะทางและต้องการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยหรือต้องการปลูกฝังคุณธรรมและมารยาทจารีตที่ดีงาม
3.นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (โดยเฉพาะประเทศแถบยุโรป) และในประเทศที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม	มีความสนใจเฉพาะทางและชื่นชอบการแสดงศิลปวัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบ

ตารางที่ 1.1 แสดงคำอธิบายกลุ่มเป้าหมายของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 องค์ประกอบของโครงการ

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	กิจกรรม	องค์ประกอบ
1.เพื่อศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในของโครงการประเภทสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	มีพื้นที่ใช้สอยสำหรับการเรียนการสอนการแสดงนาฏศิลป์ไทยให้เหมาะสมกับการใช้งาน และได้ประโยชน์สูงสุด	- Student class - Workshop area - Accommodation
2.เพื่อศึกษาศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์ไทย ได้เห็นถึงคุณค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงไว้สืบต่อไป	อยู่ในรูปแบบของกิจกรรมและการออกแบบสร้างบรรยากาศให้เป็นเอกลักษณ์และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม	- ทั้งหมดของโครงการ
3.เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่และประชาสัมพันธ์ความงามของไทยในรูปแบบนาฏศิลป์ไทย	จัดพื้นที่การแสดงให้แขกที่รับเชิญหรือนักท่องเที่ยวที่สนใจได้เข้าชม	- Performance area - Restaurant - Guest room

ตารางที่ 1.2 แสดงองค์ประกอบของโครงการ

1.7 ขอบเขตโครงการและขอบเขตวิทยานิพนธ์

การจัดแบ่งพื้นที่	ขอบเขตโครงการ	ขอบเขตวิทยานิพนธ์	ขนาดพื้นที่ (ตร.ม.) โดยประมาณ
1. พื้นที่ส่วนกลาง Front of the house			
Lobby	/	/	
Restaurant	/	/	
Coffee shop	/	/	
- Student class			
Beginner class	/	/	
Intermediate class	/	/	
Advance class	/	/	
Mental practice class	/	/	
Workshop area	/	/	
Performance area	/	/	
Back of the house - ส่วนบริหาร			
ฝ่ายบริหาร	/		
ฝ่ายบริหารฝ่ายจัดซื้อ	/		
ฝ่ายประชาสัมพันธ์	/		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายห้องพัก	/		
ฝ่ายอาหาร	/		
ฝ่ายบุคคล	/		
ฝ่ายการเงิน	/		
- ส่วนงานสอน			
ฝ่ายสอนนาฏศิลป์	/		
ฝ่ายเครื่องแต่งกาย	/		
ฝ่ายดูแลการแสดง	/		
- ส่วนบริการ			
Service entrance	/		
Staff facility	/		
Room service	/		
Housekeeping and storage	/		
Laundry area	/		
Main entrance	/		
Engineering service	/		
Food preparation service	/		
Service parking	/		
2. ส่วนห้องพัก			
- Guest room			
Pool suite	/	/	
Villa suite	/	/	
- Accommodation			
Resident	/	/	
Pavillion	/	/	
พื้นที่โดยรวม			

ตาราง 1.3 แสดงขอบเขตของโครงการและขอบเขตของวิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 การเลือกที่ตั้งและอาคารโครงการ

1.8.1 การเลือกที่ตั้งโครงการและเกณฑ์ในการพิจารณา

1. Zoning อยู่ห่างจากตัวเมือง โดยสาธารณชนใช้เวลาประมาณ 30 นาทีและอยู่ห่างจากสนามบินเชียงใหม่ โดยสาธารณชนใช้เวลาประมาณ 40 นาที อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกแม่สา โดยสาธารณชนใช้เวลา 10 นาทีและสามารถไปเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวระแวกนั้นได้ เช่น สายน้ำฝิ่งออร์คิด
2. Accessibility การคมนาคมจากสนามบิน สามารถใช้บริการรถแท็กซี่หรือรถแดง ในบริเวณนั้นรวมถึงทางโครงการมีรถบริการรับส่ง แต่การคมนาคมจากในเมืองไม่ค่อยสะดวกเท่าไรเพราะระยะทางค่อนข้างไกลจึงหารถไปยาก
3. Site Characteristic ตัวโครงการตั้งอยู่ในแม่ริมท่ามกลางทิวทัศน์เขียวชอุ่มและเทือกเขาในหุบเขาแม่ริม บรรยากาศสงบเหมาะแก่การสร้างสมาธิให้จิตจดจ่ออยู่กับกิจกรรมในโครงการได้ดี

1.8.2 ที่ตั้งโครงการ

501 หมู่ 1 ถนนแมริม-สะเมิงเก่า, อ. แมริม, เชียงใหม่ 50180

รูปที่ 1.1 แสดงแผนผังตำแหน่งที่ตั้งอาคารจากภาพถ่ายโดย google earth.

สภาพแวดล้อมโดยรอบ

ทิศเหนือ	ติดกับ	ป่าและถนนหน้าโครงการ ถัดไปเป็นเมืองกุฎิบูทีกรีสปอร์ต
ทิศใต้	ติดกับ	ร้านกาแฟสวนลาฮูและ Tita gally Mae Rim
ทิศตะวันออก	ติดกับ	แดนดอยและป่า
ทิศตะวันตก	ติดกับ	สายน้ำฝิ่งออร์คิดและสวนกล้วยไม้ฟาร์มผีเสื้อ

1.8.3 การเข้าถึงโครงการ

1. โดยรถยนต์

ใช้ถนนเส้น เชียงใหม่ – ฝาง ขับตรงไปจนถึงสามแยกสะเมิง เลี้ยวซ้ายมาประมาณ 1 กิโลเมตร จะเห็นป้ายโครงการอยู่ทางซ้ายมือ เลี้ยวเข้ามาอีก 800 เมตร จะเห็นโครงการตั้งอยู่ติดกับฟาร์มกล้วยไม้สายน้ำฝิ่ง

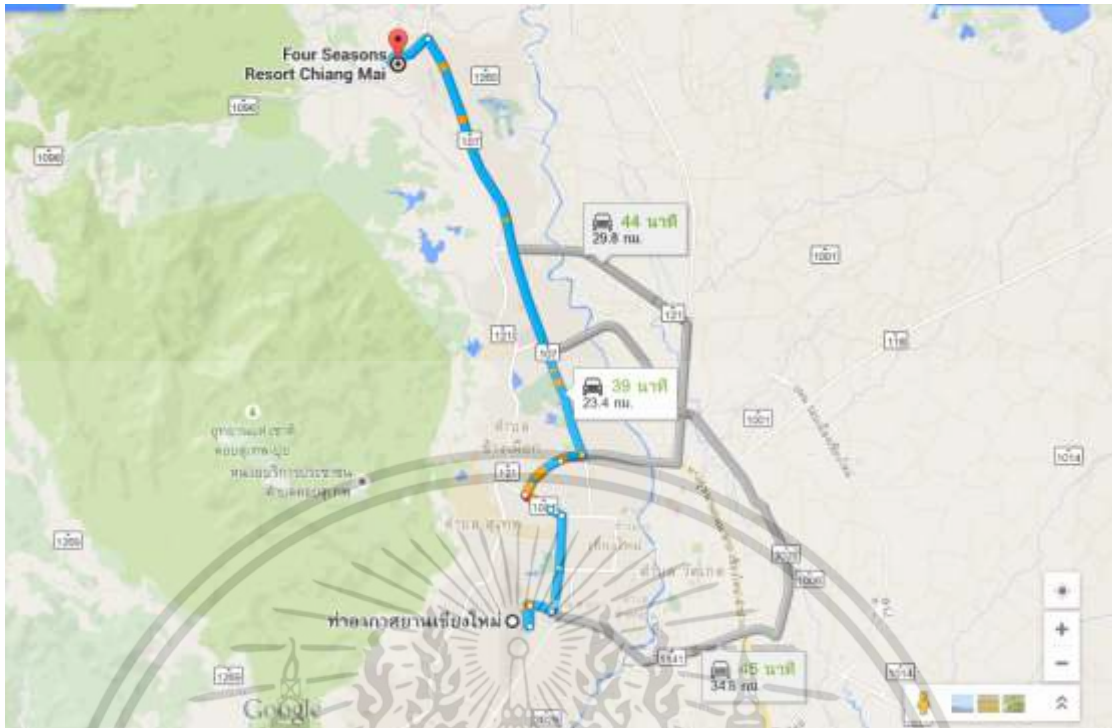
2. เดินทางโดยเครื่องบิน

มีบริการรถแท็กซี่และรถสองแถวแดงอยู่บริเวณสนามบิน คิดราคาแบบเหมาจ่ายตามระยะทาง

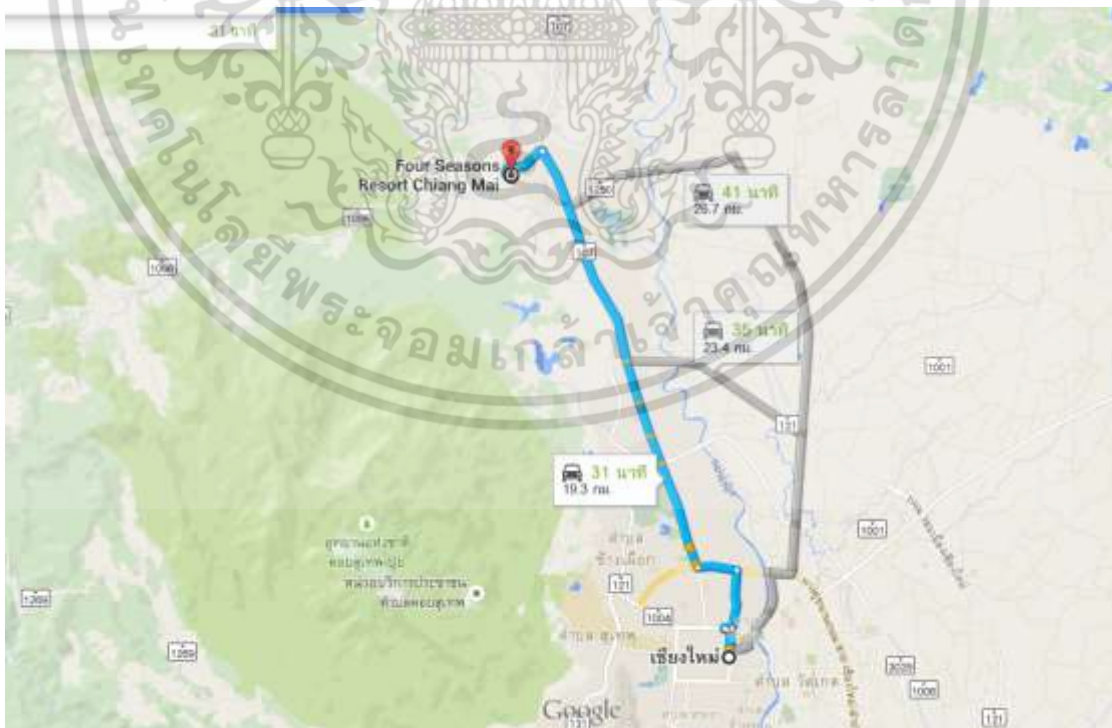
*การเดินทางจากในตัวเมืองเชียงใหม่ สามารถใช้บริการรถแท็กซี่และรถสองแถวแดง คิดราคาแบบ

เหมาจ่ายตามระยะทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.2 แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทางจากสนามบินเชียงใหม่ถึงโครงการ

รูปที่ 1.3 แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทางจากตัวเมืองเชียงใหม่ถึงโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.4 สภาพแวดล้อมของที่ตั้งและอาคาร

รูปที่ 1.4 แสดงอาคารด้านหน้าสุดของโครงการ

รูปที่ 1.5.1 , 1.5.2 แสดงวิวที่เห็นจาก Lobby โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.6 แสดงลักษณะกลุ่มอาคาร

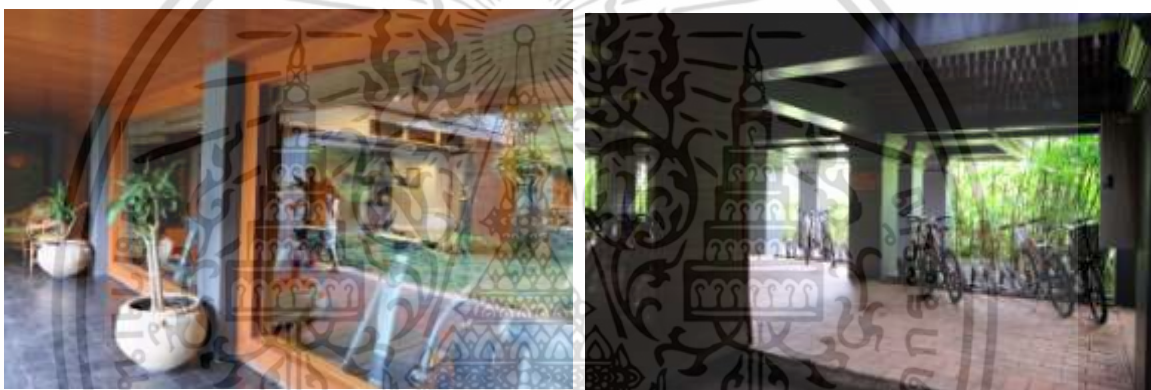

รูปที่ 1.7.1 (บน) , 1.7.2 , 1.7.3 แสดงกลุ่มอาคารส่วนที่พัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่หากห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.8 แสดงร้านอาหารอิตาเลียนสามารถยื่นอยู่ที่ระเบียงแล้วเห็นวิวทุ่งข้าว

รูปที่ 1.9.1 , 1.9.2 แสดงส่วนบริการฟิตเนสและที่จอดรถยนต์สามารถใช้ที่วิวชมระแวกใกล้เคียง
อยู่ใต้ถุนอาคารที่ทำเป็นร้านอาหารอิตาเลียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.10.1 (บน) , 1.10.2, 1.10.3 แสดงบรรยากาศของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

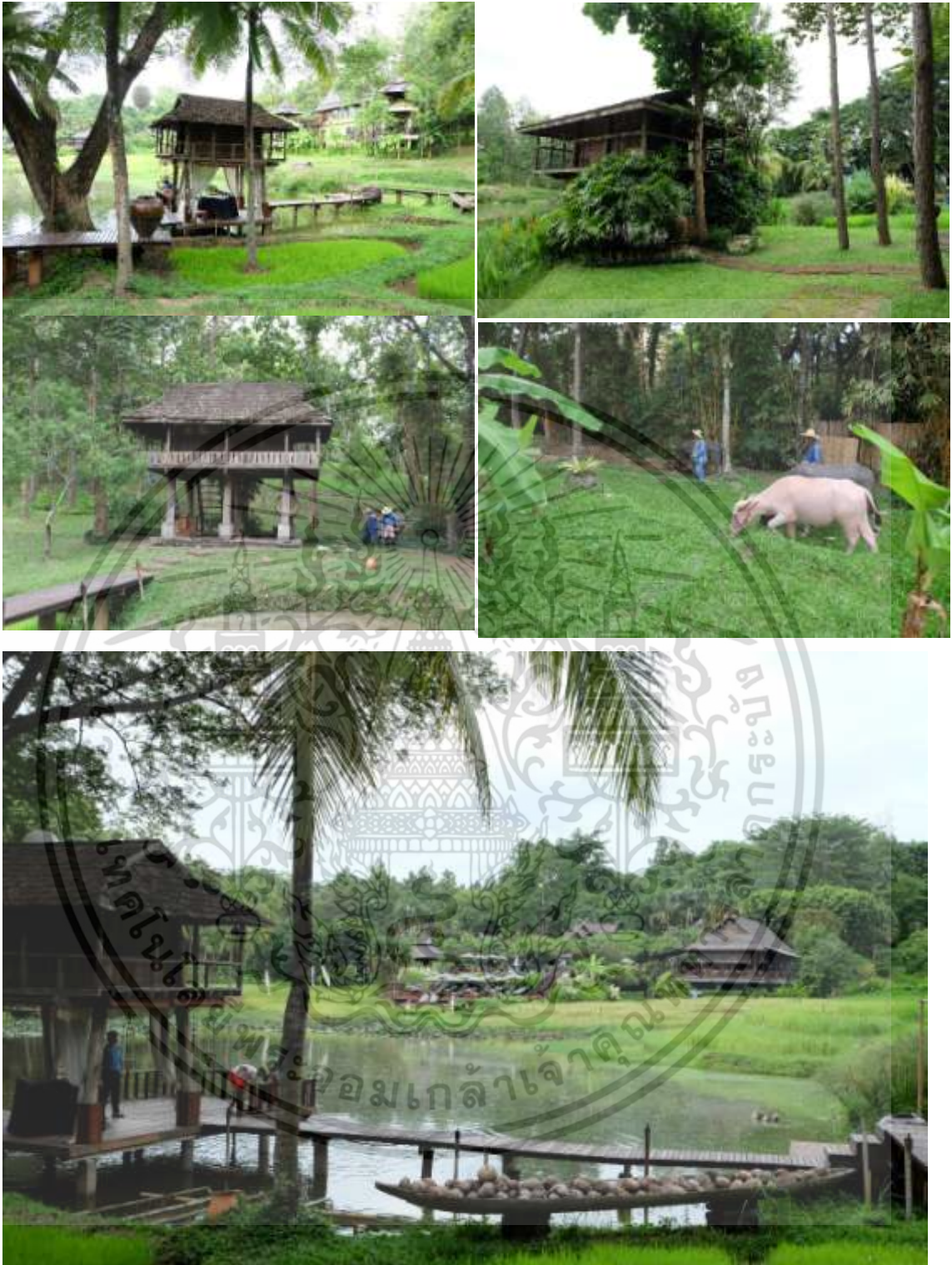

รูปที่ 1.11.1 แสดงกลุ่มอาคารส่วนที่เป็นที่พักรวมกันที่เห็นวิวบ่อบัวและทุ่งข้าวเขียวชะอุ่ม

รูปที่ 1.11.2 แสดงกลุ่มอาคารส่วนที่เป็นที่พักรวมกันที่เห็นวิวบ่อบัวและทุ่งข้าวเขียวชะอุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.12.1 (ซ้ายบน) , 1.12.2 (ขวาบน) , 1.12.3 (ซ้ายล่าง) , 1.12.4 (ขวาล่าง) , 1.12.5 (รูปใหญ่ล่างสุด)
แสดงส่วนที่เป็นยุ้งข้าวและพิพิธภัณฑ์ข้าว

มีบริเวณที่ทำเป็น Private spa และ Private dining อยู่ใต้ถุนยุ้งข้าวแต่ละหลัง

สามารถใช้เป็นที่ให้อาหารปลาในบ่อบัวได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.13.1 (บน) , 1.13.2 (ล่าง)แสดงส่วนที่ทำเป็น cooking class

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.14 (ซ้าย) แสดงพื้นที่ใช้ปลูกสมุนไพร

รูปที่ 1.15 (ขวา) แสดงพื้นที่สนามเทนนิส

รูปที่ 1.16 แสดงส่วนซ่อมบำรุงด้านหลังโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.5 การพิจารณาเลือกอาคาร

1. Structure : อาคารเป็นคอนกรีตและไม้ มีลานที่สามารถทำกิจกรรมได้
2. Special using area : มีพื้นที่รองรับการทำกิจกรรมสำหรับเด็กและครอบครัว
3. Accessibility : มีทางเข้าหลักจากภายนอกโครงการที่ชัดเจน แต่ละอาคารมีทางสัญจรเชื่อมต่อกันอย่างทั่วถึงทั้งโครงการ
4. Approach and image : สามารถสร้างและส่งเสริมภาพลักษณ์ความเป็นไทยรวมไปถึงกลิ่นอายวิถีชีวิตความเป็นไทยแต่ดั้งเดิม

1.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมล้านนาที่รวมไปถึงการวางผังทิศทางการวางเรือนและความเชื่อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรม
2. ได้ศึกษาและค้นคว้าด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมแสดงนาฏศิลป์ไทยเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการออกแบบเพื่อสามารถนำไปใช้ในการต่อยอดและการทำงานในอนาคต
3. ได้ศึกษาวิถีของนาฏศิลป์ไทยที่สามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้
4. ได้ศึกษาเกี่ยวกับระบบบริหารของสถาปัตยกรรมแสดงนาฏศิลป์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลทั่วไปและโครงการเปรียบเทียบ

2.1 ข้อมูลทั่วไป

2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์

นาฏศิลป์ เป็นคำสมาส แยกเป็น 2 คำ คือ “นาฏ” กับคำว่า “ศิลปะ”

“นาฏ” หมายถึง การฟ้อนรำ หรือความรู้แบบแผนของการฟ้อนรำนับแต่การฟ้อนรำพื้นเมืองของชาวบ้าน เช่น รำโทน รำวง ตลอดจนขึ้นไปถึงการฟ้อนที่เรียกว่า ระเบียบของนางรำระเบียบเดียว ระเบียบคู่ ระเบียบหมู่ “ศิลปะ” ได้แก่ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น สร้างอย่างประณีต ดึงงามและสำเร็จสมบูรณ์ ศิลปะเกิดขึ้นด้วยทักษะ คือ ความชำนาญในการปฏิบัติ

ความเป็นมาของนาฏศิลป์

นาฏศิลป์ก็มีวิวัฒนาการมาจากการเอาชนะธรรมชาติเช่นเดียวกับศิลปะอื่นๆ ซึ่งก็มีวิวัฒนาการเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เมื่อมนุษย์เกิดอารมณ์อย่างใดก็แสดงอารมณ์นั้นออกมา เช่น ดีใจก็ตบมือ หัวเราะ เสียใจ ก็ร้องไห้

ขั้นที่ 2 เมื่อมนุษย์เจริญขึ้นรู้จักใช้กิริยาแทนคำพูดอย่างที่เรียกว่า “ภาษาใบ้” เช่น กวักมือเข้า หมายถึง ให้เข้ามาหา โบกมือออก หมายถึง ให้ออกไป

ขั้นที่ 3 ต่อมาพวกนักปราชญ์ได้ดัดแปลงกิริยาเหล่านี้ ประดิษฐ์ท่าทาง ใช้แทนคำพูดให้สวยงามแสดงความรื่นเริงสนุกสนาน โดยมีกฎเกณฑ์ส่วนตึงดงามตรึงตาตรึงใจเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นตามยุคตามสมัยและความนิยม

ดังนั้นคำว่า “นาฏศิลป์” นอกจากจะหมายถึง การฟ้อนรำหรือระเบียบแล้ว ยังต้องถือเอาความหมายของการร้องและการบรรเลงเข้าร่วมด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่า

“นาฏศิลป์” หมายถึง ศิลปะการละครและฟ้อนรำ

นาฏศิลป์ประจำชาติไทย ได้แก่ โขน ละคร และระบำ ทั้ง 3 ประเภทนี้เป็นของที่มีมาแต่โบราณรักษาแบบแผนถ่ายทอดกันมาเป็นเวลาหลายร้อยปีและได้ปรับปรุงให้ประณีตงดงามขึ้นตามลำดับ แม้ว่าแต่เดิมเราจะได้มาจากชาติอื่นก็ตามแต่ก็ได้รับการปรับปรุงจนเป็นรูปลักษณะของไทยและเข้ากับรสนิยมของคนไทยก็ถือว่าเป็นของไทย

ประโยชน์ในการศึกษาวิชานาฏศิลป์

1. ประโยชน์โดยตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ใช้เป็นวิชาชีพ ผู้ที่ศึกษาวิชานาฏศิลป์ อย่างชัดเจน ชำนิชำนาญ สามารถยึดเป็นอาชีพได้ เพราะในกิจกรรมต่าง ๆ วิชานาฏศิลป์เข้าไปมีส่วนร่วมอยู่เสมอ
- เป็นการบริหารร่างกายให้มีสุขภาพสมบูรณ์ โดยเฉพาะวิชานาฏศิลป์นั้นในขณะที่ฝึกหัดนั้นย่อว่าเป็นการออกกำลังกายอย่างดีเยี่ยม ได้บริหารร่างกายทั่วทุกส่วน

2. ประโยชน์ทางอ้อม

ได้ชื่อว่าเป็นชาวไทยที่สมบูรณ์ รู้จักวัฒนธรรมของชาติตน การเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ในปัจจุบัน ชาวต่างประเทศให้ความสนใจมาก ได้เข้ามาสนใจศึกษาค้นคว้าแต่พวกเราชาวไทยถ้าหากไม่สนใจแล้ว วัฒนธรรมในแขนงนี้ก็จะต้องตกไปอยู่ในมือต่างชาติ ต่อไปเมื่อเราต้องการศึกษาก็จะต้องอาศัยข้อมูลจากพวกเขา แล้วอย่างนี้จะได้ชื่อว่าเป็นวัฒนธรรมไทยได้อย่างไร พวกเราชาวไทยควรศึกษาศิลปวัฒนธรรมของเราเองไว้ให้ดี จะได้ชื่อว่าเป็นชาวไทยที่แท้จริง

- มีจิตใจอ่านโยน นาฏศิลป์ช่วยให้ผู้เรียนมีจิตใจอ่อนโยน มีสติ และมีสมาธิที่ มั่นคงไม่หวั่นไหวไปกับสิ่งรอบข้าง ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในขณะที่ปฏิบัติงานต่างๆ ได้ผลมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยผ่อนคลายและความเครียดของจิตใจ ดังจะเห็นได้ว่า ศิลปินในแขนงนี้มีอายุยืนยาว มีสุขภาพดีเป็นส่วนมาก
- ช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้งดงามยิ่งขึ้น ผู้ที่เรียนนาฏศิลป์จะมีลักษณะพิเศษเห็นได้เด่นชัด อาทิ ระยะเวลา นั่ง หรือ ยืน จะสง่างาม เพราะได้รับการฝึกฝนวิธีการนั่งยืนมาเป็น อย่างดี ในขณะที่เดียวกันเป็นผู้ที่รู้จักควบคุมอารมณ์ไม่ตื่นตระหนก และกล้าที่จะแสดงออกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นผลจากประสบการณ์ในการแสดงทั้งสิ้น

ที่กล่าวมานี้เป็นเพียงส่วนน้อย นาฏศิลป์ มีคุณประโยชน์ต่อผู้เรียนนอกเหนือประการนี้ สามารถนำมาบรรยายได้หมด บางอย่างเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด บางอย่างเป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ ผู้ที่ศึกษาเท่านั้น จึงจะเห็นประโยชน์ พวกเราเยาวชนไทยผู้ซึ่งในอนาคตจะเป็นผู้ที่มีส่วนในการพัฒนาและบริหาร ประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง ควรจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและศึกษา ศิลปวัฒนธรรมทางด้าน นาฏศิลป์ดนตรีให้คงอยู่คู่ชาติไทยสืบไป

สุนทรียภาพของการแสดงนาฏศิลป์

สุนทรียภาพ ตามความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 หมายถึง ความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะ ที่แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจและรู้สึกได้ หรือความเข้าใจและรู้สึก ของแต่ละบุคคลที่มีต่อความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะซึ่งในที่นี้หมายถึง ความงามในงานศิลปะ ทางด้านการแสดงนาฏศิลป์ ในการศึกษาทางด้านสุนทรียภาพของการแสดงนาฏศิลป์นั้น เป็นไปตาม หลักการทางสุนทรียศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาเกี่ยวกับความรู้สึกในการรับรู้ความงาม ได้แก่หลักเกณฑ์ด้าน ความงาม ลักษณะต่างๆ ของความงาม คุณค่าต่าง ๆ ของความงามและรสนิยม ซึ่งเกี่ยวข้องกับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาความเป็นอยู่ พฤติกรรมและจิตใจของมนุษย์ ในด้านความรู้สึก การตอบสนองต่อสิ่งสวยงาม และสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อมวลชน โดยมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์โดยตรงที่สร้างความพอใจและมีผลต่อความรู้สึกเฉพาะตนตลอดจนมีการสอบสวน และเปิดเผยหลักเกณฑ์ความงามให้เห็นเด่นชัดได้ด้วย ดังนั้น การศึกษาด้านสุนทรียภาพของงานนาฏศิลป์จึงหมายถึง การศึกษาและพิจารณาในเรื่อง การแสดงท่าทาง อากัปกิริยา การร่ายรำของศิลปะแห่งการละครและการฟ้อนรำ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับดนตรีที่เป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้การแสดงนาฏศิลป์มีความสมบูรณ์จึงต้องนำความงามทางด้านดนตรีในการแสดงนาฏศิลป์มาพิจารณาร่วมกันด้วยทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาและประเมินค่าความงามของการแสดงนาฏศิลป์มีความถูกต้อง และครอบคลุมตามหลักการนาฏศิลป์ ตลอดจนเป็นไปตามหลักการทางสุนทรียศาสตร์ด้วย

นาฏศิลป์ไทย ประกอบด้วย ระบุว่า รำ ฟ้อน โขน และละคร ซึ่งเป็นงานศิลปะที่มีคุณค่า และมีรูปแบบของความงามหรือสุนทรียะ 3 ด้าน สุนทรียะทางวรรณกรรมสุนทรียะทางดนตรี และการขับร้อง และสุนทรียะทางท่ารำ ดังนี้

1. สุนทรียะทางวรรณกรรม หมายถึง ความงามทางตัวอักษร โดยเฉพาะคำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ที่มีความงามทางตัวอักษรของกวีหรือผู้ประพันธ์ที่มีศิลปะในการใช้ถ้อยคำซึ่งก่อให้เกิดการโน้มน้าว ความรู้สึกในแง่ของคติสอนใจที่มีคุณประโยชน์ในการเสริมสร้างปัญญา โดยความงามของวรรณคดีประเภทร้อยกรองนั้นประกอบด้วย ความงามของเนื้อหาสาระและศิลปะการใช้ถ้อยคำการเล่นคำ เล่นอักษร เล่นสระ และเล่นเสียง ให้มีรสสัมผัสนอกและสัมผัสในเพื่อช่วยในการเสริมคุณค่าทางสุนทรียะของนาฏศิลป์ไทยยิ่งขึ้น

2. สุนทรียะทางดนตรีและการขับร้อง ความงามที่ได้จากดนตรีและการขับร้องนั้นต้องอาศัยทั้งผู้บรรเลง ผู้ร้อง และผู้ฟัง เนื่องจากในเพลงไทยมักจะมีทั้งการบรรเลงดนตรีและการขับร้องไว้ด้วยกันตลอดจนมีผู้ฟังเพลงที่มาช่วยกันสร้างสุนทรียะทางดนตรีและการขับร้องร่วมกัน

3. สุนทรียะของท่ารำ ความงามของท่ารำอย่างมีสุนทรียะนั้นพิจารณาได้จากความถูกต้องตามแบบแผนของท่ารำ ได้แก่ ท่ารำถูกต้อง จังหวะถูกต้อง สีหน้าอารมณ์ความรู้สึกที่สอดคล้องไปกับท่ารำ ทำนองเพลงและบทบาทตามเนื้อเรื่องท่ารำสวยงาม มีความแตกฉานด้านท่ารำ มีท่วงทีลีลาเป็นเอกลักษณ์ของตนถ่ายทอดท่ารำออกมาได้เหมาะสมตรงตามฐานะและบทบาทที่ได้รับไม่มากหรือน้อยเกินไป สิ่งเหล่านี้เป็นการชมและพิจารณาการแสดงที่เป็นขั้นสูง ผู้ชมเองก็ต้องมีเกณฑ์และประสบการณ์ในการชมนานาฏศิลป์ไทยไม่น้อยไปกว่าผู้แสดงเช่นกัน

การแสดงนาฏศิลป์ที่มีสุนทรียภาพทางวรรณกรรม ดนตรี การขับร้อง และท่ารำเป็นการผสมผสานความงามของศิลปะเหล่านี้ให้หลอมรวมกันเป็นหนึ่ง ซึ่งต้องมีทั้งความกลมกลืนในด้านความอ่อนช้อย ต่อเนื่องสอดคล้องเข้ากันได้ดี อันเป็นการสะท้อนถึงอารมณ์ของเรื่องราวมีความขัดแย้งในด้านของแง่คิด หรือคติสอนใจที่มีความสมจริงตามเรื่อง หากแต่ผู้ชมแต่ละคนอาจได้รับแง่คิดที่มากน้อยแตกต่างกัน ตามประสบการณ์ในการรับรู้ของแต่ละคน และมีจุดเน้นของเรื่องราวหรือสาระสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเรื่องที่น่าไปสู่ผู้ชมการแสดงได้อย่างชัดเจน ก่อให้เกิดความเข้าใจและซาบซึ้งทางจิตใจกับงานนาฏศิลป์นั้น ๆ อันจะนำไปสู่งานนาฏศิลป์ที่มีคุณค่าแห่งสุนทรียภาพอย่างแท้จริง

นาฏศิลป์กับบทบาททางสังคม

นาฏศิลป์เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่สร้างสรรค์สุนทรียะด้านจิตใจและอารมณ์ให้กับคนในสังคม และมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่สามารถสะท้อนภาพวิถีชีวิตและกิจกรรมของคนในสังคม ทั้งที่เป็นกิจกรรมส่วนตัวและกิจกรรมส่วนรวมดังพิจารณาได้จากบทบาทของนาฏศิลป์ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บทบาทในพิธีกรรมรัฐพิธีและราชพิธี การแสดงนาฏศิลป์ในพิธีกรรมต่าง ๆ สามารถแสดงถึงความเชื่อในพลังเหนือธรรมชาติของภูติผีปีศาจและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เช่น การพ้อนรำในพิธีลำผีฟ้า เพื่อรักษาโรค หรือสะเดาะเคราะห์ของภาคอีสาน การพ้อนฝีมดผีเม็งในภาคเหนือ ที่จะมีผู้หญิงมาเข้าทรงและพ้อนรำร่วมกันเป็นหมู่เพื่อการสะเดาะเคราะห์หรือรักษาโรคการแสดงแก่นในลักษณะละครแก่น หรือลิเกแก่น เป็นต้น และยังมี การพ้อนรำบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และบูชาครูบาอาจารย์ต่าง ๆ เช่น การรำไหว้ครูมวยไทย การรำอายุรบนหลังช้าง การรำถวายมือในพิธีไหว้ครูนาฏศิลป์ เป็นต้น

2. บทบาทในการสร้างสรรค์ มนุษย์มีการพบปะสังสรรค์กันในโอกาสต่างๆ ทั้งในหมู่เครือญาติ เพื่อนฝูง และคนในสังคม หรือท้องถิ่นเดียวกัน เช่น ในงานวันเกิด งานประเพณี และงานเทศกาลต่าง ๆ เป็นต้น ดังเห็นได้จากงานบุญประเพณีสงกรานต์ หรืองานเฉลิมฉลองต่าง ๆ จะมีการแสดงนาฏศิลป์ต่าง ๆ เช่น การพ้อนรำ โขน ลิเก เป็นต้น ซึ่งเป็นโอกาสให้ผู้คนในท้องถิ่นทั้งหญิงและชายได้พบปะสังสรรค์และสนุกสนานกับการแสดงต่าง ๆ ร่วมกัน

3. การสื่อสาร นาฏศิลป์เป็นกระบวนการหนึ่งทางการสื่อสารที่ทำให้มนุษย์ สามารถเข้าใจกัน ได้โดยใช้ภาษาท่าทางหรือท่ารำที่มีความหมายจากการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบการพูดหรือการเล่าเรื่องต่าง ๆ หรือภาษาท่าทางในละครใบ้ที่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจได้โดยการแสดงออกทางสีหน้า อารมณ์และดนตรีประกอบที่ช่วยกระตุ้นอารมณ์ให้เข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งท่าทางหรือท่ารำต่างๆ นี้ อาจกำหนดขึ้นจากการเลียนแบบลักษณะธรรมชาติ เช่น กิริยาท่าทางของมนุษย์หรือสัตว์และท่าทางที่มนุษย์กำหนดขึ้นจากข้อมูลทางวัฒนธรรม เช่น เทวรูปภาพจำหลัก เป็นต้น

4. บทบาทในทางการศึกษา นาฏศิลป์เป็นการศึกษาทางด้านศิลปะ แขนงหนึ่งที่พัฒนา ควบคู่ มากับความเจริญของมนุษย์ โดยเฉพาะความเจริญทางด้านศิลปะวัฒนธรรมที่มีการสร้างสรรค์ และ ทำนุบำรุงศิลปะให้รุ่งเรืองด้วยการสร้างสถาบันการศึกษาด้านนาฏศิลป์ เช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์ของ กรมศิลปากร ที่เน้นการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ให้กับนักเรียนนักศึกษาของไทยและโรงเรียนสอน การแสดงหรือการรำนาฏศิลป์ขององค์กรเอกชนต่าง ๆ ที่จัดการเรียนขึ้นเป็นระยะสั้น ๆ ให้กับเยาวชน ไทยหรือผู้สนใจทั่วไป เพื่อเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพ ความกล้าแสดงออก และคุณภาพชีวิตของผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษารวมทั้งยังเป็นการสร้างนาฏศิลป์ที่มีความเชี่ยวชาญ และสามารถใช้นาฏศิลป์เป็นอาชีพเลี้ยงตนเองได้

5. บทบาทในการอนุรักษ์ และเผยแพร่เอกลักษณ์ของชาติ นาฏศิลป์เป็นการแสดงเอกลักษณ์ประจำชาติอย่างหนึ่ง เป็นเครื่องหมายแสดงถึงศิลปวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะโดดเด่น หรือแตกต่างจากชนชาติอื่น ๆ โดยเฉพาะนาฏศิลป์ไทยที่มีเอกลักษณ์ด้านท่ารำ เครื่องแต่งกาย และดนตรีไทย ประกอบการแสดงซึ่งยังมีความหลากหลายในแต่ละท้องถิ่นของประเทศ ได้แก่ ใน ภาคกลางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ก็มีการแสดงนาฏศิลป์ที่แตกต่างกันออกไป โดยแต่ละท้องถิ่นได้มีการเผยแพร่งานนาฏศิลป์ของท้องถิ่นออกไปให้กว้างไกล ทั้งในท้องถิ่นใกล้เคียงและในต่างประเทศที่อยู่ห่างไกล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ เช่น ในงานเทศกาลศิลปวัฒนธรรมและมหรสพนานาชาติ ตลอดจนให้การสนับสนุนการสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์ให้เพิ่มพูนและสืบทอดไปยังคนรุ่นต่อ ๆ ไป ซึ่งนับเป็นภารกิจของคนในท้องถิ่นหรือประเทศชาตินั้น ๆ ที่ต้องมาร่วมมือกัน โดยเริ่มจากความรักความชื่นชม และภาคภูมิใจในงานนาฏศิลป์ไทย ของเยาวชนไทยในสหรัฐอเมริกาที่มาจัดแสดงนาฏศิลป์ที่โรงละครแห่งชาติ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความชื่นชมในงานนาฏศิลป์ของชาติตน ที่แม้จะอยู่ถึงต่างประเทศก็ยังทำการทำนุบำรุงรักษา และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของบรรพบุรุษให้คงอยู่ และเป็นที่แพร่หลายต่อไป

6. บทบาทในการส่งเสริมพลานามัย นาฏศิลป์เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายให้สวยงาม และมีความหมาย ต้องใช้การฝึกหัดและฝึกซ้อมให้จดจำท่าทางต่างๆ ได้ จึงเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่งที่มีการใช้กำลังยกแขน ขา มือ หรือเคลื่อนไหวศีรษะและใบหน้า เพื่อให้เกิดท่าทางและความสนุกสนานไปพร้อมๆ กัน เช่น การรำกระบี่กระบอง เซิ้ง การรำดาบสองมือ การรำพลอง การรำง้าว ก็เป็นการผสมผสานท่าทางนาฏศิลป์กับศิลปะการกีฬาแบบไทย ๆ นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีการเต้นแอโรบิก หรือการเต้นออกกำลังกายประกอบเพลง ซึ่งเป็นการนำนาฏศิลป์มาประยุกต์ใช้ในการออกกำลังกาย และความแข็งแรงให้กับร่างกาย

การสร้างสรรคงานนาฏศิลป์เพื่อสืบสานภูมิปัญญาไทย

การแสดงนาฏศิลป์ไทย ไม่ว่าจะเป็น ระเบียบ รำ ฟ้อน โขน และละครล้วนเป็นการแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ หรือภูมิปัญญาของคนไทยในด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ผ่านการเรียนรู้ฝึกฝนถ่ายทอดกันมายาวนานจนเป็นมรดกของชาติที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทยสืบมาจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาความเป็นมาของนาฏศิลป์ไทย พบว่า ที่เริ่มต้นมาจากการเลียนแบบธรรมชาติ เช่น ท่าทางของมนุษย์และสัตว์ในอิริยาบถต่างๆ แล้วนำมาเป็นแบบอย่างในการแสดงท่ารำ หรือท่าทางประกอบการแสดง ตลอดจนการแสดงอารมณ์ และความรู้สึกผ่านทางแวตวา และใบหน้าในการแสดงที่เป็นธรรมชาติ และสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจร่วมกันได้ ต่อมา ได้มีการประดิษฐ์ท่าทางการแสดงและการรำรำให้อ่อนช้อยงดงาม และมีความซับซ้อนมากขึ้นตลอดจนการสร้างสรรค์

องค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ทั้งทางด้านบทละคร ฉากการแต่งกาย การแต่งหน้า อุปกรณ์การแสดง เอกสารนี้
ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดนตรีประกอบ และศิลปะการแสดงให้สอดคล้องกลมกลืน และมีความสัมพันธ์กันเป็นความงามหรือเกิดสุนทรียะทางนาฏศิลป์ที่สมบูรณ์

นาฏศิลป์สากล

ประวัตินาฏศิลป์สากล

นาฏศิลป์ เป็นธรรมชาติแห่งการแสดงออกไปโดยสากลออกโดยสากลของมนุษยชาติ แสดงออกทางการเคลื่อนไหวร่างกายที่มีระบบและงดงาม ซึ่งกำเนิดขึ้นมาพร้อมกับธรรมชาติของมนุษย์หรือพฤติกรรมปกติของมนุษย์ที่เรียกกันว่าภาษากาย หรือภาษาท่าทาง ในการแสดงออกทางความรู้สึก และอารมณ์ของมนุษย์ออกมาทางร่างกาย เช่น การเดิน การนั่ง การยืน การกิน การแสดงอาการเจ็บปวด การแสดงอาการเสียใจหรือดีใจ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นภาษากายที่เป็นภาษาสากล ทางนาฏศิลป์

ดังนั้น การกำเนิดของนาฏศิลป์โลก หรือนาฏศิลป์สากล จึงเกิดขึ้นจากธรรมชาติ และความเชื่อถือศรัทธาในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ดังนี้

1. การกำเนิดของนาฏศิลป์จากธรรมชาติเริ่มจากมนุษย์รู้จักการเดินรำ จากการเลียนแบบการเคลื่อนไหวของสิ่งมีชีวิตในโลกทั้งจากสัตว์ พืช และมนุษย์ด้วยกันเอง เช่น การร้องและเต้นของคนป่าบางเผ่า เป็นต้น จากนั้นก็ได้มีการพัฒนาท่าทางและการขยับเยื้องร่างกายตามความรู้สึกของมนุษย์ที่แสดงถึงอารมณ์ เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธหิวโหย และอิริยาบถต่าง ๆ ของมนุษย์ตามความเป็นจริง ซึ่งเป็นที่มาของการแสดงละครที่เริ่มต้นจากละครพูด โดยการพูด ทำท่าทางการ แสดงอารมณ์ต่างๆ และการสวม เครื่องแต่งกายตามบทละคร ซึ่งเป็นเรื่องราวที่มาจากชีวิตจริงของมนุษย์ แตกต่างกันไปตามความเชื่อ ค่านิยม และอารยธรรมของแต่ละชนชาติ

2. การกำเนิดของนาฏศิลป์จากความเชื่อถือศรัทธาในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันในสังคม และมีสัญชาตญาณแห่งความกลัว จึงทำให้มนุษย์พยายามหาสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ ด้วยการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เทวดา เทพเจ้าและอำนาจลึกลับต่างๆ ซึ่งพัฒนาเป็นความศรัทธาในลัทธิศาสนาต่อไป โดยมีการเซ่นไหว้บูชาให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองให้ปลอดภัยหรืออ่อนน้อมขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยดลบันดาลให้สมปรารถนา เช่น พิธีบูชาโยนของชนเผ่าต่าง ๆ ในดินแดนตะวันตกเมื่ออดีตกาลซึ่งจะมีการบรรเลงดนตรีพื้นเมืองและเต้นรำประกอบ เป็นต้น

สำหรับประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์สากลที่เห็นเด่นชัด คือ ศิลปะการละครของชาวตะวันตก หรือที่เรียกว่า ละครตะวันตกนั้น เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่สมัยกรีกโบราณและสมัยโรมันตามลำดับ

ลีลานาฏศิลป์สากล

ทำรำนาฏศิลป์สากล

นาฏศิลป์ เป็นศิลปะด้านการฟ้อนรำ และละครที่ทุกชาติทุกภาษาต่างปฏิบัติกันจนเป็น ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ซึ่งแสดงถึงความเป็นอารยประเทศที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางด้านนาฏศิลป์ สำหรับนาฏศิลป์สากลหรือนาฏศิลป์ตะวันตกที่มีการนำไปเผยแพร่และเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลกนั้นมีการ ฟ้อนรำและละคร ซึ่งจะมีลีลาทางนาฏศิลป์ที่เป็นลักษณะเฉพาะที่ทุกชาติทุกภาษาเข้าใจ และยอมรับ ได้ โดยมีกานำนานาฏศิลป์ด้านนั้น ๆ มาเผยแพร่ในประเทศของตน จนกลายเป็นนาฏศิลป์สากลประจำ ชาติต่างๆ ทั่วโลกดังจะเห็นได้จากลีลาทำรำนานาฏศิลป์และการแสดงนาฏศิลป์สากลที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในโลก ได้แก่ บัลเลต์ โอเปร่า และละครเพลงบรอดเวย์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. บัลเลต์หรือระบำปลายเท้า (Ballet) เป็นศิลปะที่ผสมผสานท่าเต้นและดนตรีที่แสดง อารมณ์และเรื่องราวตามเหตุการณ์ในบทละคร โดยไม่มีบทพูดหรือเจรจา หากแต่ใช้ท่าเต้นลีลาและ ดนตรีสื่อให้ผู้ชมจินตนาการและสะท้อนภาพออกมาเป็นเรื่องราวได้

2. โอเปร่า (Opera) เป็นการแสดงละครที่ใช้เพลงและดนตรีเป็นหลักในการดำเนินเรื่องราว ซึ่งเป็นการรวมศาสตร์ทางด้านศิลปะการเขียนบทละครและบทร้องการแสดง การบรรเลงดนตรี การ ขับร้อง การเต้นรำ

3. ละครเพลงบรอดเวย์ (Broadway Musicals) เป็นการแสดงละครเพลงเวทีที่กำเนิดขึ้นใน โรงละครและโรงภาพยนตร์ บนถนนบรอดเวย์ในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้รับ แบบอย่างมาจากโอเปร่าซาวนหัวหรือ Operetta แบบยุโรป แล้วพัฒนาองค์ประกอบต่างๆ ของละคร ให้เป็นลักษณะของอเมริกา

การแสดงนาฏศิลป์จะประสบผลสำเร็จได้จะต้องมีทั้งองค์ประกอบภายในและองค์ประกอบ ภายนอกที่สมบูรณ์สอดคล้องกลมกลืนกันเป็นเอกภาพของการแสดง ดังนั้น เครื่องแต่งกายนาฏศิลป์จึง เป็นองค์ประกอบภายนอกของ

บัลเลต์ เป็นศิลปะการละครอย่างหนึ่ง ซึ่งรวมทั้งการเต้นระบำ ดนตรีและจิตรกรรมท่าเต้น และอากัปกริยาเคลื่อนไหวของผู้เต้นเท่านั้นที่บอกให้ทราบเรื่องราวและบอกให้ทราบถึงความรู้สึก ของคนในเรื่องนั้นได้ ผู้เต้นจะพยายามถอดถ่ายอารมณ์ตามความหมายของดนตรีที่กำลังบรรเลงอยู่นั้น ให้ผู้ดูทราบ โดยไม่ต้องเล่นเป็น

(อ้างอิง : สุธิดา สวัสดิ์อุบล)

2.1.2 การจำแนกนาฏศิลป์

2.1.2.1 ประเภทของระบำ

ประเภทของระบำ จำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ ระบำมาตรฐาน ระบำปรับปรุง

1. ระบำมาตรฐาน คือ ระบำที่ปรมาจารย์ทางนาฏศิลป์ได้คิดประดิษฐ์ทำรำขึ้นไว้อย่างสวยงาม สอดคล้องกับบทร้อง และการบรรเลงเหมาะสมเป็นแบบฉบับ เมื่อนำไปแสดงจะต้อง รักษาไว้ซึ่งทำรำที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมา ไม่ควรนำไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติม การแต่งกายนิยมแต่งแบบ “ยืนเครื่อง” พระ-นาง การแสดงระบำมาตรฐานมีด้วยกันหลายชุด เช่น ระบำสี่บท ระบำกฤดาภินิหาร ระบำดาวดึงส์ ระบำเทพบันเทิง ระบำย่องหงิด เป็นต้น

2. ระบำปรับปรุง

ระบำปรับปรุง คือ ระบำที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ ตามความประสงค์ที่มีลักษณะทำรำไม่ตายตัว เปลี่ยนแปลงทำรำได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้รำ และคำนึงถึงการนำไปใช้

1. ปรับปรุงจากแบบมาตรฐาน คือ การนำระบำมาตรฐานมาปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม หรือแก้ไขบางสิ่งบางอย่างให้ดูสวยงามมากขึ้น เช่น การแปรรูปแถว เป็นต้น ส่วนท่าทางลีลาการรำรำที่สำคัญ ตลอดจนความสวยงามในรูปแบบของระบำยังคงไว้

2. ปรับปรุงมาจากท่าทางของสัตว์ คือ ระบำที่คิดประดิษฐ์ขึ้นใหม่ตามลักษณะลีลาท่าทางของสัตว์ชนิดต่างๆ เช่น ระบำนกยูง ระบำนกเขา ระบำมฤคหะเริง ระบำตุ๊กแต่นระบำเหมราษ ระบำนกเขา ระบำม้า ระบำเปิด และระบำไก่ ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปรับปรุงมาจากตามเหตุการณ์ คือ ระเบียบที่คิดประดิษฐ์ขึ้นใช้ตามโอกาส ที่เหมาะสม เช่น ระเบียบพระประทีป ระเบียบโคมไฟ ระเบียบพรรัตน์ ระเบียบดอกบัว ระเบียบชุมชนเผ่าไทย ระเบียบโบราณคดี ระเบียบวิชนี ระเบียบที่เกี่ยวกับการอวยพรต่างๆ เป็นต้น

4. ปรับปรุงขึ้นใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน คือ ระเบียบที่ประดิษฐ์ และ สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางนำเข้าสู่บทเรียน เหมาะสำหรับเด็กๆ เป็นระเบียบง่ายๆ เพื่อสร้างความสนใจประกอบบทเรียนต่างๆ เช่น ระเบียบสูตรคูณ ระเบียบวรรณยุกต์ ระเบียบเลขไทย ฯลฯ

5. ปรับปรุงมาจากพื้นบ้าน คือระเบียบที่คิดประดิษฐ์จากแนวทางการเป็นอยู่ของคนพื้นบ้าน การทำมาหากิน อุตสาหกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ในแต่ละท้องถิ่นมาแสดงเป็นระเบียบเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.2 การรำเดี่ยว

การรำเดี่ยว คือ การแสดงรำที่ใช้ผู้แสดงเพียงคนเดียว แสดงถึงความสามารถของผู้รำ และแสดงศิลปะของลีลาการรำรำตามแบบนาฏศิลป์ ตลอดทั้งให้ถึงเห็นความงามของเครื่องแต่งกาย การรำเดี่ยวมักนิยมใช้เป็นชุดเบิกโรง ใช้แสดงสลัฉาก หรือใช้แสดงในโอกาสต่างๆ เช่น รำฉุยฉายพราหมณ์ รำฉุยฉายเบญจกาย รำฉุยฉายทศกัณฐ์ลงสวน รำพลายชุมพล ฯลฯ

2.1.2.3 การรำคู่

การรำคู่ คือ การรำที่ใช้ผู้แสดง 2 คน ลักษณะการรำคู่มี 2 ประเภท คือ การรำคู่เชิงศิลปะการต่อสู้และการรำคู่ชุดสวยงาม

1. การรำคู่เชิงศิลปะการต่อสู้ เป็นการรำที่ไม่มีบทร้อง ผู้รำทั้งคู่ต้องมีท่ารำที่สัมพันธ์กัน อดีในเชิงศิลปะการต่อสู้ที่หวาดเสียวกับความสวยงามในทางนาฏศิลป์ เป็นการอวดลีลาท่ารำ เพราะการต่อสู้มีทั้งรุกและรับผู้แสดงทั้งสองฝ่ายต่อสู้กันด้วยลีลาคนละแบบ ดังนั้นผู้แสดงจึงต้องฝึกทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกัน มักใช้แสดงสลัฉาก หรือในโอกาสต่างๆตามความเหมาะสม ได้แก่รำกระบี่กระบอง รำดาบสองมือ รำทวน รำโล่ รำดาบ รำกริช เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การรำคู่ชุดสวยงามคนมักนิยมดูกันมาก เพราะเป็นรำรำตามบทร้อง หรือที่เรียกว่า การรำใช้บท หรือรำทำบท หมายถึง การใช้ลีลาทำรำตามบทที่วางไว้ทำให้ทำรำมี ความหมายตาม บท ในการแสดงรำคู่นี้ผู้แสดงจะรำคนละบทลีลาทำรำจะแตกต่างกัน มุ่งเน้นแสดงลีลาการรำรำ อย่างสวยงามตลอดทั้งชุด เช่น รำรจนาเสียงพวงมาลัย รำหนุมานจับสุพรรณมัจฉา รำพระลอตาม ไก่พระรามตามกวางหนุมานจับนางเบญจกายเมขลารามสูรทฤษัณต์ตามกวาง รถเสนจับม้า รำประเลง รำกิ้งไม้เงินทอง เป็นต้น

2.1.2.4 การรำหมู่

การรำหมู่ คือ การแสดงที่ใช้ผู้แสดงมากกว่า ๒ คนขึ้นไป มุ่งความงามของท่ารำและความพร้อมเพรียงของผู้แสดง เช่น รำโคม รำพัด รำซัดชาติตรี เป็นต้น ในกรณีที่น่า การแสดงที่ตัดตอน มาจากการแสดงละคร และการรำนั้นเป็นการรำของตัวละครตัวเดียวมาก่อน เมื่อนำมารำเป็นหมู่ก็ ยังคงเรียกว่ารำตามเดิม เช่น รำสีนวล รำแม่บท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.5 ฟ้อน

ฟ้อน หมายถึง การแสดงกริยาเดียวกับระบำหรือการรำ เพียงแต่เรียกให้แตกต่างกันไปตามท้องถิ่น จัดเป็นการแสดงพื้นเมืองของภาคนั้นๆ แต่ในรูปของการแสดงแล้วก็คือ ลักษณะการร่ายรำนั่นเอง ที่ผู้แสดงต้องแสดงให้ประณีตงดงาม โดยสืบทอดมาจากศิลปะของชนชาติต่างๆ ที่มีการก่อตั้งชุมชนอาศัยอยู่ในอาณาเขตล้านนານี้มาช้านาน นอกจากนี้ยังมีลักษณะของการรับอิทธิพลจากศิลปะของชนชาติที่อยู่ใกล้เคียงกันด้วย ท่านอาจารย์ทรงศักดิ์ ปรารงค์วัฒนากุล อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แบ่งการฟ้อนออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ฟ้อนที่สืบเนื่องมาจากการนับถือผี เกี่ยวเนื่องกับความเชื่อและพิธีกรรม เป็น การฟ้อนเก่าแก่ที่มีมาช้านาน ได้แก่ ฟ้อนผีมด ผีเม็ง ฟ้อนผีบ้านผีเมือง ฟ้อนผีนางด้ง
2. ฟ้อนแบบเมือง หมายถึง ศิลปะการฟ้อนที่มีลีลาแสดงลักษณะเป็นแบบฉบับของ "คนเมือง" หรือ "ชาวไทยยวน" ได้แก่ ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน ฟ้อนเจิง ตบมะผาบ ฟ้อนดาบ ตีกลองสะบัดไชย ฟ้อนสาวไหม
3. ฟ้อนแบบม่าน เป็นการผสมผสานกันระหว่างศิลปะการฟ้อนของพม่า กับของไทยลานนา ได้แก่ ฟ้อนม่านม่วยเชียงตา
4. ฟ้อนแบบเงี้ยวหรือแบบไทยใหญ่ หมายถึง การฟ้อนตลอดจนการแสดงที่รับอิทธิพล หรือมีต้นเค้ามาจากศิลปะการแสดงของชาวไทยใหญ่ ได้แก่ เล่นโต กิ่งกะหრა (กินนรา) หรือฟ้อนนางนก กำบ่อคง มองเซิง ฟ้อนไต (ไทยใหญ่) ฟ้อนเงี้ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ฟ้อนที่ปรากฏในบทละคร เป็นการฟ้อนที่มีผู้คิดสร้างสรรค์ขึ้นในการแสดง ละครพันทาง ซึ่งนิยมในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้แก่ ฟ้อนน้อยใจยา ฟ้อนลาวแพน ฟ้อนม่านมงคล

2.1.2.6 นาฏศิลป์พื้นเมือง

ลักษณะของคนไทยที่มีความสนุกสนานรื่นเริง ไม่ว่าจะเหน็ดเหนื่อยจากการประกอบอาชีพก็สามารถหาความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้ามันได้ และการที่คนไทยเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนมีความสามารถตอบโต้ด้วยคารมคมคาย จึงทำให้เกิดการละเล่นพื้นเมืองขึ้น เช่น เพลงเกี่ยวข้าว เพลงเรือ เป็นต้น ในสังคมไทยตั้งแต่เกิดถึงตายก็เกี่ยวข้องกับดนตรีและนาฏศิลป์ นับได้ว่า ดนตรีและนาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทยในทุกๆภาคของประเทศไทย นาฏศิลป์พื้นเมืองเป็นการแสดงที่สะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ประเภทของนาฏศิลป์พื้นเมือง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือเช่น ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน ฟ้อนสาวไหม เป็นต้น
2. นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางเช่น รำโทน รำวง รำกลองยาว เป็นต้น
3. นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอีสานเช่น เซิ้งกระต๊อบ เซิ้งแห่ไข่มดแดง ฟ้อนภูไท เป็นต้น
4. นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้เช่น โนรา ลิเกป่า ลิเกฮูลู ร่องเงิ้ง ร่อนแร่ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 การฝึกหัดนาฏศิลป์ไทยเบื้องต้น

ในการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทยเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนควรจะเริ่มจากการฝึกตัดมือ ตัดแขน ตั้งวง (วงบน วงกลาง วงล่าง) (จีบหงาย จีบคว่ำ และจีบส่งหลัง) การนั่งแบบละครพระ ละครนาง การปะเท้า ยกเท้า และการก้าวเท้า ซึ่งมีหลักและวิธีการปฏิบัติดังนี้

การตัดมือ

การตัดมือ เป็นการฝึกเพื่อตัดนิ้วมือและข้อมือ โดยการใช้มือข้างหนึ่งรวบนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยให้ตั้งขึ้นและหักปลายนิ้วทั้ง 4 มาที่ลำแขน หักข้อมือเข้าหาลำแขน ส่วน นิ้วหัวแม่มือจะยื่นไปข้างหน้า แล้วหักข้อแรกของนิ้วหัวแม่มือเข้าหาฝ่ามือ หากตัดมือข้างซ้ายให้ตั้งเข้าซ้ายปลายเท้าซ้ายเข็ดขึ้น ส่วนเท้าขวาให้สอดปลายเท้าขวาไว้ใต้เข้าซ้ายนั่งตัวตรงยึดขึ้นน้ำหนักตัวอยู่ที่ก้นขวา ยืนแขนซ้ายตั้งให้ข้อศอกบางบนเข้าซ้าย แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วทั้ง 4 ของมือ ขวารวมนิ้วทั้ง ๔ ของมือซ้าย หักปลายมือซ้ายเข้าหาลำตัว หน้าตรง แล้วเริ่มนับตามจำนวนครั้งที่กำหนด ทำเช่นนี้สลับมืออีกข้างหนึ่ง

การตัดแขน

การตัดแขน เป็นการฝึกเพื่อตัดแขนให้งอนโค้งสวยงาม ดูเป็นคนแขนอ่อน วิธีปฏิบัติทำได้ โดยการนั่งชันเข่าทั้ง 2 ข้าง ให้ส้นเท้าชิดกัน แเบะปลายเท้าออก สอดประสานนิ้วมือเข้าหาลำตัว พลิกกลับให้ฝ่ามือทั้ง 2 ข้างหงายออกจากลำตัว แล้วกดลงไปทีปลายเท้า โดยนิ้วทั้ง 2 ไม่หลุดออกจากกัน หนีบเข่าทั้ง 2 เข้าหากันเพื่อบีบข้อศอกทั้ง 2 ให้ชิดกัน ยึดตัวขึ้น หน้าตรงนับตามจำนวนครั้งที่กำหนด ใช้พื้นที่โดยประมาณต่อคนไม่เกิน 1 เมตร

การตั้งวง

การตั้งวง เป็นนาฏยศัพท์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากนาฏศิลป์ไทยมีท่ารำที่เป็นหลัก ได้แก่ การตั้งวง และการจีบ ซึ่งจะนำมาใช้ในลีลาท่ารำต่างๆ ดังนั้น การตั้งวงจึงมีความสำคัญ หากตั้งวงสวยก็จะทำให้รำท่ารำต่างๆ ได้สวยงาม และการเรียกช่วงก็ขึ้นอยู่กับการวางระดับของวง

การตั้งวงแบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ระดับวงบน ปฏิบัติได้โดยใช้นิ้วทั้ง 4 ตั้งเรียงชิดติดกัน ส่วนนิ้วหัวแม่มือหักเข้าหาฝ่ามือ ยกลำแขนขึ้นให้เป็นวงโค้ง ยกแขนใดแขนหนึ่งขึ้นแล้วอแขนให้ได้ส่วนโค้ง ส่งลำแขนออกไปข้างลำตัว วงบนของพระจะอยู่ระดับแง่ศิระษะ ส่วนวงบนของนางจะอยู่ระดับหางคิ้ว วงพระกันวงกว้างกว่าวงนางเล็กน้อย ใช้พื้นที่ประมาณ 1.5 เมตร
2. ระดับวงกลาง ปฏิบัติได้โดยให้นิ้วทั้ง 4 ตั้งเรียงชิดกัน ส่วนนิ้วหัวแม่มือหักเข้าหาฝ่ามือ ยกลำแขนขึ้นให้เป็นวงโค้ง ปลายนิ้วอยู่ระดับไหล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ระดับวงล่าง ปฏิบัติได้โดยให้นิ้วทั้ง 4 ตั้งเรียงชิดติดกัน ส่วนนิ้วหัวแม่มือหักเข้าหาฝ่ามือ ปล่อยให้ปลายนิ้วอยู่ระดับเอวหรือชายพก แต่วงล่างของพระต้องกันข้อศอกออกไปด้านข้างสะเอว ส่วนวงล่างของนางให้หนีบข้อศอกเข้าหาลำตัว ปลายนิ้วจะอยู่ระดับเอว

การจีบ

การจีบ เป็นการใช้นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้มาจรดเข้าหากัน ด้วยการใช้นิ้วหัวแม่มือมาจรดกับข้อแรกของนิ้วชี้ (นับจากปลายนิ้วลงมา) ส่วนนิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย กรีดตั้งออกไปคล้ายใบพัด นิ้วหัวแม่มือควรงอเล็กน้อยพองาม การจีบจะต้องหักข้อมือเข้าหาลำแขนเสมอ โดยหักเข้าด้านฝ่ามือ

การจีบแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. จีบหงาย ปฏิบัติได้โดยใช้นิ้วหัวแม่มือหักเข้าจรดข้อแรกของนิ้วชี้ จากนั้นกรีดนิ้วทั้ง 3 ให้ตั้งออกเป็นรูปพัด หายข้อมือขึ้นแล้วหักข้อมือเข้าหาลำแขนให้ปลายจีบชี้ขึ้นข้างบน
2. จีบคว่ำ ลักษณะการจีบจะปฏิบัติคล้ายกับจีบหงาย เพียงแต่จีบคว่ำลง ลำแขนจะงอหรือตั้งขึ้นอยู่กับท่ารำ หักข้อมือเข้าหาลำแขน

การนั่ง

1. นั่งแบบตัวพระ ปฏิบัติได้โดยนั่งพับเพียบข้างขวา นั่งพับเข้าซ้ายให้ปลายเท้าซ้ายหงายซ้อนใต้เข่าขวา ขาขวาข้อพับไว้ข้างตัวหักข้อเท้า นั่งตัวตรง ออกผายไหล่ผึ่ง วางฝ่ามือไว้บริเวณเข่าซ้ายตั้งปลายนิ้วมือ มือขวาวางทาบไว้บนตักขวา
2. นั่งแบบตัวนาง ปฏิบัติได้โดยการนั่งพับเพียบข้างขวา นั่งพับเข้าซ้ายซ้อนไว้ใต้ขาขวาที่ข้อพับไว้ข้างลำตัวด้านขวา หักข้อเท้าทั้ง 2 โดยให้ปลายเท้าซ้ายเหลื่อมไปข้างหน้า แล้วเรียงด้วยปลายเท้าขวา นั่งตัวตรง ออกผายไหล่ผึ่ง วางฝ่ามือขวาวนหน้าขาขวาแล้ววางฝ่ามือซ้ายงอแขนวางเรียงออกมาด้านนอก เอียงศีรษะไปทางขวา

การยืน

การยืนแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. ยืนแบบตัวพระ ปฏิบัติได้โดยยืนตัวตรง ตั้งเอว ตั้งไหล่ เท้าขวายืนรับน้ำหนัก วางเท้าซ้ายเหลื่อมเท้าขวาเล็กน้อย มือขวาเท้าสะเอว มือซ้ายแบ่มือ วางฝ่ามือแตะที่หน้าขา กดไหล่ และเอียงศีรษะด้านขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ยืนแบบตัวนาง ปฏิบัติได้โดยยืนตัวตรง ตั้งเอว ตั้งไหล่ เท้าขวายืนรับน้ำหนัก เท้าขวายืนตั้งเข้า เท้าซ้ายเปิดปลายเท้าออกเล็กน้อย ให้ส้นเท้าซ้ายวางชิดช่วงกลางเท้าขวา มือขวาจับหางที่เอว มือซ้ายเหยียดแขนตั้ง แขนมือ วางฝ่ามือแตะที่หน้าขา กดไหล่และเอียงศีรษะด้านซ้าย

3. การยืนแบบเหลื่อมเท้า ปฏิบัติโดยการวางเท้าขวาเฉียงออกไปทางด้านขวา แล้วให้ส้นเท้าวางไว้กลางเท้าซ้าย ซึ่งยืนรับน้ำหนักอยู่ในลักษณะเฉียงปลายเท้าซ้าย ไปด้านซ้าย เปิดปลายเท้าขวาขึ้น

การประเท้า

การประเท้า เป็นกริยาของเท้าที่เชื่อมต่อการยืนเหลื่อมเท้า เช่น หากเหลื่อมเท้าขวา แล้วจะประเท้าขวา ปฏิบัติได้โดยการยกจมูกเท้าขวาขึ้น ย่อเข่าลง แล้วตบจมูกเท้าขาลง ในลักษณะที่ส้นเท้าขวายังวางอยู่กับพื้นพร้อมกับยกเท้าขวาขึ้น จากนั้นเข็ดปลายเท้าขวา

หมายเหตุ : จมูกเท้า หมายถึง ก้อนเนื้อบริเวณโคนนิ้ว (ปลายฝ่าเท้า) การจรดเท้า เท้าต้องจรดกปลายนิ้วเท้าทุกครั้ง

การยกเท้า

การยกเท้า เป็นกริยาของเท้าที่ต่อจากการประเท้า ลักษณะของเท้าที่ยกจะแตกต่างกันระหว่างตัวพระกับตัวนาง

การยกเท้า แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. การยกเท้าแบบพระ ตัวพระจะยกเท้าโดยแบะเข่าออกไปด้านข้าง ให้ข้อเท้าอยู่ระดับครึ่งน่องของเท้าที่ยืนอยู่
2. การยกเท้าแบบนาง ตัวนางจะยกเท้าโดยแบะเข่าไปด้านข้าง ในลักษณะหนีบขาที่ยกมาหาขาที่ยืนรับน้ำหนักอยู่

การก้าวเท้า

เป็นกริยาของเท้าที่ต่อจากการยกเท้า การก้าวเท้าแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ก้าวหน้ากับก้าวข้าง ซึ่งตัวพระและตัวนางจะมีลักษณะการก้าวที่แตกต่างกัน ก้าวละประมาณ 50 เซนติเมตร

1. การก้าวเท้าแบบตัวพระ ปฏิบัติได้โดยวางส้นเท้าที่ก้าวให้ตรงกับปลายเท้าหลังที่วางอยู่ในลักษณะเปิดส้นเท้า แบะเข่าออก ย่อเข่าลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การก้าวเท้าแบบตัวนาง ปฏิบัติได้โดยวางส้นเท้าที่ก้าวให้ตรงกับปลายเท้าหลังที่วางอยู่ในลักษณะเปิดส้นเท้า แต่ให้หนีบเข้าเข้าหากัน

3. การก้าวข้างแบบตัวพระ ปฏิบัติได้โดยวางส้นเท้าที่ก้าวให้ตรงกับปลายเท้าหลังที่ยืนเต็มเท้าในลักษณะเป็นเส้นตรงด้านข้างแล้วย่อเข้าทั้ง 2 ลง ให้น้ำหนักอยู่กับขาที่ก้าว

4. การก้าวข้างแบบตัวนาง ปฏิบัติได้โดยวางส้นเท้าที่ก้าวให้ตรงกับปลายเท้าที่ยืนอยู่แล้ว พลิกข้อเท้าหักลำเข้าเข้าหาหน้าของขาที่ก้าวข้าง ย่อเข้าทั้ง 2 ลง

(อ้างอิง : ผศ.ดร. รจนา สุนทรานนท์)

2.1.4 ขั้นตอนการเรียนนาฏศิลป์ไทย

1. เปลี่ยนเสื้อผ้า นุ่งโจงกระเบนสีแดง รัดเข็มขัดเงิน (หรือเชือกจากผ้าฝ้ายที่ฉีกไว้) มีตุ้มสำหรับเก็บของใช้ส่วนตัวของนักเรียน

2. ไหว้ครู โดยมีการเรียงลำดับพระพุทธรูปเจ้าและครู ดังนี้ (อ้างอิง : บ้านไร่ไทย)

2.1 หัวโขนพระอิศวร แทนสัญลักษณ์องค์พระอิศวร ซึ่งถือเป็นเทพเจ้าผู้ยิ่งใหญ่องค์หนึ่ง และเป็นเทพเจ้าผู้ทำลายล้าง เวลาตั้งหัวโขนหรือศีระชำนาน จะต้องตั้งให้สูงกว่าหัวโขนอื่น

2.2 หัวโขนพระนารายณ์ แทนสัญลักษณ์องค์พระนารายณ์ ซึ่งถือเป็นเทพเจ้าผู้บริหารและรักษาโลก เวลาตั้งหัวโขนหรือศีระชำนาน จะต้องต่ำกว่าพระอิศวร

2.3 หัวโขนพระพรหม แทนสัญลักษณ์องค์พระพรหม ซึ่งถือเป็นเทพเจ้าผู้สร้างโลก เวลาตั้งหัวโขนหรือศีระชำนาน ต้องต่ำกว่าพระอิศวร แต่เสมอกับพระนารายณ์

2.4 หัวโขนพระอินทร์ แทนสัญลักษณ์องค์พระอินทร์ ซึ่งถือเป็นเทพเจ้าที่จะคอยให้ความช่วยเหลือคนดี เป็นผู้บันดาลให้ฝนตก เพื่อให้ความชุ่มฉ่ำแก่พืชผลในแผ่นดิน เวลาตั้งหัวโขนหรือศีระชำนาน ต้องตั้งให้ต่ำกว่าพระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม

2.5 หัวโขนพระพิฆเนศ แทนสัญลักษณ์องค์พระพิฆเนศ ซึ่งถือเป็นเทพเจ้าแห่งความรู้สติปัญญา ศิลปศาสตร์ เป็นใหญ่เหนืออุปสรรคทั้งมวล เป็นเทพผู้อยู่เหนือการรณานางหนังสือ เวลาตั้งหัวโขนหรือศีระชำนาน ต้องตั้งให้ลดต่ำกว่าเทพองค์อื่นๆ แต่อาจจะระดับเดียวกับพระอินทร์

2.6 หัวโขนพระวิสุกรรม แทนสัญลักษณ์องค์พระวิสุกรรม ซึ่งถือเป็นเทพแห่งการช่างการก่อสร้าง และเกี่ยวข้องกับการละครชาตรี ที่ทรงเสด็จลงมาประทับยังเสากลางเวที เพื่อปกป้องภัยอันตรายทั้งปวง เวลาตั้งหัวโขนหรือศีระชำนาน ต้องตั้งลดลงมาจากพระอิศวร พระนารายณ์ พระพรหม พระอินทร์ พระพิฆเนศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 หัวโขนพระปรคนธรรพ แทนสัญลักษณ์องค์พระปรคนธรรพ ซึ่งถือว่าเป็นครูปี่พาทย์ เป็นผู้ประดิษฐ์พิณ เป็นผู้ปด่งคัมภีร์กฎหมายที่เรียกว่า "นารทียาธรรมศาสตร์" เป็นผู้รอบรู้ในกาลทั้งสาม คือ ปัจจุบัน อดีต และอนาคต เวลาตั้งหัวโขนหรือศิระษะท่าน จะตั้งทางด้านขวาของเวทีร่วมกับศิระษะพระครูฤๅษีต่างๆ

2.8 หัวโขนพระปัญจสีขร แทนสัญลักษณ์องค์พระปัญจสีขร ซึ่งถือว่าเป็นครูพิณและขับร้องต่างๆ เวลาตั้งหัวโขนหรือศิระษะท่าน จะตั้งทางด้านขวาของเวทีร่วมกับศิระษะพระครูฤๅษีต่างๆ

2.9 หัวโขนพระพิราพ แทนสัญลักษณ์องค์พระพิราพ ถือว่าเป็นครูอสุรเทพผู้ทรงอิทธิฤทธิ์ ซึ่งศิลปินโขน-ละคร ดนตรีไทย เคารพสักการะในฐานะเป็นครูดุริยางคศิลป์และนาฏศิลป์ เป็นเทพเจ้าแห่งความตาย ความหายนะทั้งปวง ในขณะที่เดียวกันก็เป็นเทพเจ้าแห่งความประสพโชค ขจัดโรคร้ายต่างๆ เวลาตั้งหัวโขนหรือศิระษะท่าน จะตั้งทางด้านซ้ายของเวที ต่ำกว่าพระอิศวร แต่สูงกว่าหัวโขนยักษ์อื่นๆ และแยกออกมาอีกกลุ่มหนึ่งนอกเหนือจากเทพหรือมนุษย์

2.10 หัวโขนพระฤๅษีโลกิโกฏ พรภรตฤๅษี พระฤๅษีดาวัว พระฤๅษีตาไฟ แทนสัญลักษณ์ของท่านแต่ละตน ซึ่งถือว่าเป็นครูฝ่ายมนุษย์ ที่ได้ถ่ายทอดทำรำและจดบันทึกทำรำพระอิศวรไว้ โดยเฉพาะพระภรตฤๅษี (พ่อแก่) ศิลปินมักกล่าวถึงและมีไว้บูชา เพราะถือว่าเป็นครูทางนี้โดยตรง ส่วนพระฤๅษีตนอื่นศิลปินก็ให้ความเคารพนับถือเช่นกัน

เวลาตั้งหัวโขนหรือศิระษะท่าน จะตั้งทางด้านขวาของเวที แยกกลุ่มออกมาจากเทพเจ้าหรืออสุร

3. เข้าสู่กระบวนการเรียน

3.1 ไปที่พื้นที่สำหรับตัดตนก่อนเข้าเรียน

3.2 ไปที่พื้นที่สำหรับเรียนรำ

4. เมื่อหมดวันแล้วจึงกราบลาครู

2.1.5 ดนตรีไทย (เพิ่มเติม)

เครื่องดนตรีไทยที่มีทั้ง 4 ประเภท คือ ดิด สี ตี เป่า

1. เครื่องดิด พิณ กระจับปี่ จะเข้ ซึง

2. เครื่องสี ซอสามสาย ซออู้ และซอด้วง สะล้อ

3. เครื่องตี แบ่งเป็น

3.1 เครื่องตีที่ทำด้วยไม้ เช่น กรับพวง กรับเสภา ระนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องตีที่ทำด้วยโลหะ เช่น ฆ้องวง ฆ้องราง ฆ้องหุ่ย ฯลฯ ฉิ่ง ฉาบ กังสะदान มโหระทึก

3.3 เครื่องตีที่ทำด้วยหนัง เช่น กลองแขก กลองชนะ กลองทัด ตะโพน กลองชาตรี กลองตอก กลองมลายู โทน บัณเฑาะวง เปิงมาง รามะนา

4. เครื่องเป่า ขลุ่ยนก ขลุ่ยหลีบ ขลุ่ยเพียงออ ขลุ่ยกรวด ขลุ่ยอู้ ปี่นอก ปี่กลอง ปี่ใน ปี่ไฉน ปี่ชวา ปี่มอญ แตรตรงอน แตรฝรั่ง

2.1.6 หลักการสอนศิลปะตามวัยต่างๆ

เทคนิคการสอน

คือศิลปะหรือกลวิธีต่างๆที่ใช้เสริมกระบวนการขั้นตอนวิธีการหรือการกระทำใดๆเพื่อช่วยให้กระบวนการขั้นตอนวิธีการหรือการกระทำนั้นๆมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น เทคนิคการสอนจึงหมายถึงกลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการสอน ขั้นตอนการสอน

วิธีการสอนหรือการดำเนินการทางการสอนใดๆเพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยายผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่นการยกตัวอย่าง การใช้สื่อ การใช้คำถาม เป็นต้น เนื่องจากการสอนนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์คือต้องใช้ทั้งความรู้ด้านการศึกษาลัทธิจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์ซึ่งจะต้องมีการเรียนและฝึกฝนในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเรียนการสอน และที่เป็นศิลป์ หรือเป็นศิลปะเพราะการสอนต้องใช้ทักษะด้านการสื่อสารทางวาจาและภาษาร่างกายและใช้จิตวิทยาในการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันไปตามพื้นฐานความรู้และอุปนิสัยใจคออันเกิดจากสภาพแวดล้อมของการเลี้ยงดูและปลูกฝังตั้งแต่ยังเล็กๆ ดังนั้นผู้สอนต้องมีหลักจิตวิทยาผสมผสานกับกลยุทธ์และวิธีการต่างๆตามประสบการณ์และความสามารถของผู้สอนแต่ละคนซึ่งนานวันเข้าก็จะกลายเป็นเทคนิคการสอนของแต่ละบุคคลหรือเป็นเทคนิคเฉพาะตัวของผู้สอนแต่ละคนนั่นเองดังนั้นเทคนิคการสอนและการฝึกอบรมจึงหมายถึงกลวิธีและยุทธวิธีต่างๆอันเกิดจากประสบการณ์การสอนและการคิดค้นเทคนิค วิธีการใหม่ๆของตัวผู้สอนเองในการที่นำมาใช้เสริมกระบวนการสอน ในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้การดำเนินการเรียนการสอนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.7 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ Edutainment

การเรียนรู้แบบศึกษาบันเทิง หรือ Edutainment (Education + Entertainment) เป็นการเรียนการสอนที่ผสมผสานหลายอย่างเข้าไว้ด้วยกัน คือ สื่อมัลติมีเดีย การจัดสภาพแวดล้อมห้องเรียน และกิจกรรมที่หลากหลายชนิด มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความสนุกสนานในการเล่นปนเรียน (Play & Learn) เปลี่ยนบรรยากาศหรือรูปแบบเดิมๆ ที่เคยเรียน ตามแนวคิดที่ว่าสิ่งบันเทิงสามารถสร้างความสนใจได้มากกว่าการเรียนตามปกติ โดยที่อาจารย์จะเป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวกให้เท่านั้น มีการวางแผนล่วงหน้าเป็นการเฉพาะด้วยการจัดกิจกรรม (Activity) ให้นักศึกษาทำ เมื่อนักศึกษากระทำกิจกรรมใดแล้วเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน นักศึกษาย่อมอยากทำกิจกรรมนั้นๆ ซ้ำอีกแน่นอน ผู้สอนจะต้องพิจารณาบทเรียนต่างๆ ที่มีทั้งในและนอกหลักสูตร พยายามให้บทเรียนแต่ละเนื้อหามีความเคลื่อนไหวด้วยกิจกรรม และกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นต่อไปด้วยการมอบหมายงานให้ไปหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อมัลติมีเดียที่ได้จัดเตรียมเอาไว้ล่วงหน้า เป็นสื่อที่ใช้ง่าย เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการของผู้สอนที่จะมอบหมายงานและกระตุ้นให้นักศึกษา เสาะแสวงหาด้วยตนเอง หรือช่วยกันค้นหา และนำความรู้ที่ได้ขึ้นไปใช้ ซึ่ง “วิธีการ” ดังกล่าวนี้อาจจะคือหัวใจของการเรียนรู้แบบศึกษาบันเทิง

วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Edutainment มีหลายวิธีเช่น การเล่นเกม การแข่งขันทายปัญหา มีการใช้สื่อที่เร้าใจทั้งภาพและเสียง โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการคิดเกมหรือจัดกิจกรรม โดยให้สัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน จะช่วยในการจดจำได้เป็นอย่างดี สภาพแวดล้อมบริเวณภายนอกศูนย์การเรียน มีสภาพธรรมชาติ มีสวนหย่อม รมไม้ ที่นั่งเล่น เป็นต้น บริเวณภายในศูนย์การเรียนมีการจัดมุมประสบการณ์ไว้ครบทุกมุม โดยให้นักศึกษาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ จัดบรรยากาศของห้องเรียนให้มีชีวิตชีวาด้วยโต๊ะ เก้าอี้ โซฟา ที่ทันสมัย ไม่ซ้ำซากจำเจ เตรียมสื่อให้เลือกเรียนตามความสนใจ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี เกม อินเทอร์เน็ต และรายการโทรทัศน์ เป็นต้น จะสามารถช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองในบรรยากาศที่สนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความคิดเชิงบวก สนใจที่จะเข้าชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นในที่สุดสื่อในกลุ่มของ

เมื่อกล่าวถึงการเรียนรู้ในบรรยากาศที่สนุกสนานเพลิดเพลิน มีนักวิชาการหลายคนนำแนวคิดศึกษากิจการบันเทิงมาทดลองใช้ ต่างพบว่ามียุทธศาสตร์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังรายงานวิจัยของ Edgens et al. (1984) ที่รายงานว่า กิจกรรมแบบศึกษาบันเทิงจูงใจผู้เรียนให้มีความคิดวิเคราะห์ ทบทวนความเชื่อ ความรู้ และการรับรู้ของตนในเชิงการวิเคราะห์วิจารณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของผู้ผลิตรายการ Teletubby ของ BBC ว่ารายการโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีพลังในการจัดการศึกษาในยุคเทคโนโลยี มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการคิดของเด็กยุคปัจจุบัน อ้างถึงบทความ The Transformation of Distance Learning to Distributed Learning ระบุว่าเด็กมีธรรมชาติของความอยากรู้อยากเห็น และมีจินตนาการ หากให้เด็กๆ เหล่านี้ได้รับความบันเทิงจากเกม ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ ที่จัดโดยมืออาชีพ ซึ่งสร้างจากจินตนาการของเด็กๆ เป็นการสร้างภาพที่มีความตื่นตาตื่นใจ เสริมสร้างความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งจะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (White, 2003) สนับสนุนแนวคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในยามว่าง ในยามผ่อนคลายเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่สามารถจัดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนก็ยังมีความรู้สึกว่า เป็นการพักผ่อนและเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (เสาวพรเมืองแก้ว, 2547) จากรายงานการวิจัยของ Angell (2005) เกี่ยวกับการใช้มิวสิควิดีโอเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้ของวัยรุ่นหญิงที่มีปัญหาการปรับตัวในสังคม ความสัมพันธ์กับเพื่อนชาย และปัญหา การเรียน พบว่า การแทรกความรู้ทางวิชาการเข้าไปในมิวสิควิดีโอที่ทันสมัย ทำให้วัยรุ่นหญิงมีความชื่นชอบเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมไปในทางที่ดีขึ้น มีพัฒนาการทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถแยกแยะความรู้สึกที่สับสนและสามารถเข้าใจปัญหาวัยรุ่นได้ดียิ่งขึ้น (White, 2003) ด้วยแนวคิดการใช้ดนตรีเป็นสื่อการสอนที่บ้านระหว่างผู้ปกครองและบุตร เช่น สอนการเล่นเปียโนคู่ หรือเครื่องดนตรีชนิดอื่นที่สนใจ เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน จะเห็นว่าพ่อและแม่กลายเป็นผู้สอนที่ดี เป็นจุดเริ่มต้นให้ลูกๆ เข้าใจเมโลดี้ บทกวี และจังหวะของดนตรีอย่างลึกซึ้ง จนมีความชำนาญในการแสดงเปียโน (Chika, 2004) นอกจากนี้ เกมในรูปแบบเอดูเทนเมนต์ยังถูกบูรณาการขึ้นระหว่างทฤษฎีการศึกษา จิตวิทยา และวิทยาการคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการวิจัย พบว่าการเล่นเกมเอดูเทนเมนต์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative) สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งแรกคือผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกเรียนตามความสนใจและมีความสุขสนุกสนานจากการเล่นเกมอีกด้วย (อ้างอิง : วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง การนำหลักการศึกษาบันเทิง (Edutainment) และ ทฤษฎีเล่นปนเรียน (Play & Learn) มาใช้ร่วมกับกิจกรรม (Activity) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้พร้อมด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้มอบหมายงานในส่วนที่เกี่ยวข้องให้ไปค้นคว้าและเรียนรู้เพิ่มเติม

2. ศูนย์ศึกษาบันเทิง (Edutainment Center) หมายถึงสถานที่ที่มีการออกแบบและจัดวางอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีความสวยงาม ดึงดูดใจ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ชั้นวาง จอภาพ แสงไฟ เป็นต้น มีมุมสำหรับทำกิจกรรม รวมถึงมีสื่อให้เลือกตามความสนใจ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี เกม อินเทอร์เน็ต และรายการโทรทัศน์ ที่ผ่านการพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสมในการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาและออกแบบสภาพแวดล้อมให้กับการเรียนรู้ที่เน้นสันนาการตามหลักการของ ทฤษฎีศึกษาบันเทิง (Edutainment) ทฤษฎีเล่นปนเรียน (Play & Learn) และผสมผสานกับกิจกรรม (Activity) ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังกรอบแนวคิด

องค์ประกอบที่สำคัญในการออกแบบศูนย์ศึกษาบันเทิงมี 4 ประการคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Knowledge คือความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในศูนย์ศึกษาบัณฑิต เป็นความรู้นอกห้องเรียนที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดี และมีความสุขในการเรียน เป็นการแสดงให้เห็นว่าการที่บุคคลจะได้รับรู้นั้น ไม่จำเป็นต้องเคร่งเครียดเสมอไป

2. Enjoy with Environment ความสนุกสนานเพลิดเพลินคือแกนหลักในการจัดสภาพแวดล้อม เป็นการออกแบบ (Design) สภาพแวดล้อมทางการเรียนให้เกิดความหลากหลาย ไม่ซ้ำซากจำเจ ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เช่น การจัดวางโต๊ะ เก้าอี้ การเล่นโทนสีภายใน การวางตำแหน่งของแสงไฟ เป็นต้น โดยจะทำการสำรวจความต้องการก่อนนำมาสรุปเป็นแบบที่สำเร็จรูปพร้อมจะนำออกมาใช้งาน

3. Entertainment เป็นการนำเอาความบันเทิงเข้ามาผสมไว้กับการเรียน ตามแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีโอกาสคิด ทำ สร้างสรรค์ ด้วยอารมณ์สุนทรีย์และเพลิดเพลิน โดยทำการผสมผสานข้อมูลความรู้ในด้านต่างๆ เข้ากับความบันเทิง มีเจตนาเป้าหมายชัดเจน นำเสนอผ่านสื่อบันเทิงรูปแบบต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์ให้บุคคลได้รับความรู้ มีทัศนคติ และพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ผู้สอนจะช่วยจัดบรรยากาศ และกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ความพร้อมของร่างกายและจิตใจ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ดังนี้

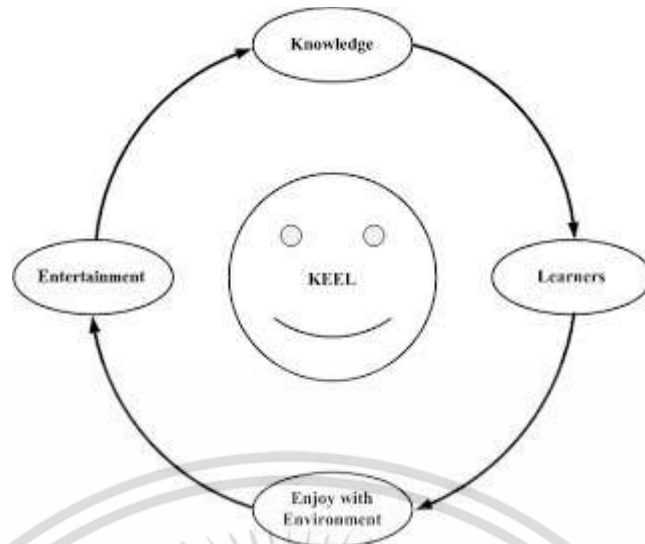
3.1 Technology เป็นการนำเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบ มาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ระบบโครงข่ายอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต มัลติมีเดีย ฯลฯ เพื่อตอบสนองผู้ใช้บริการที่มีความชอบแตกต่างกัน

3.2 Relax หมายถึงการผ่อนคลาย ตามแนวคิดที่ว่า การผ่อนคลายทำให้เกิดสมาธิและปัญญา ช่วยให้เรียนอย่างมีความสุข ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป โดยการพักสายตา พักอิริยาบถ รวมถึงการนั่งเล่น การฟังเพลง การอ่านหนังสือในมุมที่เงียบสงบ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เกิดการผ่อนคลายทั้งสิ้น

4. Learners ยึดหลักแนวคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการออกแบบศูนย์ศึกษาบัณฑิต ซึ่งจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งบุคลิกภาพ สติปัญญา พื้นฐานความรู้ ความสนใจ โดยนักศึกษาที่มีอิสระในการควบคุมการเรียนและเล่นของตนเอง ค้นคว้าหาความรู้ตามความถนัด เลือกสื่อและรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองได้ เช่น สามารถควบคุมทั้งเนื้อหา ลำดับของการเรียนรู้ และการทำแบบทดสอบ เป็นต้น รวมถึงได้ทำกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ถักทอความคิด พิสูจน์ปัญหาพร้อมกันอีกด้วย (อาชัญญา รัตนอุบล และคณะ, 2549: 2-5)

เมื่อบูรณาการแนวคิดดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถสังเคราะห์จนได้รูปแบบศูนย์ศึกษาบัณฑิต ที่ตรงกับคำย่อในภาษาอังกฤษว่า “KEEL” ซึ่งเป็นคำพ้องเสียง (Homophony) กับคำว่า KILL ในบริบทของศูนย์ศึกษาบัณฑิตนี้หมายถึง การกำจัดความเครียดในการเรียนให้หมดไป คงเหลือแต่ความสนุกเท่านั้น โดยคำนี้ได้ถูกใช้เป็นต้นแบบในการสร้างศูนย์ศึกษาบัณฑิต เพื่อเป็นต้นแบบของการศึกษาแนวใหม่ ที่

เอกสารนี้เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินอย่างไร้ขีดจำกัด ดังรูปเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(อ้างอิง :ดร.เทียมยศ ปะสาวะโน)

นอกจากนี้ดร.พนิต ยังกล่าวอีกด้วยว่าบุคลากรทางการศึกษาและครูในยุคปฏิรูปจะต้องเป็นคนเก่ง และเป็นคนดี สามารถเป็นต้นแบบให้แก่ผู้เรียนได้ นอกจากจะถ่ายทอดความรู้แล้วยังต้องเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ กระตุ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ตลอดจนสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามต้องการโดยผู้เรียนได้เรียนรู้ภายใต้บรรยากาศของความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้เรียนรู้จากภาพ แสง สี เสียง เพลง และคำพูด เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงองค์ความรู้อย่างแท้จริง คือ มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้สามารถนำองค์ความรู้นั้นไปใช้แก้ปัญหา

(อ้างอิง : ASTVผู้จัดการออนไลน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 สายบริหารและอัตรากำลังพื้นฐาน

2.2.1 สายงานการบริหารและอัตรากำลัง

สายงานบริหารและการจัดหน่วยงานภายในโครงการ แบ่งออกเป็น 4 ส่วนหลักๆดังนี้

1. ส่วนบริหาร (Administration)
2. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food & Beverage)
3. ส่วนห้องพัก (Residence)
4. ส่วนการเรียนการสอน

ส่วนบริหาร (Administration)

ฝ่ายบริหาร ผู้จัดการโครงการ (General Manager) บทบาท รับผิดชอบกิจกรรมและธุรกิจของโครงการทุกด้าน บริการและควบคุมให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ รับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานทั้งหมด ประสานงานส่วนต่างๆให้สอดคล้องและราบรื่น

หน้าที่ – วางเป้าหมาย (Targeting)

- วางแผนการทำงาน (Planning)

- สื่อสารสร้างความเข้าใจและสัมพันธ์อันดีภายในโครงการ (Communication)

- มอบหมายงานที่ถูกต้องเหมาะสม (Assigning)

- แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ (Problem Solving)

- ประเมินผลและปรับปรุงการปฏิบัติงาน (Evaluation & Improvement)

ผู้บังคับบัญชาโดยตรง คณะกรรมการ (Board of committee)

หน้าที่ – จัดวางระบบบริหารประจำวันตามลำดับความสำคัญ

- อ่านจดหมาย เอกสารบันทึกต่างๆ เพื่อแยกประเภทและส่งไปยังแผนกที่เกี่ยวข้องตรวจสอบความถูกต้องอย่างละเอียด ก่อนเข้าเซ็นชื่อและส่งออก

- ประชุมประจำวันกับหัวหน้าแผนกต่างๆหรือประชุมกับลูกค้าผู้ใช้บริการ

- สำนวความเรียบร้อยภายในโครงการ อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง โดยสำรวจความสะอาด ความสุภาพของพนักงาน สำนวทั่วๆไปและสิ่งของเพื่อการเผยแพร่ส่งเสริมการขาย สำนวการซ่อมแซมและบำรุงรักษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปรึกษาหารือเป็นประจำกับหัวหน้าแผนกบัญชีของโครงการในเรื่องปรึกษารายได้ประจำวัน (DailyReport) การประเมินการ(Forecast) การซ่อมแซมและการบำรุงรักษา (Repair&Maintenance) รายรับรายจ่าย เงินกระแสรายวัน สินเชื่อ (Credit)

- จัดงานเลี้ยง แก่ผู้มาใช้โครงการในบางครั้ง หรืออาจจะเชิญบุคคลสำคัญจากส่วนราชการ จาก ธุรกิจการค้าหรือบุคคลสำคัญที่มาใช้บริการมาเลี้ยงรับรองหรืองานประชุม

- เข้าร่วมงานสังคมหรือสังสรรค์กับบุคคลในท้องถิ่น

-ตรวจตรางานโฆษณาและประชาสัมพันธ์

-ปรึกษากับแผนกขาย

-ปรึกษากับแผนกบุคคลในเรื่องฝึกอบรม

-แสวงหาความคิดริเริ่มในการปรับปรุงสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการให้ดีขึ้น

-ตรวจสอบค่าใช้จ่ายในด้านสาธารณูปโภคจากรายงานแผนกช่างและแผนกอื่นประกอบด้วย ฝ่ายการเงินและบัญชี (Controller & Accountant)

แผนกบัญชี

หัวหน้าแผนกบัญชี (Chief Account) บทบาท ควบคุมรายงานบัญชีทุกประเภท ตลอดจนทรัพย์สินทั้งหลายของโครงการ ควบคุมกระแสเงินสดและทรัพย์สินอื่นทั้งหมดของโครงการ

หน้าที่ –จัดและรักษาระบบควบคุมภายใน และการตรวจสอบต่างๆที่เกี่ยวกับธุรกิจของโครงการ

-จัดระบบการบันทึกทางบัญชีให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และกำหนดวิธีการจัดทำบัญชีตามนโยบายของคณะกรรมการ

-เก็บรักษาสัญญาและสิ่งต่างๆที่เป็นเอกสารข้อมูล ข้อกำหนดของทางการราชการ ซึ่งจะมีผลต่อสถานภาพทางการเงินของโครงการ

-ควบคุมกำกับดูแลเกี่ยวกับภาษีทั้งหมดของโครงการให้อยู่ในระบบที่ถูกต้อง

-ตรวจสอบและอนุมัติการจ่ายเงินและค่าใช้จ่ายต่างๆให้เป็นไปตามขั้นตอน

-ติดตามและตรวจสอบบันทึกรายงานต่างๆ เกี่ยวกับการเงินการบัญชี ที่มีอยู่ประจำวัน/ สัปดาห์/เดือน

-ควบคุมดูแลและจัดทำบัญชีลูกหนี้ เจ้าหนี้ บัญชีต่างๆ รายงานทางสถิติต่างๆที่จำเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ช่วยหัวหน้าแผนกต่างๆ ตั้งและปรับปรุงงบประมาณประจำปี และจำเป็นต้องรับผิดชอบในการทำรายงานเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับที่ประเมินการไว้

สมุห์บัญชี (Ass Accountant) บทบาท รับผิดชอบต่อรายการเงินตลอดจนการวิเคราะห์ทั้งหมด

หน้าที่ - จัดเตรียมรายงานประจำปี/เดือน ในเรื่องบัญชีกำไร ขาดทุน งบดุล และแนวโน้มการปฏิบัติงาน

- จัดทำรายละเอียดในบัญชีรวม และบัญชีแยกประเภท

- จัดทำบัญชีหนุณธนาการ บัญชีของผู้ประกอบการให้ตรงต่อความเป็นจริงและทันสมัยเสมอ

- จัดเตรียมการวิเคราะห์บัญชีประจำเดือน สภาพการซื้อตกลงแลกเปลี่ยน

- จัดทำบันทึกรายงานการปฏิบัติงานของแผนกอาหาร และเครื่องดื่มทุก 3 เดือน ให้สมบูรณ์เพื่อทราบกำไร ขาดทุนของภัตตาคาร คลับ และบริการอื่น ๆ ที่มีในโครงการ

แคชเชียร์ใหญ่ (General Cashier) บทบาท รวบรวมยอดเงินฝากประจำวัน และจัดทำบัญชีเงินสดรายวัน รวมทั้งยอดเงินสดในมือ

หน้าที่ - รวบรวมและนับเงินสดในรายการต่างๆ ที่ได้รับจากแต่ละแผนกให้ถูกต้องตรงกับยอดเงินที่ระบุไว้

- ลงบันทึกการรับเงินสดประจำวัน และเช็คที่ได้รับลงในสมุดรายงานประจำวัน

- เตรียมและจัดทำการฝากธนาคารรายวัน

- นับและตรวจสอบเงินคงคลังของแผนกทุกวัน และเบิกทดแทนสำหรับยอดที่จ่ายไป

หน่วยจัดซื้อ (Purchasing Department)

หัวหน้าหน่วยจัดซื้อ บทบาท ควบคุมการจัดซื้อทุกอย่าง ตามความต้องการของทุกแผนก เพื่อให้โครงการดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หน้าที่ - ทำงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายบริการ และแผนกบัญชีในเรื่องการควบคุมการจัดซื้อ

- กำหนดขั้นตอนและแบบฟอร์มสำหรับการขอซื้อให้แก่หน่วยงานต่างๆ เพื่อใช้ในการขอซื้อ

- รับใบขอซื้อจากหน่วยงานแผนกต่างๆ ในกรณีจะต้องซื้อสิ่งของที่ราคาสูง เช่น พวกเครื่องมือหรือวัสดุก่อสร้างต่างๆ จำเป็นต้องตรวจสอบว่าการซื้อนั้นอยู่ในงบประมาณหรือไม่

- เก็บรักษาแฟ้ม สมุดแจ้งรายการสินค้า บัญชีรายชื่อคุณลักษณะโดยละเอียดของสินค้า สิ่งของและอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ซื้อให้ถูกต้องตามความต้องการ ตามคุณลักษณะและราคาที่ถูกที่ควรของสินค้าหรืออุปกรณ์
ทุกชนิด

-พบปะตัวแทนฝ่ายขายจากบริษัทผู้แทนจำหน่าย เพื่อทราบถึงความเคลื่อนไหวด้านราคาและ
ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ

แผนกบุคคล (Human Resource)

หัวหน้าแผนกบุคคล (Personnel Manager) บทบาท จัดระบบ จำแนกหน้าที่ของพนักงาน
การว่าจ้างแรงงาน วางหลักเกณฑ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับบุคลากรและความสัมพันธ์

หน้าที่ - จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรให้ฝ่ายบริหารอนุมัติ และจัดพิมพ์
เพื่อเป็นแนวทางให้พนักงานของโครงการถือปฏิบัติ

-เจรจา ช่วยฝ่ายบริหารในการทำข้อตกลง สัญญา การว่าจ้างแรงงานและเรื่องแรงงานสัมพันธ์

- รับผิดชอบภารกิจด้านบุคลากรต่างๆ เช่น การว่าจ้าง การประกัน การฝึกอบรม การให้
รางวัลความดีความชอบ การบันทึกทะเบียนประวัติ การจ่ายเงินทดแทนในกรณีเลิกจ้าง

-สัมภาษณ์งานผู้สมัครงานบางตำแหน่ง และติดต่อสมัครในเรื่องการว่าจ้าง

-รับผิดชอบการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน เพื่อให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกบุคคล (Assistant Personnel Manager) บทบาทจัดทำเรื่องวีซ่า (Visa)
ใบอนุญาตทำงาน (Work permit) ของชาวต่างชาติที่เป็นพนักงานของโครงการและดำเนินการในเรื่อง
การชำระภาษี

หน้าที่ - จัดทำเรื่องวีซ่าเข้าประเทศ ใบอนุญาตทำงานในประเทศและการชำระภาษีให้กับ
พนักงานต่างชาติตลอดจนนักแสดงที่มาแสดงในโครงการ

- จัดทำและดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตต่างๆ เช่น กิจการห้องพัก ห้องอาหาร การขายบุหรี่ยี่
และสุรา ใบอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง การจุดดอกไม้ไฟ และการใช้เครื่องจักรบางชนิด

- จัดทำรายงานการสรุปผลการทำงานของพนักงานในรอบสัปดาห์

- ดูแลแผ่นป้ายประกาศของโครงการ

สรุปลานแผนกบุคคล

- มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการว่าจ้างพนักงานและฝึกอบรมพนักงาน สร้างความสัมพันธ์อัน
ดีระหว่างพนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-มีหน้าที่รักษากฎหมาย ข้อบังคับ ให้คำแนะนำและปรึกษาของฝ่ายบริหาร ทั้งยังเป็นผู้ร่างกฎระเบียบเสนอให้ฝ่ายบริหารอนุมัติ

-เป็นผู้สัมภาษณ์ผู้สมัคร สอบประวัติผู้สมัครก่อนรับเข้าเป็นพนักงาน

แผนกช่าง(Engineering Department)

หัวหน้าแผนกช่าง (Chief Engineering) และช่างเฉพาะบทบาท บริหารงานและรับผิดชอบงานในแผนกช่าง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานช่างทั้งหมด

หน้าที่ -รับผิดชอบการซ่อมรักษาควบคุมการทำงานของหน่วยงานต่างๆในแผนก เช่นหน่วยทาสี หน่วยช่างไม้ ช่างไฟ ช่างประปา ช่างปูน และช่างเฟอร์นิเจอร์

-ทำงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายบริหาร หัวหน้าแผนกบัญชี หัวหน้าหน่วยจัดซื้อ โดยพิจารณาการจัดซื้อของใหม่

-ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับแผนกแม่บ้าน อาหารและเครื่องดื่ม

-เดินตรวจงาน ดูแลสภาพอาคารและอุปกรณ์ต่างๆให้ทั่วโครงการ และปรับปรุงทดแทนที่ชำรุด

-ปรึกษารื้อกับผู้รับเหมา (Contractor) เรื่องการติดตั้ง ซ่อมแซมโดยประสานงานกับผู้รับเหมาให้สอดคล้องกับพนักงานในแผนก

-ปรึกษาด้านฝ่ายบริหาร ในการขายอุปกรณ์ การใช้พลังงาน น้ำ และเครื่องปรับอากาศ เพื่อช่วยควบคุมค่าใช้จ่ายและคุณภาพของสถานที่

ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Department)

หัวหน้าแผนกอาหารและเครื่องดื่มบทบาท รับผิดชอบการปฏิบัติงานทั้งหมดทุกหน่วยในแผนก และประสานงานกับแผนกต่างๆ

หน้าที่-ตรวจสอบการปฏิบัติงานของทุกหน่วยในแผนก

-ประชุมหารือกับฝ่ายบริหารในเรื่องบันทึกรายงาน แผนกบัญชีและแม่บ้าน การประมาณการต่างๆนโยบาย งบประมาณ และการวางแผนในอนาคต (Report, Forecast, Budget, Policies & Future Planning)

-กำหนดมาตรฐาน คุณภาพของอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อการจัดซื้อ

-สอบถามในเรื่องราคาสินค้า แหล่งขายของสด ราคาของอาหาร เครื่องดื่มและแนวโน้มของธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-จัดทำรายงานฝ่ายบริหารเรื่องงบประมาณ ทั้งในด้านค่าจ้าง (Payroll) และรายได้ (Revenue)

-หมั่นพบผู้ขายสินค้า เพื่อเรียนรู้และรับทราบถึงผลิตภัณฑ์และวิธีการใหม่ๆ หาโอกาสพบผู้ให้บริการเพื่อทราบถึงข้อติชมเกี่ยวกับเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม

-แสวงหาความรู้ความชำนาญเพิ่มเติมในเรื่องอาหารและเครื่องดื่มอยู่เสมอ เพื่อมีความแปลกใหม่และทันสมัยอยู่เสมอ

หัวหน้าพ่อครัว (Executive Chef) บทบาท กากับดูแลและประสานงานทั้งหมด ที่เกี่ยวกับการผลิตอาหาร ควบคุมการปฏิบัติงานโดยฝ่ายสายงานทางผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว (Sous Chef) และพ่อครัว (Cooks)

หน้าที่ - กากับดูแลและประสานงานด้านการเตรียมอาหารทั้งหมดของโครงการ

-สำรวจครัวต่างๆ และพื้นที่ใช้ประกอบอาหารเพื่อทราบสมรรถภาพของการทำงาน วิธีการทำงานและความคืบหน้าของงานครัว ทั้งเตรียมและการผลิต

-สาธิตวิธีการและตำรับอาหารใหม่ให้แก่พ่อครัว

-จัดทำรายการอาหาร (Menu) โดยใช้วัตถุดิบตามฤดูกาล ความนิยมในขณะนั้น

-ปรึกษารื้อกับผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว และหัวหน้าแผนกอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อพิจารณาเปลี่ยนแปลง ทดแทนด้านอุปกรณ์และเครื่องใช้

-ทำงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยจัดซื้อ หน่วยจัดเลี้ยง เพื่อจัดระบบงานให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยต่างๆ

-ตรวจสอบคุณภาพอาหารสดที่สั่งจากผู้ขาย

กัปตัน (Captain) บทบาท คอยให้บริการแก่แขกในด้านอาหาร โดยให้แขกรู้สึกได้รับการใส่ใจตลอด และดูแลการปฏิบัติงานของลูกน้องให้เรียบร้อย

หน้าที่ - คอยตรวจตราการให้บริการ การจัดโต๊ะ จาน ชาม การเก็บกวาดล้างภาชนะ ดูแลความเสียหายของอุปกรณ์ต่างๆในการบริการ ตรวจเช็คและรายงานหัวหน้า

พนักงานเสิร์ฟอาหาร (Waiter) บทบาท คอยให้บริการ รับสั่งอาหาร และเสิร์ฟแก่แขก ด้วยความสุภาพเรียบร้อย

หน้าที่ - จัดโต๊ะอาหาร เก็บถ้วยชาม เปลี่ยนผ้าปูโต๊ะ จัดดอกไม้

-รับสั่งอาหาร และสั่งอาหารเสิร์ฟต่อแขก พร้อมดูแลบริหารแขกตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ดูแลเครื่องดื่ม (Beverage Supervision) บทบาท ควบคุมด้านเครื่องดื่ม และการบริการให้
เรียบริ้อย

หน้าที่ –ดูแลเครื่องดื่มและของใช้ต่างๆให้เรียบริ้อย พร้อมจัดเตรียมรายการสั่งซื้อ ตลอดจน
ดูแลการบริหารของลูกน้อง

หัวหน้าบาร์เทนเดอร์ (Head Bartender) บทบาท ควบคุมดูแลการปฏิบัติด้านเครื่องดื่มใน
บริเวณบาร์ต่างๆ ของโครงการ

หน้าที่ -ดูแลเตรียมบาร์ก่อนเปิดบริการ

-ควบคุมการเตรียมเครื่องดื่มตามสั่ง

-ดูแลการรักษาเครื่องดื่มให้ถูกต้อง โดยประสานงานกับผู้ควบคุมอาหาร

-จัดบันทึกเครื่องดื่มตามสั่ง และวางบิลทันทีขณะที่เสิร์ฟเพื่อสะดวกในการจ่ายเงิน

บาร์เทนเดอร์ (Bartender) บทบาท รับผิดชอบประจำบาร์ หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจาก
หัวหน้าบาร์เทนเดอร์

หน้าที่ –จัดเตรียมบาร์ให้พร้อมบริการ

-ทำความสะอาดบริเวณเคาน์เตอร์

-จัดแก้ว เตรียมอุปกรณ์ผสมเครื่องดื่มให้พร้อมวางให้ถูก เพื่อสะดวกแก่การใช้งาน

-เมื่อได้รับคำสั่งให้เตรียมเครื่องดื่มด้วยความรวดเร็ว และถูกต้อง

-ทำบันทึกการขายเครื่องดื่ม ส่งสำเนาการขายประจำวันให้แก่ผู้ควบคุมอาหารและเครื่องดื่ม

พนักงานทำความสะอาด (Cleaner) บทบาท ทำความสะอาดภาชนะต่างๆในการทานอาหาร
คอยตรวจเช็คความเสียหาย รายงานต่อหัวหน้า

หน้าที่ – รับภาชนะที่ใช้แล้วจากส่วนบริการมาทำความสะอาดตรวจเช็ค ให้พร้อมหมุนเวียน
ใช้ตลอดเวลา

ส่วนห้องพัก (Residence)

แผนกบริการส่วนหน้า (Front Office) การบริหารงานฝ่ายหน้า ฝ่ายหน้าหรือเรียกว่า หน่วย
ต้อนรับ (Reception) เป็นหน่วยเสมือนศูนย์รวมเพื่อติดต่อระหว่างผู้ใช้บริการ (Guest) กับโครงการ
หรือการติดต่ออื่นๆระหว่างการใช้บริการ เมื่อถึงกำหนดที่ผู้ใช้บริการออก (Check Out) ก็ต้องมาชำระ
เงิน พร้อมคืนกุญแจให้กับหน่วยงานนี้

หน้าที่ –จัดระบบควบคุมห้องพักที่ว่าง และห้องที่จองแล้ว

-ให้การต้อนรับผู้ใช้บริการอย่างสุภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทำการรับจองห้องพัก
 - ลงทะเบียนผู้ใช้บริการ และจัดกุญแจห้องให้
 - จัดเตรียมเอกสารชำระเงินล่วงหน้า เมื่อผู้ใช้บริการออก (Check Out)
 - จัดบริการขนส่งสัมภาระ
 - จัดการข่าวสาร บริการส่งของไปรษณีย์ หรือบริการโทรศัพท์ให้ผู้ใช้บริการตามที่ต้องการ
 - ดำเนินงานให้เหมาะสมเกี่ยวกับการร้องเรียนของผู้ใช้บริการ
 - จัดบริการขนส่งให้กับผู้ใช้บริการ
 - จัดรายการผู้ใช้บริการให้แผนกอื่นทราบ
 - ประสานงานกับแผนกอื่นๆให้ทันการเพื่อรักษามาตรฐานการให้บริการ
- พนักงานส่วนหน้าแบ่งออกเป็น

- 1.พนักงานต้อนรับ (Reception)
- 2.พนักงานบริการด้านข้อมูลข่าวสาร แลกเปลี่ยนเงินตรา ขนส่งและโทรศัพท์ (Concierge)
3. พนักงานลงทะเบียนและจองห้องพัก (Registration & Reservation)
- 4.พนักงานเก็บเงิน(Cashier)

งานรับของห้องพักมีการติดโดยตรง เพื่อการจองห้องพักและบริการอื่นๆของโครงการ

- แผนกขายของโครงการ (Sales Department)
- บริษัทนำเที่ยว (Travel Agency)
- บริษัทความบันเทิง และบริษัทค้าขายอื่นๆ (Firm/Company)
- หน่วยงานของรัฐบาล
- สถานทูต (Embassies)
- สายการบิน (Air line)
- ลูกค้าที่ติดต่อด้วยตนเอง (Self)

งานต้อนรับ (Reception)งานต้อนรับเป็นบริการความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการนับตั้งแต่มาถึงขณะที่พักอยู่ และออกจากโครงการต้องเตรียมความพร้อมตลอด 24 ชั่วโมง ทำงานร่วมกับ Bellboy ,Captain และ Concierge

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มีการแบ่งงานเป็น 3 ผลัด มีภาระงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-Morning Shift (กะเช้า)

-Evening Shift (กะเย็น)

-Overnight Shift (กะกลางคืน)

หน้าที่ -ต้อนรับแขกผู้มาใช้บริการ ให้ลงทะเบียน จัดห้องว่าง จัดการย้ายห้องให้ตามที่ต้องการ

-ควบคุม Room Pack ประจำวัน

-ดำเนินการเรื่องกุญแจ

-ประสานงานกับการขนส่งสัมภาระ บริการขนส่ง งานส่งไปรษณีย์

-เตรียมเรื่องการเงินเมื่อผู้ใช้บริการจะออก

-รับเรื่องร้องเรียนของผู้ใช้บริการ

-ให้ข่าวสารเกี่ยวกับการจองห้องพักแกพนักงานต้อนรับเพื่อจัดการเรื่องเรือและการต้อนรับให้พร้อมทันเวลาที่แขกจะเข้าโครงการ

การรักษากุญแจ (Keys)ชนิดของกุญแจมีด้วยกันหลายชนิด คือ กุญแจห้องพักแขก กุญแจประตูทั่วไป กุญแจห้องทำงาน และกุญแจส่วนต่างๆของโครงการการเก็บรักษากุญแจจะเก็บไว้ ณ ที่ใดที่หนึ่ง โดยเมื่อจะมาเอา หรือคืนกุญแจจะต้องเซ็นชื่อและลงเวลาเป็นหลักฐาน กุญแจต่างๆยกเว้น กุญแจห้องพัก จะถูกเก็บไว้ที่ Front Office เพื่อพร้อมหยิบใช้ตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนกุญแจสำรองควรเก็บรวมไว้ ส่วนมากเป็นเก็บรวมที่ผู้จัดการงานของหายได้คืน(Lost and found)เป็นการแสดงความซื่อสัตย์ของโรงแรม โดยมี Guest relation เป็นผู้รับแจ้งข่าว พนักงานทุกคนในโครงการต้องมีหน้าที่เก็บของมาคืนให้งานต้อนรับเพื่อถามหาเจ้าของ หากเก็บไว้ที่ Front office นานถึงกำหนดจะนำไปฝากไว้ที่แผนกแม่บ้านเพื่อทำการจัดส่งต่อไป

การบริการส่งข่าวให้แขก (Message)การบริการรับ-ส่งข่าวนี้นี้ โครงการต้องบริการให้กับผู้ใช้บริการที่ Operation และ Concierge

- บริการรับ – ส่งข่าวให้ผู้ใช้บริการ ก่อนเข้าพัก ขณะพัก และที่ออกไปแล้วตามที่อยู่ที่ได้ให้ไว้

การบริการไปรษณีย์

การบริการไปรษณีย์ คือการบริการส่งจดหมาย หรือพัสดุของผู้มาใช้บริการ เป็นงานที่ช่วยอำนวยความสะดวก ส่วนเรื่องการรับจดหมาย ขึ้นอยู่กับประเภทการพัก แต่จะมีเตรียมไว้ที่ส่วน Information

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัญชีส่วนหน้า (Front cashier)

เป็นงานควบคุมบัญชีรายการที่ผู้ใช้บริการได้ใช้บริการจะต้องชำระให้กับโครงการซึ่งมีหลายรายการเช่นค่าห้องพัก, ค่าอาหารเครื่องดื่ม, ค่าซักกรีดและค่าบริการพิเศษต่างๆภายในโครงการงานบัญชีส่วนหน้ามีรายงานขึ้นตรงต่อแผนกบัญชีแต่การปฏิบัติงานจะประจำในด้านการบริการงาน

ส่วนหน้า (Front Office)

หน้าที่ -ลงบัญชีแขกในเครื่องบัญชี -เก็บเงินจากแขกและแยกประเภทบัญชี-จ่ายเงินล่วงหน้าให้แขก -เตรียมรายงานการควบคุมและเก็บเงินจากแขก-เตรียมซองส่งไปยัง General Cashier -เตรียมให้บริการต่อผู้ใช้บริการ⁶³ -ควบคุม Safe Boxes ฝากของความเกี่ยวข้องของหน่วยงานต้อนรับกับแผนกอื่นๆของโครงการการบริการส่วนหน้าเป็นการบริการหน่วยแรกที่ผู้ใช้บริการต้องติดต่อเมื่อต้องการเข้าพักโครงการนับตั้งแต่การให้ข้อมูลสอบถามการรับรองห้องการรับรองห้องขณะนั้นข้อมูลต่างๆระหว่างผู้ใช้บริการกับทางโครงการจะผ่านส่วนนี้ยกเว้นงานจัดเลี้ยงและงานการแสดงต่างๆ หน่วยจัดเลี้ยงจะเป็นผู้ดำเนินการ

1. Front office กับ Housekeeping
2. Front office กับ Food & Beverage Service
3. Front office กับ Kitchen
4. Front office กับ Accounting
5. Front office กับ Engineering
6. Front office กับ Personnel การบริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Exchange)

เพื่ออำนวยความสะดวกต่อแขกเมื่อเกิดเงินที่แลกมาหมดโดยพนักงานจะคอยให้ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนประจำวันพร้อมค่าธรรมเนียมแก่แขก

หัวหน้าพนักงานยกสัมภาระ(Bell Captain)บทบาทดำเนินงานเรื่องการบริการขนสัมภาระ โดยควบคุมดูแลพนักงานยกกระเป๋า (Bell boy)

หน้าที่-ควบคุมกับดูแลให้พนักงานปฏิบัติงานอย่างเรียบร้อยโดยประสานงานกับหน่วยต้อนรับรวมทั้งจัดตารางการทำงานด้วย

- เก็บรักษาบันทึยก่อการลงทะเบียนเข้าพักและการออกของผู้ใช้บริการ -บริการขนกระเป๋าและพาแขกไปยังห้องพักต้องทำอย่างถูกต้องและรวดเร็ว

-มีหน้าที่ให้คำอธิบายแก่ผู้ใช้บริการในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโครงการตารางการเดินทางรถสายการบินรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-พึงระลึกเสมอว่าหน่วยงานนี้เป็นด่านแรกที่ได้รับให้แก่ผู้ใช้บริการสามารถสร้างความประทับใจดังนั้นพนักงานต้องมีความยิ้มแย้มแจ่มใสโดยมี Bell boy อีก 4 คนเป็นผู้ขนกระเป๋าไปยังห้องพักและรับคำร้องขอจากแขกเพื่อส่งต่อไปยังแผนกอื่นอีก เช่นแผนกแม่บ้านหรือพนักงานบริการห้องพัก เป็นต้น

แผนกด้านดูแลความสะอาด (Housekeeping)

หัวหน้าแม่บ้าน (Executive Housekeeping) บทบาทรับผิดชอบงานในหน่วยทั้งหมด

หน้าที่-ควบคุมการทำงานของพนักงานทำห้องพักพนักงานทำความสะอาดทั่วไปและการส่งซักรีด

-กำหนดมาตรฐาน ความสะอาดและการจัดเตรียมห้องพักให้พนักงานในหน่วยถือปฏิบัติตาม

-จัดตารางการทำงานของพนักงานให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ

-ประสานงานกับแผนกช่างและฝ่ายบริหารเพื่อให้ข้อคิดเห็นในการปรับปรุงซ่อมแซม

โครงการ-รับผิดชอบในเรื่องของค่าใช้จ่ายและการทำการสั่งซื้อเมื่อของใช้ต่างๆใกล้หมด

-ประสานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยบริการส่วนหน้าในเรื่องการเข้าพักและการออกของ

ผู้ใช้บริการ-บางครั้งต้องควบคุมงานทำความสะอาดตอนกลางคืนเช่นครัวหรือส่วนต่างๆของสำนักงานหรือพื้นที่สาธารณะโดยรอบโครงการ

สรุปงานในหน่วยงานแม่บ้าน

1. การบริหาร

-เรื่องพนักงานการฝึกอบรมและงบประมาณด้านค่าจ้างแรงงาน

-การประสานงานกับหน่วยบริการส่วนหน้าหน่วยรักษาความปลอดภัยแผนกช่างและการส่ง

ซักรีด

-งานเกี่ยวกับของหายได้คืน

2. หน้าที่ความรับผิดชอบและพนักงาน

- พนักงานทำความสะอาดห้องพัก

-เสมียนหน่วยแม่บ้าน

-พนักงานห้องจัดเลี้ยง

3. งานควบคุมด้านผ้า

-ตกแต่งดูแลให้สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-เก็บรักษา

-รายการของใช้ต่างๆ

-การเก็บผ้าส่งแผนกซักกรีด

4. ห้องดอกไม้การเตรียมกระเช้าดอกไม้เพื่อการตกแต่งห้องพักห้องจัดเลี้ยงและโอกาสพิเศษ
อื่นๆ

5. คนสวนดูแลต้นไม้และสวนทั้งโครงการ

6. ห้องเก็บของรับผิดชอบในการหาสิ่งของเครื่องใช้ให้ผู้รับบริการ

7. สระว่ายน้ำมีผู้รักษาความปลอดภัยเพื่อเฝ้าดูแลเรื่องความปลอดภัยบริเวณสระว่ายน้ำ

หน่วยงานซักกรีด (Laundry) เนื่องจากโครงการเป็นโรงแรมขนาดเล็กจึงไม่มีแผนกซักกรีดภายใน
โครงการเป็นการร่วมมือกับชุมชนด้านหลังเป็น Out Source เพื่อเสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชน
โดยรอบ

พนักงานบริการห้องพัก (Room Service) บันทาบทบริการอาหารและเครื่องดื่มและบริการ
พิเศษของทางโครงการคือเครื่องดนตรีให้ผู้ใช้บริการที่ห้องพักตามคำสั่งของผู้ใช้บริการ
หน้าที่รับคำสั่งจากพนักงานรับโทรศัพท์ส่งไปไปยังฟอครัว บาร์เทนเดอร์ หรือห้องเก็บเครื่องดนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 กรณีศึกษา

2.3.1 องค์ประกอบ พื้นที่ และแนวคิดในการออกแบบ

2.3.1.1 Vic huahin

Vic Hua Hin is a new institution for arts and culture for the new generation. Patravadi Mejudhon's vision is to create a comprehensive arts complex where art and culture is learned, shared, enjoyed and exchanged, for Thai and international visitors, students and artists alike. Theatre, gallery, school, accommodation, restaurant... various spaces are designed so as to inspire the combination of ideas and skills in a creative approach.

Accommodation part

Type บ้านหญิงอ้วน 1 (1-2 คน)	: วันธรรมดา 1900 บาท/คืน
Type บ้านริมบ่อ (2-3 คน)	: วันธรรมดา 3100 บาท/คืน
Type บ้านแฝด (2-3 คน)	: วันธรรมดา 3000 บาท/คืน
Type บ้านริมครัว (2-4 คน)	: วันธรรมดา 3300 บาท/คืน
Type บ้านหมู่รวม (15-35 คน)	: วันธรรมดา 750 บาท/คน

Special Facilities

1. Art camp มีสถานที่ให้ workshop เป็นแบบ week end course ซึ่งสามารถเข้าพักในส่วนของ Accommodation part ได้เลย สอนการแสดงโดยทีมงานของ Patravadi theatre นอกจากนี้ยังกำหนด class เองได้อีกด้วย
2. Class room เป็นส่วนหนึ่งของ Art camp
3. Theatre
4. ลานเอนกประสงค์ เป็นแบบ semi – indoor
5. ลานเอนกประสงค์ เป็นแบบ semi – indoor ไว้สำหรับรับประทานอาหาร
- 5.other service ไว้รองรับสำหรับ ทัวร์, กิจกรรมอื่นๆ, workshops, yoga, clay sculpture, โชว์การแสดง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Weekend school

แบ่งห้องเรียนตาม level (4 sessions per month)

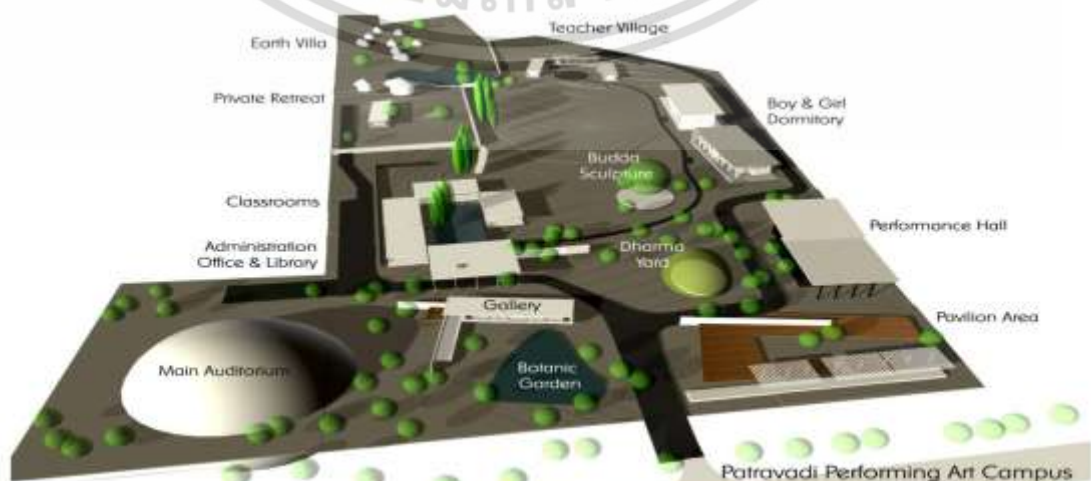
1. Beginner
2. Intermediate
3. Advance

Private class

ต้องจองก่อน 1 อาทิตย์

ตัวอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Theatre

ข้างใน Theatre

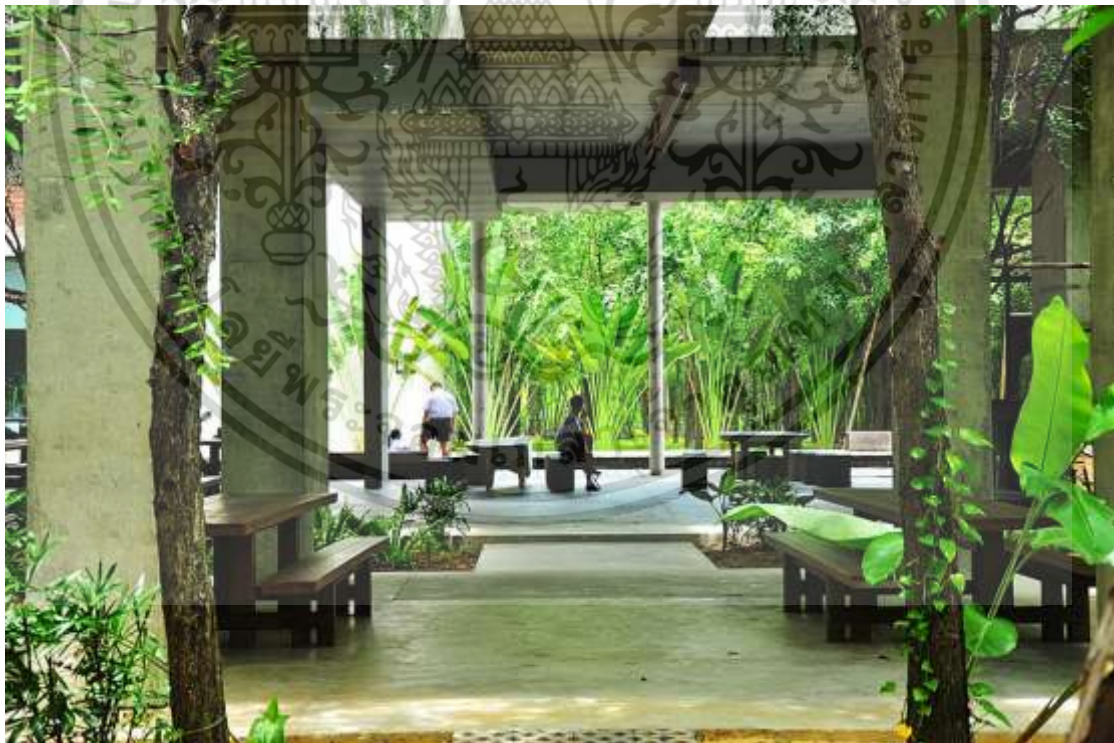
2.3.1.2 อาคารภูมิพลสังคีต

ความต้องการของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ คือ “สถานที่ชุมชนด้านดนตรีที่อบอุ่นและมีชีวิตชีวา” นอกจากการเรียนหนังสือในวิทยาลัยแล้ว ในที่แห่งนี้ยังมีพื้นที่ให้นักเรียนนักศึกษาได้ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทัศนคติทางด้านดนตรี เปิดโอกาสให้แสดงความสามารถรวมถึงมีพื้นที่ให้นักเรียนนักศึกษาผ่อนคลายจากการเรียนด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบสืบเนื่องจากแนวความคิดการออกแบบ

พื้นที่ตาม Function จำเป็นต้องทำแบบ close space การแก้ปัญหาคือการปฏิสัมพันธ์กันทั้งด้านกายภาพและการรับรู้ เป็นที่มาของ “เนื้อที่กึ่งภายนอก Semi-outdoor space” ซึ่งพื้นที่เหล่านี้มีคนมาใช้งานเยอะกลายเป็นพื้นที่ทำกิจกรรม พบปะพูดคุย เกิดสัมพันธ์ภาพการใช้เส้นโค้งกับเส้นตรง แสดงถึงความแปรเปลี่ยนเหมือนเสียงดนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.3 เรือนศิลปิน อาคารภูมิพลสังคีต

อาคารที่พักสำหรับผู้ที่มาอบรมทางด้านดนตรี โดยมีชั้นบนเป็นส่วนที่พัก และชั้นล่างเป็นร้านค้าที่มีชีวิตชีวา อาคารแห่งนี้จะเป็นศูนย์กลางทางกิจกรรม และเป็นสถานที่สำหรับให้ผู้คนจากต่างที่ได้มาพบปะกัน ทำให้สถาบันแห่งนี้กลายเป็นชุมชนทางดนตรีที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา

กลุ่มเป้าหมาย

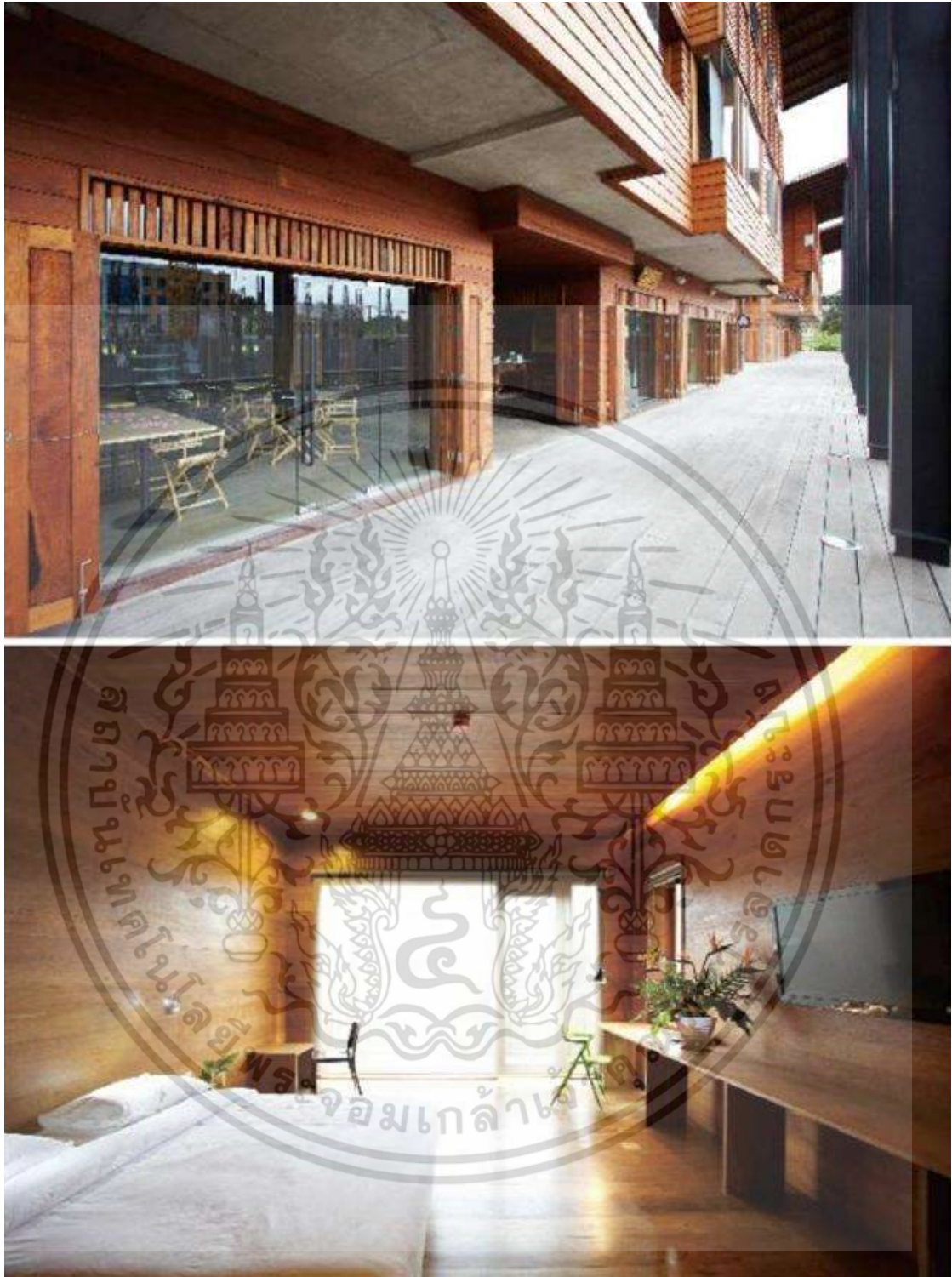
นักเรียนดนตรี ผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับดนตรี

การออกแบบ

ไม้เกือบทั้งหมดที่ใช้ในงานนี้เป็นไม้เก่าที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว ที่ยังคง “ความดิบ” ของเดิมเหมือนของช่างพื้นบ้านที่ไม่พยายามแสดงตัวโดดเด่น ภายในตัวอาคารจะเน้นการตกแต่งอย่างเรียบง่ายมีการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ด้วยระบบ Built-in เพื่อให้เกิดความกลมกลืนไปกับอาคาร การใช้งานภายในอาคารทั้ง 2 หลัง จะมีพื้นที่ชั้นบนสำหรับเป็นห้องพักของศิลปินที่มาอบรมทางด้านดนตรีซึ่งจะแบ่งออกเป็นทั้งห้องพักเดี่ยวและห้องพักรวม โดยในห้องพักเดี่ยวนั้นจะเน้นที่ความเป็นส่วนตัวของผู้พัก มีการวางผังและจัดพื้นที่ใช้สอยคล้ายกับห้องพักโรงแรม สำหรับห้องพักรวมจะเน้นที่การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ภายในห้องจึงเต็มไปด้วยพื้นที่ส่วนกลางสำหรับให้ศิลปินผู้ที่มาพักได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4 Superstar academy

หลักสูตรการเรียนดนตรีและศิลปะการแสดงที่ครบวงจรและใช้เทคโนโลยีร่วมกับการสอนที่ทันสมัย ให้อิสระในการเลือกแนวดนตรีหรือการแสดงตามความต้องการของผู้เรียน ไม่ว่าจะความต้องการของผู้เรียนจะเพื่อเข้าวงการบันเทิง หรือเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองและความเป็นผู้นำให้กับนักเรียน

กลุ่มเป้าหมาย

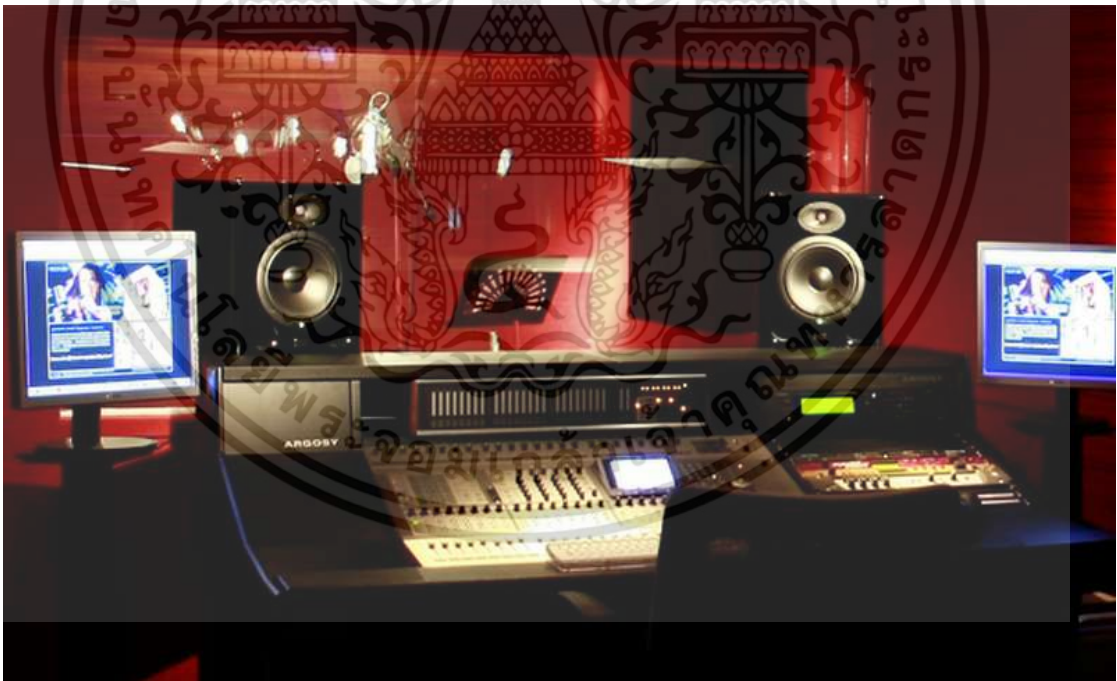
ผู้ที่ต้องการเข้าสู่วงการบันเทิง, ผู้ที่ต้องการเรียนศิลปะการแสดงต่างๆ เฉพาะทาง, เด็กที่มีอายุระหว่าง 6-12ปี

การออกแบบ

ตัวอาคารมีลักษณะเด่นคือความทันสมัย ภายในตกแต่งใช้เทคนิค Lighting design ระบบไฟ LED โดยเฉพาะ Dancing studio ที่สามารถเปลี่ยนสีได้ตามจังหวะเพลงซึ่งทำให้นักเรียน รู้สึกสนุกกับเต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.5 Lub-d hostel

ที่ตั้ง

4 Decho Road, Suriyawong, Bangrak, Bangkok
10500 Thailand อยู่ห่างจาก BTS สถานี ชองนนทรี ประมาณ 10 นาที (มีบริการแผนที่ในเว็บไซต์)

การออกแบบ

เอาความสนุกของกรุงเทพฯ มาใช้ โดยเอาความวุ่นวายและยุ่งเหยิงของถนนมาดัดแปลงใช้เป็น ลวดลายในการออกแบบสีสดใสเหมาะกับกลุ่มลูกค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 สรุปเพื่อนำไปสู่การออกแบบ

ภาพประกอบ	แนวคิด	วิถีชีวิต	สี	แสง	ไลฟ์
	การวิจัยที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของไทย ซึ่งเน้นการใช้วัสดุธรรมชาติและการออกแบบที่เรียบง่าย	เน้นวิถีชีวิตแบบเรียบง่ายที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	สีที่สื่อถึงความอบอุ่นและเรียบง่าย	เน้นการใช้แสงธรรมชาติเป็นหลัก	ส่วนที่เป็นที่ติด ส่วนที่เป็น pub พยายามใช้เข้ามา
	การวิจัยที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบสมัยใหม่ ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีและการออกแบบที่ทันสมัย	เน้นวิถีชีวิตแบบทันสมัยที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	สีที่สื่อถึงความทันสมัยและเรียบง่าย	เน้นการใช้แสงประดิษฐ์เป็นหลัก	โต๊ะและที่นั่งเป็น เฟอร์นิเจอร์ สีเขียว สีส้ม สีส้ม
	การวิจัยที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของไทย ซึ่งเน้นการใช้วัสดุธรรมชาติและการออกแบบที่เรียบง่าย	เน้นวิถีชีวิตแบบเรียบง่ายที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	สีที่สื่อถึงความอบอุ่นและเรียบง่าย	เน้นการใช้แสงธรรมชาติเป็นหลัก	Furniture ส่วน ใช้ไม้เป็นวัสดุหลัก ที่สันทัน แต่ดี บนที่งอ
	การวิจัยที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบสมัยใหม่ ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีและการออกแบบที่ทันสมัย	เน้นวิถีชีวิตแบบทันสมัยที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	สีที่สื่อถึงความทันสมัยและเรียบง่าย	เน้นการใช้แสงประดิษฐ์เป็นหลัก	เฟอร์นิเจอร์สีว่า แต่ไม่โดดเด่น ว่างที่งอไม้

2.4 ข้อมูลสนับสนุนโครงการ

2.4.1 ประวัติความเป็นมาของโครงการ

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นไทย ที่มีมาตั้งแต่ช้านานและได้รับอิทธิพลแบบแผนตามแนวคิดจากต่างชาติเข้ามาผสมผสานและนำมาปรับปรุงเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทยเป็นการแสดงที่มีความวิจิตรงดงาม ทั้งเสื้อผ้าการแต่งกายลีลาท่าร่ายดนตรีประกอบและบทร้อง นอกจากนี้การแสดงนาฏศิลป์ไทยยังเกิดจากการละเล่นพื้นบ้าน วิถีชีวิตของชาวไทยในแต่ละภูมิภาค นาฏศิลป์ไทยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นชาติไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันที่กล่าวมาข้างต้นนี้ นำไปสู่สถานที่ที่เหมาะสมแก่การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ไทยผ่านรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Edutainment โดยจังหวัดเชียงใหม่ นับเป็นศูนย์กลางของจังหวัดในภาคเหนือ โดยเฉพาะเรื่องการท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งทางด้านธรรมชาติอันงดงาม ด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของชาวเชียงใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์น่าประทับใจ และความพร้อมในเรื่องสถานที่พักและบริการด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ที่หลากหลาย เป็นที่ดึงดูดคนมาท่องเที่ยวนับล้านคนในแต่ละปี ด้วยเหตุนี้ เชียงใหม่จึงเหมาะแก่การเป็นสถานที่ที่เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ไทยไม่แพ้จังหวัดอื่นๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางของภาคกลางและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศไทย แต่ด้วยองค์ประกอบที่แตกต่างเช่น ธรรมชาติ ความเงียบสงบ ความเก่าแก่ทางด้านวัฒนธรรมนั้นมีมากกว่ากรุงเทพมหานคร ดังนั้นเชียงใหม่เป็นตัวเลือกที่ดีสำหรับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ในมุมมองที่แตกต่างออกไป

โครงการเสนอแนะ สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทย จะเป็นสถานที่ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยโดยมีการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ควบคู่ไปกับการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติและความเงียบสงบในรูปแบบของบทเรียนและกิจกรรมที่ต้องพักแรมอย่างน้อยสามคืน โดยจะแสดงให้เห็นว่า นาฏศิลป์ไม่ใช่สิ่งที่ห่างไกลและยากเสมอไป หากใครๆ ก็สามารถเรียนรู้ ฝึกสมาธิ ฝึกจิตใจ จากศิลปะแขนงนี้และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะผลลัพธ์ไม่ใช่เพียงแค่การสวมเครื่องแต่งกายสวยงามแล้วออกแสดงบนเวทีเพียงอย่างเดียว หากแต่กระบวนการตั้งแต่เริ่มสวมโจงกระเบนแดงจวบจนร้ายรำได้เป็นเพลงก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน โดยโครงการตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่และตลาดโต้รุ่งประมาณสิบห้ากิโลเมตรและห่างจากสนามบินนานาชาติเชียงใหม่ประมาณยี่สิบกิโลเมตร ตั้งอยู่ในแมริมท่ามกลางวิวทัศน์เขียวชอุ่มและเทือกเขาในหุบเขาแมริม ความเงียบสงบในบริเวณโครงการมีส่วนกระตุ้นกระบวนการขัดเกลาจิตใจได้ดี การนำเสนอสถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทยนี้ทั้งหมดจะถูกถ่ายทอดให้เห็นถึงคุณค่าความสำคัญของนาฏศิลป์ไทย อาทิเช่น วิธีการแสดงนาฏศิลป์ไทย ความเป็นมากกว่าจะมาเป็นการแสดงที่เห็นในทุกวันนี้ สิ่งที่ได้รับจากศิลปนาฏศิลป์ไทย เป็นต้น ผนวกกับการพักผ่อนที่ถูกออกแบบมาให้สอดคล้องกับธรรมชาติ สถาปัตยกรรมและวัฒนธรรมพื้นถิ่น รวมถึงศิลปนาฏศิลป์ไทย ที่จะแสดงออกมาในรูปแบบของการออกแบบที่ว่าง การตกแต่ง รวมถึงองค์ประกอบในอาคารและบริการให้สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์

นาฏศิลป์ไทยเป็นมรดกของชาติ นาฏศิลป์ไทยไม่ได้สอนแค่ร้องรำ แต่สอนให้รู้จักการแห่งวัฒนธรรมประจำชาติ สอนให้มีความหมายที่จริงจังที่ดั่งงาม ละเอียดย่อน พินิจพิจารณาและการตัดสินใจ ดังนั้นโครงการเสนอแนะ สถาบันการแสดงนาฏศิลป์ไทยนี้ จะให้ประสบการณ์ใหม่ ความรู้ สุนทรีย์ และคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย

2.4.2 เอกลักษณ์องค์กรภาพลักษณ์ของโครงการ

2.4.2.1 โลโก้

ภาพโลโก้ก็นำมาจากท่ารำพื้นฐานท่าหนึ่งของนาฏศิลป์ไทย โดยใช้ภาพลักษณ์ของนักเรียนนุ่งโจงกระเบนสีแดงซึ่งแสดงถึงลักษณะที่เป็นพื้นฐานแรกเริ่มของนักเรียนนาฏศิลป์ ใช้เทคนิคสีน้ำแสดงให้เห็นถึงความละเอียดอ่อนและปราณีตในลีลาของเทคนิคสีน้ำเฉกเช่นการร่ายรำนาฏศิลป์ไทย

2.4.2.2 ตัวหนังสือ

เลือกใช้ตัวเขียนซึ่งแสดงถึงความละเอียดอ่อนและปราณีตในลีลาการเขียนสอดคล้องไปในทางเดียวกันกับเทคนิคสีน้ำเช่นเดียวกับการร่ายรำนาฏศิลป์ไทยดังที่กล่าวมาข้างต้น

2.4.2.3 โทนสี

โทนสีหลักเป็นสีจากสัจจะวัสดุแต่ละประเภทสีที่แสดงถึงภาพลักษณ์โครงการอย่างสีแดงที่สื่อถึงการนุ่งโจงกระเบนไปด้วย

2.4.3 สายการบริหารและอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4.1 ระบบโครงสร้างอาคาร

2.4.4.1.1 ระบบโครงสร้างบนภูเขา

ระบบโครงสร้างป้องกันดินสำหรับงานฐานรากและงานโครงสร้างใต้ดินโดยใช้โครงสร้างกันดินแบบเหล็กพืด (Steel Sheet Pile)

ระบบโครงสร้างป้องกันดินโดยใช้โครงสร้างกันดินแบบเหล็กพืด (Steel Sheet Pile) คือระบบโครงสร้างที่สามารถป้องกันแรงดันน้ำแรงดันดินแรงดันอื่นๆที่ทำให้เกิดการเคลื่อนตัวของสิ่งก่อสร้างโดยต้องมีเสถียรภาพทั้งระบบโครงสร้างชนิดนี้มีประโยชน์สำหรับงานก่อสร้างที่ต้องป้องกันดินระหว่างการก่อสร้างโดยส่วนประกอบของโครงสร้างดังกล่าวมีดังนี้

1. **แผ่นเหล็กพืด(Steel Sheet Pile)** เป็นแผ่นเหล็กลอนรูปต่างๆมีความยาวตามกำหนดใช้ตอกในแนวตั้งสำหรับป้องกันแรงดันน้ำและแรงดันดินที่กระทำตามความลึกของการขุด
 2. **เหล็กค้ำยันรอบ(Wale)** เป็นส่วนของโครงสร้างที่ต้านแรงกระทำทางด้านข้างจากแผ่นเหล็กพืด (Sheet Pile) ซึ่งจะถ่ายแรงเป็นแรงกระจาย (uniform horizontal force) เข้าสู่เหล็กค้ำยันรอบ (Wale)
 3. **เหล็กค้ำยัน(Strut)** เป็นส่วนโครงสร้างที่รับแรงแนวแกนที่ถ่ายจากเหล็กค้ำยันรอบ (Wale) และรับแรงแนวตั้งที่ถ่ายจากแผ่นเหล็กพืด (Platform) ซึ่งนามาวางบนเหล็กค้ำยัน (Strut) เพื่อใช้ประโยชน์ต่างๆในขั้นตอนการก่อสร้างเหล็กค้ำยัน (Strut) โดยทั่วไปจะมี 2 ชนิดคือเหล็กค้ำยันตามแนวยาวและเหล็กค้ำยันตามแนวขวางและแบ่งเป็นชั้นๆตามระดับความลึก
 4. **เสาเหล็กหลัก(Kingpost)** เป็นส่วนที่รับแรงจากเหล็กค้ำยัน (Strut) ในแนวตั้งแล้วถ่ายลงสู่ดินหาหน้าที่ยี่เหมือนเสาในอาคารขนาดใหญ่ยังสามารถใช้เป็นฐานรากในการรับน้ำหนักเสาสูง (Tower Crane) ในการลาเลียงวัสดุและสิ่งต่างๆได้อีกด้วย
- *หมายเหตุแผ่นเหล็กพืด (Platform) เป็นโครงสร้างที่ประกอบด้วยตงเหล็กและแผ่นเหล็กที่นำมาเชื่อมติดกันหาหน้าที่ยี่เหมือนพื้นวางอยู่บนเหล็กค้ำยัน (Strut) เพื่อใช้ประโยชน์ในการขุดดินการขนส่งวัสดุและอื่นๆ

ข้อพิจารณาในการก่อสร้างระบบโครงสร้างกันดินแบบเหล็กพืด(Steel Sheet Pile)

การก่อสร้างที่ได้ทำตามแบบที่กำหนดแล้วจะต้องมีความละเอียดรอบคอบประกอบในการทำงานโดยมีข้อพิจารณาก่อนการก่อสร้างและหลังการก่อสร้างดังนี้

1. แนวการตอกเหล็กแผ่นพืด (Sheet Pile) ต้องห่างจากขอบฐานรากโดยมีระยะพอเพียงสำหรับการติดตั้งและรื้อถอนไม้แบบฐานราก
2. เสาเหล็กหลัก (King Post) ที่ทำการตอกเพื่อรับน้ำหนักที่ถ่ายจากค้ำยัน (Strut) ต้องมีความยาวตามกำหนดและได้แนวตั้ง
3. ค้ำยัน (Strut) และค้ำยันรอบ (Wale) ต้องได้แนวตรงเพื่อให้สามารถถ่ายแรงได้ตามในแนวแกนตามวัตถุประสงค์
4. แนวการเชื่อมของโครงสร้างที่เป็นเหล็กต้องเชื่อมให้ได้ความยาวและขนาดการเชื่อมตามที่กำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อความแข็งแรงและความปลอดภัยของระบบโครงสร้าง
5. ภายหลังจากการติดตั้งระบบโครงสร้างแล้วเสร็จจะต้องมีการตรวจสอบการเคลื่อนตัวของ Sheet Pile ทุกวันก่อนทำการก่อสร้างจนกว่าการก่อสร้างในส่วนฐานรากแล้วเสร็จเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพิจารณาเสถียรภาพของระบบป้องกันดินว่ามีความปลอดภัยหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4.2 ระบบแสงสว่าง

2.4.4.2.1 การให้แสงสว่างภายในโครงการ

1. การใช้แสงในการตกแต่งภายใน

แสงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในงานตกแต่งภายในแสงไฟนอกจากจะให้ความสว่างในการมองเห็นแล้วยังมีผลต่อความรู้สึกทำให้เกิดความน่าสนใจได้ซึ่งในการออกแบบแสงไฟในอาคารจะต้องคำนึงถึง

1. คุณภาพหรือความสว่างของไฟสามารถเปลี่ยนแปลงได้
2. คุณสมบัติในการสะท้อนของวัสดุไม่เท่ากัน
3. ตำแหน่งที่ตั้งของดวงไฟ
4. สีเงาและบริเวณโดยรอบ

แสงประดิษฐ์นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการตกแต่งภายในเกือบจะเรียกว่าเป็นเครื่องมือกลไกในงานสถาปัตยกรรม (Tool of the Architect) แสงประดิษฐ์เป็นสิ่งที่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วยกันสร้างสรรค์ขึ้นมาจนในปัจจุบันแทบทุกมุมของโลกใช้แสงประดิษฐ์และการใช้ไฟช่วยจัดศิลปะอันเป็นประโยชน์ต่อสายตาเป็นต้น

2. การใช้แสงสว่างภายในโรงแรม

1. ต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการเป็นหลัก
2. ต้องศึกษากิจกรรมของสถานที่แต่ละแห่ง
3. ทาความเข้าใจคุณลักษณะและคุณสมบัติของดวงไฟแต่ละชนิด
4. การใช้แสงไฟที่ดีต้องไม่ทำลายจุดประสงค์ความงามความโดดเด่นของส่วนที่ใช้หรือบริเวณใกล้เคียง แต่ต้องช่วยให้หุ่นส่วนต่างๆตรงจุดหมายที่ต้องการ
5. การใช้แสงไฟที่ดีต้องไม่ใช่ดวงไฟหลายๆหรือรูปแบบที่วิจิตรพิสดารเท่านั้น
6. การใช้แสงไฟที่ดีต้องไม่ใช่แต่ติดตั้งเข้าไปยังต้องมีการออกแบบป้องกันหรือระวังสิ่งที่ไม่ดีอันเกิดจากดวงไฟเช่นตาแห้ง

3. ปัจจัยในการติดตั้งเบื้องต้น

1. ความกว้างของห้องห้องที่กว้างมากด้วยการแสงสว่างมากเพื่อขจัดความมืดและเงาดังนั้นแสงสว่างจะต้องมีความเข้มสม่ำเสมอและเท่าๆกันโดยต้องมีจุดกำเนิดไฟที่มากกว่า 2 ตำแหน่งขึ้นไปถ้าจะให้เสมอกันควรแบ่งพื้นที่ทั้งหมด (เพดาน) เป็นตารางสี่เหลี่ยมเรียกว่าจินตภาพตาราง
2. การแบ่งพื้นที่ที่ยอมขึ้นอยู่กับความสูงของเพดานพื้นที่ของจินตภาพเพดานต้องมีขนาดเท่ากันหรือเกือบเท่ากับความสูงของเพดานสำหรับที่ทำงานที่ไม่มีไฟเฉพาะตามโต๊ะทำงานความกว้างของจินตภาพตารางต้องแคบลงไปตามความสูงของเพดาน

3. ระยะห่างระหว่างดวงไฟสำหรับการส่องสว่างโดยตรงการพิจารณาขึ้นอยู่กับความสูงของเพดานความกว้างของวงห้องและการส่องสว่างโดยตรงหรือทางอ้อมสำหรับทางปฏิบัติระยะห่างดวงไฟจะใกล้เคียงกับความสูงเพดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับรายละเอียดของสิ่งแวดล้อมกับตัวกำเนิดไฟจะแยกออกเป็นการพิจารณาเป็นหมวดหมู่ ดังนี้

3.1 ข้อพิจารณาสิ่งแวดล้อมกับการติดตั้งดวงไฟ

1. หลีกเลี่ยงการมองที่มาของแสงโดยตรง
2. หลีกเลี่ยงการสะท้อนกลับของวัตถุผิวเงา
3. หลีกเลี่ยงการสะท้อนกลับของกระจกที่ไม่ได้อยู่กับที่ (เช่น หน้าต่างเมื่อปิด)
4. กำหนดให้มีส่วนที่ยังมีแสงสว่างและเงาพอเหมาะเพื่อการมองเห็นได้ชัดเจน
5. พิจารณาปริมาณของแสงสว่างที่เป็นแสง-สี

3.2 ลักษณะวิธีการติดตั้งแหล่งกำเนิดแสง

1. CEILING MOUNTED FITTING คือชนิดติดตั้งใช้เพดาน (ฝ้าเพดาน)
2. CEILING RECESSED UNITS คือชนิดฝังในเพดาน (ฝ้าเพดาน)
3. SUSPENDED FITTINGS คือชนิดแขวนหรือห้อยจากเพดาน
4. WALL BRACKETS คือชนิดติดผนังหรือเรียกว่าไฟกิ่ง
5. PORTABLE FITTINGS คือชนิดเคลื่อนย้ายได้

3.3 การติดตั้งไฟจากเพดาน

1. ติดตั้งสปอตไลท์ให้ส่องตรงจุดที่ต้องการเน้นหรือโชว์
2. ให้แสงจากโคมไฟผ่านวัสดุกรองแสงเสียก่อนเพื่อจะได้ไม่เกิดเงาเข้มเพราะความถี่ของแสงไฟสูง
3. ซ่อนไฟใต้เพดานหลายดวงจะทำให้ไม่เกิดเงาเข้มและให้ความสว่างทั่วถึง
4. ให้แสงสะท้อนเพดานกระจายลงมาช่วยลดความจ้าของแสงและทำให้ความสว่างให้ทั่วถึง
5. ในกรณีที่ติดตั้งดวงไฟใต้เพดานควรจะมีแผงพลาสติกการออกแบบติดตั้งควรจะมีรังแสงเข้าตาอาจหาโดยมีแผ่นไม้กั้น

2.4.4.2.1 การให้แสงสว่างในแต่ละพื้นที่

1. ส่วนต้อนรับ&ล็อบบี้

เป็นส่วนบริการที่ต้อนรับผู้ใช้บริการ (ทั้งผู้ที่จะมาพักอาศัยและผู้ที่มาใช้บริการด้านอื่นๆ) และเป็นที่รวมผู้ใช้บริการสำหรับการย้ายออกไปทัศนศึกษาหรือผู้ที่เพิ่งจะมาพักที่โรงแรมส่วนบริการที่มีอยู่คือแผนกสอบถามแผนกต้อนรับที่โทรศัพท์ห้องน้ำที่นึ่งพักคอยอาจจะมีดนตรีและเจ้าหน้าที่เครื่องตีมโกลงพักคอยถือเป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่าโรงแรมนี้มีบริการระดับไหนหรือเป็นโรงแรมระดับไหน และหรรษาทั้งด้านรูปแบบและวัสดุจะมี 2 ส่วนคือส่วนพักคอยธรรมดาคือมีโซฟาสำหรับนั่งคอยและส่วนพักคอยที่มีบริการเสียงเพลงและเครื่องตีมโกลงเป็นการหารายได้ให้แก่โรงแรมทางหนึ่งและเป็นส่วนนัดพบของแขกได้ทีหนึ่ง

การใช้แสงไฟควรจะสว่างพอสมควรไม่จ้าเกินไปเพราะจะทำให้ผู้ที่มานั่งอยู่ได้ไม่นานถ้ามีเดินไปก็จะมีใครก้านั่งเพราะรู้สึกเหมือนสถานที่กำลังซ่อมบำรุงห้ามเข้ายังไม่เรียบร้อยหรือบอกพร้อมไปการใช้แสงสำหรับบริเวณโถงพักคอยใช้ได้ทั้งแสงประดิษฐ์และแสงธรรมชาติเพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรมและเปิดบริการทั้งกลางวันและกลางคืนสำหรับกลางวันถ้าใช้แสงธรรมชาติช่วยได้ก็จะเป็นการดีและประหยัดทั้งยังสวยงามตามธรรมชาติ

การให้แสงไฟประดิษฐ์ในบริเวณล็อบบี้ค่อนข้างง่ายต่อการจัดเพราะใช้ได้กับดวงไฟเกือบทุกประเภทเนื่องจากเหตุผลของการใช้แยกเป็นส่วนๆดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนประชาสัมพันธ์หรือแผนกทะเบียนของโรงแรม

ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักเป็นเคาน์เตอร์ดวงไฟจึงเป็นแบบติดเพดานหรือห้อยจากเพดานให้แสงสว่างด้านล่างเพื่อความสว่างหน้าเคาน์เตอร์และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตานคน

- ส่วนพักคอย

ลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟาและโต๊ะกลางการใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อยโคมไฟตั้งโต๊ะไฟผนังเพดานและไฟติดผนังลักษณะโคมไฟควรกระจายแสงทั้งสองชั้นและลงกระจายออกร่องด้านสำหรับไฟตั้งโต๊ะระวางอย่าให้แสงกระจายออกรอบข้างมาเข้าคานที่นั่งโซฟาแสงไฟควรส่องขึ้นและลงเท่านั้น

- บริเวณโทรศัพท์และทางเดินเข้าห้องน้ำ

ควรใช้แสงไฟแต่น้อยเพียงเพื่อให้เห็นทางเท่านั้นพอเพราะคนที่จะโทรศัพท์ชอบความเป็นส่วนตัวและการที่คนจะเข้าออกห้องน้ำก็ไม่ชอบให้มีแสงสว่างจ้าทำให้รู้สึกเขินทั้งตอนเดินเข้าและออกมา

โดยสรุปแล้วล็อบบี้เป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภทจากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าบริเวณล็อบบี้มีส่วนปลีกย่อยหลายส่วนการใช้ไฟมีหลายประเภทที่เหมาะสมกันแต่ที่สำคัญและน่าสังวรไว้คือการใช้ไฟหลายดวงแต่ว่าแต่ละดวงมีกำลังส่องสว่างน้อยเมื่อรวมกันแล้วได้ความสว่างที่สมควรจะดูสวยงามมากและแพรวพราวแต่ที่ต้องระวังคืออย่าให้ผู้ที่มาใช้บริการรู้สึกวุ่นวายมากเกินไปจะทำให้รู้สึกร้อนและน่ากลัวทำให้ไม่อยากเข้าใกล้และที่สำคัญมากคือต้องไม่ห้อยโคมไฟให้ต่านักในกรณีที่เพดานต่ำจะทำให้รู้สึกไม่สะดวกสบายนักและล็อบบี้จะขาดผู้ใช้บริการในที่สุด

2. คอฟฟี่ช็อป

เป็นส่วนให้บริการอาหารอย่างเป็นกันเองส่วนนี้เปิดให้บริการอาหารเกือบตลอด 24 ชั่วโมงเน้นการให้บริการอาหารแบบรวดเร็วบรรยากาศโดยรวมจึงควรสบายๆเป็นกันเองไม่ควรหรูหราเกินไปนัก

การให้แสงสว่างในส่วนนี้ควรให้แสงสว่างปานกลางมีความสว่างทั่วทั้งบริเวณไม่ควรเล่นแสงไฟเป็นจุดๆให้มากนักหากเป็นไปได้ควรดึงแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ในส่วนนี้ให้มากๆก็จะเป็นผลดีทั้งในเรื่องของความประหยัดและยังช่วยให้บรรยากาศโดยรวมดูผ่อนคลายสบายๆขึ้นอีกด้วยควรเลือกใช้หลอดไฟนั้นอาจเลือกใช้ทั้งหลอดไฟแบบมีไส้ (INCANDESCENT) ร่วมกับหลอดฟลูออโรสเซนต์ (FLUORESCENT) ไม่ว่าจะใช้ไฟแบบใดก็ตามสิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือระวางการติดตั้งไฟที่จะสะท้อนเข้าตามผู้มารับประทานอาหาร

3. ร้านอาหาร

ภัตตาคารเป็นส่วนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเวลาเฉพาะโดยจะให้ความสำคัญกับการให้บริการอาหารในมือค่าค่อนข้างมากฉะนั้นการให้แสงสว่างในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งการให้แสงไฟในส่วนนี้จะขึ้นกับลักษณะของการออกแบบว่าเป็นภัตตาคารประเภทใดให้บริการอาหารประเภทใดและมีแนวความคิดในการออกแบบอย่างไร

แสงที่ใช้ในภัตตาคารเป็นตัวช่วยเสริมสร้างบรรยากาศใช้ในการเน้นจุดที่สำคัญการเลือกใช้ไฟในภัตตาคารนิยมหลอดไฟชนิดมีไส้ (INCANDESCENT) เนื่องจากหลอดไฟชนิดนี้ให้แสงสว่างที่ค่อนข้างทางสีแดง-เหลืองซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเองและให้ความรู้สึกหรูหรามากกว่าหลอดฟลูออโรสเซนต์การให้แสงสว่างภายในภัตตาคารมักจะใช้แสงหลายๆชนิดปะปนกันแล้วแต่ลักษณะการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อคุณเห็นแบบนี้ขอสงวนสิทธิ์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบและประโยชน์ใช้สอยการให้แสงสว่างเฉพาะโต๊ะอาหารให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้นอกจากนี้ การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบพิเศษเช่นสวิตช์สำหรับหรี่แสงนั้นมีประโยชน์ในการให้แสงสว่างในภัตตาคารเป็นอย่างมากจะปรับให้สว่างหรือสลัวก็ได้และการให้แสงจัดในบริเวณที่ต้องการเน้นหรือจุดที่น่าสนใจจะทำให้ภัตตาคารดูสวยงามขึ้น

2.4.4.3 ระบบปรับอากาศ

ในปัจจุบันการควบคุมสภาพอากาศในอาคารสามารถแบ่งออกได้ตามขนาดของ เครื่องปรับอากาศและแบ่งตามระบบการจ่ายความเย็นและระบายความร้อนซึ่งอธิบายได้ดังนี้ แบ่งตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ

(1) เครื่องปรับอากาศแบบตู้ตั้ง (UNIT TYPE, PACKAGE TYPE)

คือทั้งระบบจะอยู่ในเครื่องเดียวกันโดยมีขนาดเล็กราคาถูกสะดวกในการติดตั้งแต่ไม่เหมาะสมกับ อาคารขนาดใหญ่เนื่องจากมีเสียงรบกวนมีขีดจำกัดในการทำงานอายุการใช้งานสั้นและไม่มีการถ่ายเท อากาศภายในและภายนอกอาคาร

(2) เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน(SPLIT TYPE)

เป็นเครื่องปรับอากาศขนาดกลางยกเครื่องออกเป็นสองส่วนส่วนหนึ่งอยู่ในห้องเรียก “FAN COIL UNIT” และส่วนภายนอกอาคารเรียก “CONDENSING UNIT” เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้าน ประสิทธิภาพการทำงานระยะระหว่างส่วน FAN COIL กับ CONDENSING ไม่เกิน 15-25 เมตรหรือ ระดับไม่เกิน 3 ชั้นไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่

(3) เครื่องปรับอากาศแบบเซ็นทรัลแอร์(CENTRAL UNIT)

เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่แยกการทำงานเป็น 3 ส่วนคือ

1. CENTRIFUGAL MACHINE ประกอบด้วยส่วนทำงานเป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อน และความเย็นให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

2. AIR HANDING แบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

- AIR HANDING ใช้เป่าลมผ่าน COIL เย็นนำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง
- AIR HANDING ใช้เป่าลมผ่าน COIL เย็นและนำลมเย็นผ่านเข้าช่องท่อ แล้วกระจายไปยังส่วนต่างๆของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ

3. COOLING TOWER UNIT หรือ CONDENSING UNIT เป็นตัวถ่ายเทความร้อนและส่ง ความเย็นให้กับ CENTRIFUGAL MACHINE

แบ่งตามระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อน

1. ระบบอากาศทั้งหมด(ALL AIR SYSTEM)

เป็นระบบจ่ายและระบายความร้อนด้วยอากาศถ้าเป็นระบบเซ็นทรัลยูนิตความเย็นจะถูกส่งไปตามท่อ ลมและมักใช้กับพื้นที่ที่เป็นห้องใหญ่มีห้องเพียงห้องเดียวต้องการควบคุมการจ่ายอากาศเย็นทั่วบริเวณ

เช่น โรงหนัง ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ระบบน้ำทั้งหมด(ALL WATER SYSTEM)

เป็นระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อนโดยใช้น้ำโดยมากเป็นเซ็นทรัลยูนิตน้ำเย็นจะถูกส่งไปตามท่อซึ่งเดินเป็นวงผ่านห้องต่างๆและแต่ละห้องจะมีแฟนคอยล์ยูนิตสำหรับพัฒนาความเย็นเข้าไปในห้องห้องใดที่ไม่ได้ใช้งานก็สามารถปิดแฟนคอยล์ได้เป็นส่วนๆลักษณะทำให้สามารถควบคุมความเย็นได้เป็นขั้นๆไปและแต่ละชั้นยังสามารถควบคุมความเย็นได้เป็นห้องๆด้วยซึ่งเหมาะสำหรับการนำไปใช้ภายในโรงแรมโรงพยาบาล

ระบบน้ำทั้งหมด(ALL WATER SYSTEM) สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ระบายความเย็นด้วยน้ำและระบายความร้อนด้วยอากาศ
2. ระบายความเย็นด้วยอากาศและระบายความร้อนด้วยน้ำ
3. ระบบทำความเย็นแบบอัดไอ (DIRECT REFRIGERANTION SYSTEM)

นำความเย็นจากน้ำยาโดยตรงส่วนใหญ่ใช้ในระบบปรับอากาศขนาดเล็กเช่น เครื่องปรับอากาศแบบตู้ตั้ง

ระบบปรับอากาศมีความจำเป็นมากต่อการบริการเพื่อความสะอาดสบายของผู้ใช้อาคาร โดยเฉพาะอาคารขนาดใหญ่เช่นโรงแรมระบบปรับอากาศมีบทบาทในการควบคุมอุณหภูมิให้คงที่จุนระดับความสบายของผู้ใช้อาคารทั้งยังช่วยป้องกันเสียงจากภายนอกและภายในอาคารได้ด้วย ขณะเดียวกันระบบหมุนเวียนอากาศก็จำเป็นในการช่วยให้ระบบการจ่ายลมเย็นสามารถทำงานได้สะดวก

ในการเลือกใช้ระบบปรับอากาศและระบบหมุนเวียนอากาศภายในโครงการนั้นจะต้องตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยและลักษณะความต้องการอื่นๆพร้อมทั้งความเหมาะสมในการออกแบบมาเป็นเกณฑ์พิจารณา

ระบบปรับอากาศและการจ่ายความเย็น

1. ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

ใช้ระบบปรับอากาศเซนทรัลยูนิคแบบระบบน้ำทั้งหมด (ALL WATER SYSTEM) ระบายความร้อนโดยใช้แฟนคอยล์เป่าลมเย็นเข้าสู่ห้องพักโดยตรง

2. ส่วนที่เป็นสาธารณะ

เช่นโถงโรงแรมห้องประชุมจัดเลี้ยงภัตตาคารใช้ระบบปรับอากาศเซนทรัลยูนิคแบบระบบน้ำทั้งหมด (ALL WATER SYSTEM) คือจ่ายความเย็นโดยใช้ AIR HANDLING UNIT (AHU) เป่าลมเย็นไปตามท่อในส่วนต่างๆที่ต้องการปรับอากาศ

ลักษณะตัวจ่ายลมที่ใช้ในโครงการแบ่งเป็น 2 แบบคือ

1. การจ่ายลมจากเพดาน (CEILING DIFFUSER) ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นวงกลม, สี่เหลี่ยมจัตุรัสและสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ข้อดีสามารถกระจายความเย็นได้ทั่วถึง

ข้อเสียเปลืองช่องว่าง (SPACE) เหนือเพดาน

2. การจ่ายลมจากผนัง (WALL DIFFUSER) การจ่ายลมในแนวผนังหัวจ่ายเรียกว่า GRILL

ลักษณะการจ่ายจากด้านในอาคารออกสู่ด้านนอกเพื่อความร้อนจากภายนอกจะเข้ามาได้น้อยๆ

ข้อดีสามารถทำในห้องเพดานสูงได้เพราะไม่มีท่อลมบนเพดาน

ข้อเสียการจ่ายความเย็นอาจถูกรบกวนจากฉนวนกันความร้อนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปลักษณะการจ่ายลมเย็นภายในห้องพักแขกจะใช้แบบซ่อนในผนังหรือแบบหน้ากากแอร์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันแล้วแต่ความเหมาะสมและการออกแบบ

ลักษณะของท่อจ่ายลม

โดยทั่วไปเป็นลักษณะของท่อสี่เหลี่ยมแต่ท่อจ่ายลมที่ดีควรมีลักษณะเป็นทรงกระบอกแต่ไม่เป็นที่นิยมเพราะมีราคาแพงและเปลืองช่องว่างเหนือเพดานสัดส่วนของท่อลมในด้านกว้างต่อด้านยาวจะเป็นอัตราส่วนประมาณ 1:6 ขึ้นไป

วัสดุที่ใช้ทำท่อจ่ายลมเย็นได้แก่แผ่นเหล็กกล้าไนซ์พีวีซีและไฟเบอร์กลาสซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็นฉนวนกันความร้อน-เย็นกันเสียงและทนต่อแรงลมภายในท่อซึ่งมีความเร็วสูงประมาณ 15-25 เมตร/วินาที

ระบบดูดอากาศกลับและระบบหมุนเวียนอากาศ

1. ส่วนห้องพักใช้ระบบจ่ายความเย็นโดยใช้แฟนคอยล์ยูนิตเป่าลมเย็นเข้าสู่ห้องพักระบบหมุนเวียนอากาศกระทำโดยการดูดอากาศภายในห้องเข้าสู่แฟนคอยล์ยูนิตโดยตรง

2. ส่วนที่เป็นสาธารณะเช่นโถงโรงแรมห้องประชุมจัดเลี้ยงภัตตาคารที่ใช้ AHU เป่าลมเย็นไปตามท่อจะใช้ระบบหมุนเวียนอากาศแบบใช้ท่อดูดอากาศกลับซึ่งเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากและสามารถติดตั้งไว้ภายในห้องน้ำและดูดกลิ่นของห้องน้ำออกไปด้วย

การหมุนเวียนของอากาศกระทำเพื่อให้ระบบการจ่ายลมเย็นสามารถทำงานได้และนอกจากนี้ยังเป็นระบบที่ช่วยให้ภายในห้องเกิดอากาศบริสุทธิ์เข้ามาแทนที่อากาศที่หมุนเวียนภายในห้องซึ่งระบบการหมุนเวียนของอากาศนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระบบ

ระบบที่ 1 เป็นระบบหมุนเวียนอากาศที่มีประสิทธิภาพแต่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากเพราะมีท่อสำหรับต้องดูดอากาศกลับ

ระบบที่ 2 ต้องเตรียมพื้นที่เหนือเพดานโดยใช้ช่องว่างเหนือเพดานทั้งหมดสำหรับการดูดอากาศกลับลักษณะอาคารต้องถูกปิดไม่ให้มีรอยรั่ว

ระบบที่ 3 ใช้ทางเดินเป็นท่อดึงลมกลับ(RETURN AIR DUCT) ในตัวโดยทำประตูให้เป็นหน้ากากหมุนอากาศระบบนี้ทำให้เกิดความประหยัดใช้ตัวอย่าง PAN ROOM เป็นหน้ากากในตัวเป็นระบบที่มีราคาถูกแต่มีเสียงดังและทำให้บริเวณที่ทำการเป่าแรงกว่าที่อื่นๆ

2.4.4.4 ระบบเสียงและการควบคุมเสียง

เสียงและการป้องกันเสียงรบกวน

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดีต้องคำนึงถึงการสะท้อนของเสียงการดูดกลืนเสียงและการกระจายของเสียงทั้งนี้ความเกี่ยวข้องกันของการออกแบบห้องการวางเครื่องเรือนและการเลือกใช้วัสดุด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบการสะท้อนและการหักเหเสียง

คือการใช้ระนาบเป็นตัวสะท้อนและหักเหไปในทิศทางที่ต้องการเช่นบริเวณ MUSIC HALL AUDITORIUM

ระบบการดูดซับเสียง

คือการใช้การ ABSORPTION เสียงเป็นตัวกักเสียงด้วยวัสดุผิวนุ่มลดการเกิดเสียงก้องนิยมใช้ในห้องขนาดเล็กเช่นโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก เป็นต้น

การกระจายเสียง

เป็นระบบที่เกิดจากการพัฒนาทฤษฎีการสะท้อนและหักเหของเสียงโดยคุณสมบัติการกระจายทั่วทิศทางโดยมีการเปลี่ยนเฟสไปตามธรรมชาติและมีการเฉลี่ยความเข้มของเสียงออกไป

1. การออกแบบและการควบคุมเสียงที่ใช้ในอาคารจะนำความรู้จากทั้งสามระบบมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมคือ

1. FUNCTION ของสถานที่นั้นๆ
2. ความเหมาะสมขนาดและรูปร่างของห้อง
3. ความสวยงามในการออกแบบตกแต่งภายใน

2. ชนิดของวัสดุดูดซับเสียง (SOUND ABSORPTION MATERIAL)

คุณสมบัติในการดูดกลืนเสียงขึ้นอยู่กับลักษณะของผิวความหนาและความหนาแน่นของวัสดุ วัสดุที่เก็บเสียงแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. PREFABRICATED ACOUSTICAL UNIT คือวัสดุดูดซับเสียงสำเร็จรูปรวมทั้ง ACOUSTIC ITEM ที่ทำขายตามท้องตลาดเป็นแผ่นๆ

2. ACOUSTIC PLASTER AND SPRAYED ON MATERIAL เป็นวัสดุรูปพูนพวกพลาสติกและวัสดุมีใย (BINDER UNIT)

3. ACOUSTIC BLANKETS เป็นวัสดุจากพวก MINERAL WOOL, WOOD WOOL, FIBER GLASS, KAPOK BATTES AND HAIR FELT

วัสดุต่างๆมีสัมประสิทธิ์ของการดูดซับเสียงที่ความถี่ 512 ไซเคิล

พรม 1.20

ผ้าม่านหนา 0.40-0.60

Plaster 0.025

แผ่นกระจกหรือแก้ว 0.025

เซโรเท็กซ์ 0.36

ไม้ที่ทำน้ำมันวานิช 0.30

เก้าอี้ทึบ 0.30

3. สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเสียงต่างๆคือ

เสียงวิ่งไปวิ่งมาในห้อง (ROOM FLUTTER) มักเกิดจากห้องที่มีผนัง 2 ด้านมักทำให้เกิดเป็นเสียงอู้อ้อได้วิธีแก้ อาจทำให้กำแพงไม่ขนานกันได้โดยการแขวนรูปมีหิ้งวางหนังสือหรือหิ้งวางสิ่งของอื่นๆประตุนหน้าต่างก็ช่วยแก้ไขไปในตัววัสดุที่ขรุขระตุ้ตะมานเป็นริ้วๆจะช่วยให้ ROOM FLUTTER

หายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงรบกวนที่เกิดจากพัดลมเครื่องปรับอากาศเป็นเสียงที่เกิดภายในอาคารการแก้ปัญหาหาได้ดังนี้คือ

- วัสดุที่ดูดกลืนเสียงหาหน้าต่างกระจก 2 ชั้นป้องกันเสียงที่แทรกผ่านตรงรอยต่อของประตูและรอยกัญแจโดยใช้วัสดุพวกสักหลาดยางปิดช่องโหว่
- โครงสร้างของพื้นเช่นการปูพื้นไม้บนพื้นคอนกรีตการทา FINISHED บนพื้นคอนกรีตเช่น CORK BOARD กระเบื้องยางพรม

ควรทาฝ้าเพดานฝ้าเพดานชนิดแขวน (SUSPERNEE CEILING) ให้มีจุดที่แขวนน้อยที่สุดและยืดหยุ่น (FLEXIBLE) ได้เช่นเหล็กเส้นลวดเพื่อไม่ให้เป็นสื่อสะท้อนมาสู่เพดาน

การทาสีบนวัสดุดูดเสียง

การพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนทาสีวัสดุดูดเสียงเป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะวัสดุบางอย่างเมื่อทาสีแล้วคุณสมบัติจะลดลง

1. วัสดุที่เป็นแผ่นบางๆดูดเสียงด้วยการสั้นไหวและวัสดุที่มีรูพรุนการใช้สีอาจไปอุดรูพรุนซับเสียงเหล่านั้นได้
2. วัสดุจาก MINERAL หรือ FIBER BOARD จะไม่สามารถทาสีได้เนื่องจากเนื้อสีจะไปอุดรูพรุนไม่สามารถดูดเสียงที่ความถี่ประมาณ 50 คน /นาทีจะใช้วิธีพ่นแลคเกอร์แทนการเพนต์สีและควรใช้การพ่นมากกว่าการทาด้วยแปรง

4.สรุปการใช้เสียงและการควบคุม

การแก้ปัญหาเสียงที่เกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อผู้ใช้สอยอาคารนั้นนอกจากการจัดวางผังให้เป็นสัดส่วนแยกประเภทของ FUNCTION ให้ดีแล้วนั้นยังต้องคำนึงถึงเสียงภายในอาคารด้วยเช่น

- ส่วนHALLและบริเวณPLAZA เป็นบริเวณที่จะเกิดเสียงสะท้อนได้ง่ายต้องมีการกันเสียง
- ส่วน OUTDOOR ACTIVITY และ LIBRARY เป็นส่วนที่มีกิจกรรมต่างๆสูงทำให้เกิดเสียงรบกวนกันได้ง่ายจึงควรใช้โซนอื่นมากันระหว่าง OUTDOOR ACTIVITY กับLIBRARY
- ส่วนสำนักงานแยกพื้นที่ต่างหากสำหรับส่วนผู้บริหารระดับสูงเพื่อบรรยากาศการทำงานที่สงบ

2.4.4.5 ระบบรักษาความปลอดภัยและระบบป้องกันอัคคีภัย

ระบบแจ้งเหตุ

1. ระบบกดปุ่มแจ้งเหตุมีสัญญาณเตือนในบริเวณโรงทั่วไป
2. ระบบ HEAT & SMOKE DETECTOR ในบริเวณห้องโรงทั่วไปและในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

ระบบดับเพลิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ระบบท่อน้ำแรงดันและสายสูบน้ำในส่วนของโถงทางเดินส่วนสำนักงานและบริเวณอื่นๆโดยทั่วไป
2. ระบบสปริงเกอร์ใช้ระบบสปริงเกอร์แบบ WET PIPE (คือระบบท่อน้ำที่น้ำมีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิดและน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา) ติดตั้งในส่วนบริการหลักของตัวอาคาร (BACK OF THE HOUSE) เช่นบริเวณที่มีการเสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้
3. ระบบก๊าซใช้ระบบก๊าซแอลอน 1301 (คุณสมบัติของก๊าซแอลอน 1301 คือสามารถหยุดปฏิกิริยา ลูกโซ่ของระบบเผาไหม้จากโมเมกุลหนึ่งภายใน 10 วินาทีลักษณะของก๊าซเป็นก๊าซเหลวไม่เป็นอันตรายต่อคนและมีประสิทธิภาพมากเหมาะกับห้องที่ไม่สามารถดับไฟได้โดยการใช้น้ำได้เช่นในห้องที่มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์)
4. เครื่องมือผจญเพลิงดับไฟที่เคลื่อนที่ได้ติดตั้งอยู่เป็นชุดรวมกันกับสายสูบน้ำและท่อน้ำระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็น 1 หน่วย (HOSE CABINET WALL) ทุกระยะ 20 เมตร

2.3.4.6 ระบบอุปกรณ์พิเศษ

1. ระบบการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

1.1 ระบบโทรศัพท์ของโครงการ

ระบบโทรศัพท์ของโครงการเลือกใช้แบบ PABX (PRIVATE AUTOMATIC BRANCH EXCHANGE) เพราะเป็นระบบที่ติดต่อระหว่างภายนอกและภายในหรือภายในกับภายนอกโดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสายซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สายทำให้เหมาะกับธุรกิจในโรงแรมมากกว่าระบบอื่นๆซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนๆคือ

- ส่วนที่พักแขก
- ส่วนบริหาร
- ส่วนบริการ

และอาจมีการเพิ่มโทรศัพท์สายตรงภายในเพื่อความสะดวกในเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือการซ่อมบำรุงบริเวณดังนี้

- ลิฟต์
 - ห้องเครื่องลิฟต์
 - ห้องวิศวกรรมเครื่องกล
 - ครั้วภัตตาคารบาร์ห้องเก็บของ
 - ห้องควบคุมระบบวิทย์และโทรทัศน์
- ส่วนโทรศัพท์สาธารณะจะติดตั้งตามตำแหน่งต่างๆต่อไปนี้
- ห้องโถงใหญ่
 - ส่วนพักผ่อนที่เป็นสาธารณะ
 - ห้องพักผ่อน

1.2 ระบบโทรศัพท์ (TELEX) และอุปกรณ์ติดต่ออื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบโทรพิมพ์เป็นอุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งสามารถติดต่อได้โดยตรงจากผู้ส่งถึงผู้รับเป็นอุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งรวมทั้งภาคส่งและภาครับในหน่วยเดียวกันขนาดประมาณ 1000 มม. □ 70 มม. โทรทัศน์วงจรปิดเป็นอุปกรณ์ซึ่งติดตั้งเพื่อใช้ในระบบรักษาความปลอดภัยในการนำไปใช้อาจมีขีดจำกัดในเรื่องความสว่างการใช้แสงและไม่สามารถทนต่อที่ที่มีอุณหภูมิสูงได้การให้แสงสว่างจะต้องมีการป้องกันเช่นแสงที่จะฉายถูกตัวกล้องโดยตรง

1.3 อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

1. ระบบการประชาสัมพันธ์และบริการเพลงตามสาย (BAGKGROUND MUSIC & PAGING SYSTEM)

ประกอบด้วยตัวกระจายเสียงเครื่องรับวิทยุเครื่องเล่นแผ่นเสียงเทปและลาโพงซึ่งจะติดตั้งตามส่วนต่างๆที่กำหนดขึ้นภายในโรงแรมและระบบนี้ยังมีวงจรของไมโครโฟนติดอยู่เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ในการทำงานของระบบประชาสัมพันธ์

ลาโพงอาจติดตั้งไว้ภายในตู้ลาโพงเสาหรือเพดานซึ่งสามารถทำให้กลมกลืนกับการตกแต่งได้

2. ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่การจัดและการติดตั้งอุปกรณ์ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วยระบบสายอากาศหลัก (TELEVISION SYSTEM) เครื่องขยายสัญญาณและเครื่องกระจายสัญญาณไปตามเครื่องรับแต่ละเครื่องโทรทัศน์วงจรเปิดและเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องรับโดยใช้ระบบ VHF ระบบสายอากาศที่นำมาใช้ภายในโครงการใช้ระบบสายอากาศเดี่ยวเพราะที่ตั้งของโครงการในบริเวณใจกลางกรุงเทพมหานคร

3. ระบบส่งเอกสาร

เครื่องมือที่ใช้ติดตั้งเพื่อการส่งเอกสารบัญชีใบส่งหรือจดหมายติดต่อระหว่างส่วนบริการส่วนทำงานต่างๆหรืออื่นๆมีแนวโน้มที่จะใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างมากเนื่องจากมีความรวดเร็วและแน่นอนในการเชื่อมโยงของข้อมูลและการแจ้งข่าวสาร

4. ระบบคอมพิวเตอร์

เป็นการส่งข้อมูลของอิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยแทนพิมพ์อักษรและจอภาพสามารถป้อนข้อมูลส่งไปยังแหล่งเก็บข้อมูลและเรียกข้อมูลที่บันทึกเอาไว้มาใช้ได้ตลอดเวลาการส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้จะแน่นอนและรวดเร็วในการแจ้งข่าวสารมากกว่าระบบอื่นๆ

1.4 อุปกรณ์พิเศษที่ช่วยในการประหยัดพลังงาน (ENERGY SAVING DEVICE)

1. อุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องปรับอากาศ
ติดตั้งเพื่อช่วยควบคุมการทำงานของเครื่องให้เหมาะสมกับสภาพอากาศอุณหภูมิความชื้นโดยรวมเครื่องปรับอากาศจะทำงานภายใต้การควบคุมของ MICROPROCESSOR โดยมี CAROLIC COMPUTER เป็นตัววัดปริมาณน้ำเย็นที่ใช้ภายในระบบและวัดความแตกต่างอุณหภูมิของน้ำเย็นในระบบและส่งผ่านไปที่ PARAMATRIX SEQUENCE CONTROLLER ซึ่งจะเป็นตัวกำหนด CHILLER ให้ทำงานเหมาะสมกับความต้องการของระบบนอกจากนี้ภายในห้องพักแขกยังมีระบบสำหรับปรับอุณหภูมิของลมที่ออกจาก FAN COIL UNIT ให้เหมาะกับอุณหภูมิภายนอกเป็นการช่วยประหยัดพลังงานอีกส่วนหนึ่งด้วย

1.5 สระว่ายน้ำระบบไฮดรอปูล (HYDROPOOL)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สระว่ายน้ำในที่ร่มและน้ำที่นำมาใช้ในการบำบัดในส่วน SPA TREATMENT ของโครงการเป็น สระว่ายน้ำที่นำระบบการเติมโอโซนมาใช้ในขั้นตอนการฆ่าเชื้อโรคแทนการใช้สารคลอรีนซึ่งการระเหยของคลอรีนถ้าอยู่ในสภาพที่ปิดล้อมก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและเกิดการระคายเคืองแก่ผู้ใช้บริการได้ซึ่งโอโซน (OZONE) สามารถฆ่าเชื้อโรคได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถ OXIDIES สิ่งเจือปนที่ละลายอยู่ในน้ำได้โดยไม่ก่อให้เกิดสารพิษ (OXIDISES คือปฏิกิริยาทางเคมีที่โอโซนแตกตัวเข้าทำปฏิกิริยากับสารอื่นโดยผลลัพธ์เป็นออกซิเจน) แต่อย่างไรก็ตาม OZONE ไม่สามารถเก็บกักไว้ได้นานจึงมักจะผลิตขึ้นมาในปริมาณที่ต้องการและจำเป็นต้องมีการใช้เครื่องผลิตโอโซนโดยการเติม OZONE เข้าสู่สระว่ายน้ำหลังการกรอง

การใช้โอโซนไม่ได้เป็นการงดใช้สารคลอรีนเสียทีเดียวแต่เป็นการลดปริมาณการใช้ลงจากความเข้มข้นประมาณ 2.5 ppm. เหลือเพียง 0.5-1.0 ppm. ซึ่งปริมาณสารคลอรีนที่ใช้เป็นการใช้เพื่อป้องกันการติดต่อของเชื้อโรคภายในสระนอกจากนี้การใช้ระบบโอโซนยังช่วยในการประหยัดพลังงานจากการลดจำนวนเครื่องหมุนเวียนอากาศเนื่องมาจากการลดการใช้สารคลอรีนลงประมาณ 75-80% พื้นที่สำหรับห้องเครื่อง (POOL FITRATION AND WATER TREATMENT) ของสระว่ายน้ำระบบโอโซนคือประมาณ 30% ของพื้นที่สระว่ายน้ำและ 20% สำหรับสระว่ายน้ำที่ใช้สารคลอรีน

2.4.4.7 วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ

การใช้วัสดุตกแต่งภายในห้องของอาคารพักอาศัยตากอากาศและส่วนอื่นๆซึ่งบางชนิดไม่เหมาะสมและไม่สามารถนำมาใช้ได้ถ้าจะใช้ได้ก็จะเกิดปัญหาจากอากาศบริเวณชายทะเลที่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุนั้นๆและต้องเพิ่มการบำรุงรักษาอันเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์จากการวิเคราะห์โดยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุที่ใช้มันจะต้องทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศแบบชายทะเลและง่ายต่อการดูแลรักษาทำความสะอาด และน้ำทะเลไม่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุเหล่านั้นส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่ก็จะเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและจากการประดิษฐ์โดยทั่วไปไม่ว่าทุกชนิดเช่นไม้สักหวายไม้ไผ่ไม้ฉฉา ฯลฯ หินก็มีพวกหินอ่อน หินกาบหรือหินทะเล ฯลฯ กระจกและอื่นๆ ซึ่งความจริงในส่วนของพื้นก็ไม่จำเป็นต้องปูพรมทุกห้อง (นอกจากต้องการความหรูหราและสวยงาม) เพราะยากแก่การทำความสะอาดเพราะชายทะเลมักจะมีทรายติดตัวและเสื้อผ้าของผู้ที่มาพักอยู่ตลอดเวลาซึ่งการที่จะมาพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศก็ต้องการความสบายโดยไม่จำเป็นต้องระวังรักษาหรือใช้โดยอึดอัดไม่สะดวกพื้นส่วนที่เป็นสาธารณะโดยทั่วไปควรใช้หินกระเบื้องดินเผาหรืออื่นๆ เพราะเหมาะสมกับอากาศชายทะเลและดูแลรักษาทำความสะอาดง่ายและคงทนถาวร

1. วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหินสำหรับผนังภายในและภายนอกของอาคารชุดนั้นว่าเหมาะสมที่จะกรุด้วยวัสดุประเภทหินอันใดแก่หินประเภทเนื้อละเอียดสามารถทนต่อฟ้าอากาศหรือใช้กันผนังและพื้นที่ใช้งานสมบูรณ์ตลอดจนเนื้อที่ที่คนพลุกพล่านเพราะหินทนต่อการสัมผัสและทำความสะอาดง่ายและหินยังมีคุณสมบัติที่ให้ความงดงามประทับใจมีค่าหรรษาวัสดุประเภทหินแยกชนิดได้ดังต่อไปนี้

หินอ่อน

เป็นหินที่สามารถทนสกปรกได้ดีทนต่อสารเคมีได้บ้างในบางชนิดซึ่งจะใช้หินอ่อนกับผนังภายในเป็นส่วนใหญ่หินอ่อนให้ลักษณะที่มีคุณค่าในด้านความงามกว่าหินประเภทอื่นมีสีให้เลือกหลายสีเช่นขาวดำเทาชมพูเขียวเนื้อน้ำตาลเป็นต้นหินชนิดนี้ทนกับน้ำหนักปานกลางทนต่อการขัดสีไม่เก็บเสียงหรรษาและมีผิวหน้าที่ดูสวยงามถ้าถูกน้ำมันอาจต่างเป็นดวงมีทั้งแบบด้านและมันมักใช้ปูพื้นห้องนำที่ต้องการความหรูหราวิธีปูปูนทรายหนาขนาดความหนาของแผ่นจะเป็นและ 1 นิ้ว

หินกาบ

หินกาบคือหินซ้อนกันเป็นชั้นๆ ที่นิยมใช้มีหลายสีคือสีน้ำตาลเทาเหลืองส้มแดงม่วง (ราคาแพงที่สุด) หายากแต่ดูไม่ธรรมดาการปูหินกาบเตรียมพื้นที่ที่จะปูให้มีผิวขรุขระเพื่อหินกาบจะได้ติดแน่นกับพื้นใช้แปรงชุบน้ำตีผนังให้ชุ่มขณะปูตลอดเวลาใช้ปูนทรายเป็นตัวเชื่อมเมื่อปูต้องคอยจับแผ่นหินไปด้วยเพื่อไม่ให้หน้าปูนเกาะที่หินกาบเมื่อเสร็จใช้ฟองน้ำทำความสะอาดและลงแว็กซ์

หินแกรนิต

ส่วนมากใช้กรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่างๆ เนื่องจากเป็นหินแข็งที่สุดเนื้อแน่นและทนทานเมื่อขัดให้ขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อนและบำรุงรักษาทำความสะอาดได้ง่าย

หินชนวน

หินชนวนมีสีต่างๆ ให้เลือกหลายสีได้แก่สีฟ้าสีดำและสีน้ำตาลมีราคาแพงอยู่บ้างแต่ประหยัดค่าบำรุงรักษาได้ดี

หินหล่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่วัสดุประเภทหินผสมกับซีเมนต์มีคุณค่าน้อยกว่าหินแท้แต่มีความคงทนและบำรุงรักษาง่ายเท่ากับหินแท้

2. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผาเช่นอิฐกระเบื้องและเซรามิคสามารถใช้กรุพื้นและผนังราคาถูกกว่าหิน ทนทานดี ฟังอากาศทนการสึกกร่อนบำรุงรักษาง่ายตลอดจนมีลวดลายให้เลือกได้มากกว่า

อิฐ

สามารถนำมาใช้ได้โดยธรรมชาติของมันหรือทาสีทับสีธรรมชาติมีสีแดง สีแสด สีเหลือง หรือสีเทาขาวราคาถูกกว่าหินคงทนและง่ายต่อการรักษา

กระเบื้อง

เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นและผนังในทุกห้องตามที่ต้องการและเหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศและทนต่อผลจากไอน้ำเค็มได้เป็นอย่างดีและยังมีหลายขนาดหลายแบบและหลายสีให้เลือกได้ตามความพอใจ

3. วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการตกแต่งภายในที่ต้องการความเป็นธรรมชาติเพราะหาได้ง่ายทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศและมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมไม่มีหลายชนิดเช่น

ไม้อัดสัก

เป็นไม้เนื้อปานกลางระหว่างไม้เนื้อแข็งและไม้เนื้ออ่อนใช้กับงานประณีตได้ดีรวมทั้งมีสีและลวดลายสวยงามเหมาะสมแก่การทำเครื่องเรือนในส่วนที่ต้องการความสวยงามและคงทนการนำมาใช้ควรขัดผิวให้เรียบเนียนอาจย้อมสีให้เข้มขึ้นเล็กน้อยก็จะสวยงาม

ไม้อัดยาง

คือไม้สักที่แปรรูปให้เป็นแผ่นบางอัดทับกับไม้เนื้อแข็งเพื่อให้มีความแข็งแรงไม่บิดงอหรือหักใช้กรุเครื่องเรือนจะดูแลรักขามากกว่าเครื่องเรือนที่ทำผิวด้วยไม้สัก

ไม้อัดมะปิ่น

เป็นไม้อัดที่มีคุณภาพและราคาปานกลางมีเนื้ออ่อนและทำผิวได้ดีได้โดยไม่ต้องย้อมสี

ไม้อัดลมหิน

เป็นไม้อัดที่มีลักษณะคล้ายไม้อัดสักแต่มีลวดลายแปลกกว่าคือไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือนลายของไม้สักแต่ผลิตน้อยจึงหายากราคาไม่แน่นอนมีความคงทนมากอาจใช้ปนกับไม้สักได้

ไม้สนหรือฉาฉา

เป็นไม้เนื้ออ่อนไม่นิยมใช้ทำเครื่องเรือนมากนักแต่มีใช้ประกอบหรือตกแต่งบางส่วนของเครื่องเรือนให้ดูสวยงามมากขึ้นปัจจุบันมีการนำไปใช้ทำเครื่องเรือนทั้งตัวด้วยความสวยงามแต่ไม่ค่อยแข็งแรงจึงใช้กับเครื่องเรือนที่มีขนาดเล็กๆไม่รับน้ำหนักมากนักหรือใช้ประกอบบนโครงสร้างไม้เนื้อแข็งแทนก็จะได้ดีเพราะมีความสวยงามและราคาค่อนข้างถูก

ไม้จำปา

เป็นไม้เนื้ออ่อนใช้กับงานประณีตไม่นิยมย้อมสี

ไม้ประสานสัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นไม้ชิ้นเล็กที่นำมาติดต่อกันเป็นแผ่นเพื่อทาเครื่องเรือนไม้ทนทานเท่าไม้สักแต่ราคาถูก นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ที่อัดแปรรูปแล้วใช้เครื่องเรือนได้อีกมีความแข็งแรงเท่าเทียมกับไม้แต่ราคาถูกกว่าเรียกว่า “ยิปซัมบอร์ด” แต่ต้องมีวัสดุกรุทับผิวหน้า

4. วัสดุจากพวกหวายและไม้สัก

หวาย

เป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อนเหมาะสมกับการนำมาใช้ตกแต่งอาคารประเภท โรงแรมพักตากอากาศเป็นอย่างดีเพราะมีความกลมกลืนกับธรรมชาติได้บรรยากาศพื้นถิ่นไม่ทา ปฏิกริยากับไอเค็มจากน้ำทะเลเหมือนโลหะรวมทั้งราคาถูกสวยงามน้ำหนักเบาเคลื่อนย้ายได้สะดวก นอกจากนี้ในปัจจุบันเครื่องเรือนที่ทำด้วยหวายมีผลิออกมาหลายแบบสามารถย้อมด้วยสีฝุ่น หรือทาสีพ่นได้อย่างไรก็ตามก็ยังนิยมใช้สีธรรมชาติของหวายอยู่เช่นกัน

ข้อเสียของหวาย

1. ไม้ทนทานต่อการกัดของมอดและเชื้อราซึ่งเป็นตัวทำลายเนื้อหวายซึ่งหวายมีคุณสมบัติ คล้ายไม้คือเนื้อหวายจะมีสารพวกแป้งและเซลลูโลสแต่สามารถป้องกันได้ด้วยการใช้สารเคมีที่เป็นยา รักษาเนื้อไม้

2. หวายไม่แข็งแรงเท่าไม้โดยเฉพาะส่วนประกอบที่เป็นหวายเส้นเล็กๆอาจขาดง่ายหาความ สะอาดยากมีขอกมูมิให้ฝุ่นเกาะมากแต่สามารถเลี่ยงได้ด้วยการทาเฟอร์นิเจอร์ด้วยหวายเส้นใหญ่

3. จะเก่าและผุเร็วหลังจาก 18 เดือนหรือ 2 ปีไปแล้วหากขาดการดูแลรักษา

4. ติดไฟได้ง่าย

การนำไปใช้ในลักษณะอื่น

การเลือกใช้เครื่องเรือนหวายนั้นนอกจากจะซื้อสำเร็จรูปหรือสั่งทำตามแบบที่ต้องการแล้วยัง สามารถซื้อเพียงบางส่วนของผลิตภัณฑ์หวายเพื่อนำไปใช้ประกอบกับเครื่องเรือนได้เช่นซื้อหวายสาน ลายดอกพิกุลซึ่งมีสานเป็นแผ่นขายเป็นตารางฟุตเพื่อนำไปกรุเป็นพื้นและพนักเก้าอี้หรือที่หัวเตียงซึ่งหัว เตียงนี้นำไปประกอบกับหัวเตียงชนิดอื่นที่ไม่ใช่หวายได้เบาะที่ใช้กับเก้าอี้หวายนั้นมีทั้งที่มีไส้เป็นนุ่น และเป็นฟองน้ำผ้าหุ้มเบาะมักใช้ผ้าฝ้ายเพราะมีเนื้อหยาบซึ่งดูเหมาะสมกับลักษณะของหวายจะมีอยู่ บ้างเหมือนกันที่เลือกใช้วัสดุที่ตรงกันข้ามกับลักษณะของหวายเพื่อให้เกิดความรู้สึกใหม่ๆเช่นใช้ผ้า แพร่ต่วนที่ดูเป็นมันหรือผ้าไหมเป็นต้น

การใช้วัสดุอื่นผสม

การใช้หวายผสมกับวัสดุอื่น ๆ มีมานานแล้วในปัจจุบันมีวิวัฒนาการของการผสมผสานดังกล่าว มากขึ้นเรื่อยๆเช่นนำหวายมาผสมผสานกับกระจกทำเป็นที่บังตาใช้หวายผสมกับโครงสแตนเลสเป็น เก้าอี้นั่งใช้หวายตกแต่งเก้าอี้นวม เป็นต้น

ไม้ไผ่

ไม้ไผ่เป็นไม้ที่หาง่ายและมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของเมืองไทยเป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงเกินไปแต่มี ความแน่นอนคือไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงรูปร่างอย่างไรก็ยังมีคุณค่าในตัวเองที่เห็นเป็นอยู่เสมอว่าเป็นไม้ไผ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และไม่ทั้งความเป็นธรรมชาติในตัวของมันเองได้เลยถึงแม้ว่าจะผนวกเอาฝีมือ และความคิดของคนในการนำมาใช้แล้วก็ตาม ไม้จึงเป็นไม้ที่คนเห็นแล้วอดนึกถึงธรรมชาติไม่ได้และให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายขึ้นเสมือนว่าได้นั่งอยู่ท่ามกลางบรรยากาศของธรรมชาติ

ไม้ไฟที่นำมาตกแต่งนั้นจะต้องผ่านกรรมวิธีหลายอย่างตั้งแต่การแช่น้ำต้มยางและอบก่อนที่จะนำมาใช้ในลักษณะการออกแบบที่แตกต่างกันออกไป ไม้ไฟนี้เหมาะสมเป็นอย่างมากสำหรับการตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัยหรือนำมาประกอบในการทาเฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟกั้นผนังแต่งเพดานและอื่นๆ นับเป็นการเหมาะสมเป็นอย่างมากที่จะใช้กับสภาพที่เป็นชายทะเลเพราะปลอดภัยจากปัญหาจากไอน้ำเค็มที่จะทำให้โลหะเกิดสนิมเร็วขึ้นกว่าปกติแต่ที่สำคัญในยุคเศรษฐกิจที่จำเป็นในปัจจุบันจะเป็นวัสดุที่มีราคาถูกกว่าวัสดุอื่นๆ และจากการที่ได้ผ่านกรรมวิธีต่างๆมาแล้วทำให้ไม้ไฟที่จะนำมาใช้มีความคงทนถาวรและปลอดภัยจากการกัดเจาะของมอด

คุณสมบัติและรูปลักษณะต่างๆของไม้ไฟ

ไม้ไฟนั้นมีลักษณะส่วนรวมเป็นปล้องไม้กลมขนาดต่างๆและข้างในกลวงเป็นช่วงขนาดกลมก็มีขนาดแตกต่างกันแล้วแต่อายุและพันธุ์ของไม้ไฟโดยเนื้อไม้ไฟถึงแม้จะดูโปร่งเบาแต่ก็แข็งแรงสามารถรับแรงประเภทต่างๆได้ดีด้วยเหตุนี้เราสามารถนำไม้ไฟมาใช้ประโยชน์ได้ทั้ง 2 ประเภทคือใช้เป็นโครงสร้างกับใช้เป็นวัสดุตกแต่งหรือบางครั้งเราอาจใช้ด้วยกันใช้เป็นทั้งโครงสร้างและวัสดุตกแต่งไปด้วยตัว

การใช้ไม้ไฟตกแต่งผนังและเพดาน

จะใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกันหากมีผนังเดิมอยู่แล้วก็อาจใช้ไม้ไฟผ่าซีกแล้วกรุเป็นแนวทับผนังเดิมลงไปอาจกรุตามแนวตั้งหรือแนวนอนหรือไม่ก็สลับทั้งแนวตั้งและแนวนอนรวมทั้งบางช่วงอาจจะเว้นช่องบ้างก็ได้

สามารถนำไม้ไฟมาใช้แทนคิ้วได้โดยอาจใช้เป็นคิ้วบัวเพดานนอกจากนี้อาจใช้ไม้ไฟทาแนวผนังปิดรอยต่อระหว่างวัสดุต่างชนิดกันก็ได้

การใช้ไม้ไฟทาบังตา

การนำไม้ไฟมาใช้ในการตกแต่งที่นิยมมากอีกวิธีหนึ่งคือการทาบังตานั่นเองเพราะลักษณะเป็นปล้องกลมของไม้ไฟเมื่อมาจกสานกันเข้าเป็นผนังก็ทำให้สวยงามการสานตัวกันให้เป็นแผงนี้ทำให้เกิดลวดลายขึ้นเราสามารถออกแบบลวดลายของบังตาไม้ไฟนี้ได้หลายแบบอาจสานกันเป็นตารางหรือรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนหรือลายแบบอื่นได้อีกมากหรือจนกระทั่งเป็นลายอิสระไม่มีรูปทรงที่แน่นอน

5. กระจก

กระจกเป็นวัสดุที่มีความสำคัญต่อการตกแต่งภายในเป็นอย่างมากเพราะมีความสวยงามในตัวเองสามารถใช้ร่วมกับวัสดุอื่นๆได้เป็นอย่างดีมีความโปร่งแสงทนไฟและกระจกเงาก็มีความสำคัญในการเพิ่มความโปร่งโล่งและมีคุณค่าหรูหราให้กับสถานที่

กระจกมีหลายแบบสามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการเช่นกระจกดูความร้อนกระจก 2 ชั้นช่วยกระจายแสงและกรองความร้อนกระจกบานเกล็ดรับลมได้กระจกมีข้อดีคือสามารถกันน้ำลมฝนได้ปลอดภัยจากเชื้อราและสามารถป้องกันเสียงรบกวนได้แต่มีข้อเสียคือมีขนาดใหญ่ไม่มาก (ถ้าต้องการขนาดใหญ่พิเศษต้องสั่งทำจากต่างประเทศและมีราคาสูงมาก) ยากต่อการขนส่งผิวหน้ามักจะเป็นรอยขีดข่วนและฝุ่นเกาะได้ง่าย

6. ฝ้าเพดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าม่านเป็นวัสดุสำคัญในการตกแต่งภายในที่มีความจำเป็นต่อประตูหน้าต่างและกระจก บางครั้งอาจนำมาใช้ในลักษณะการปิดกันอื่นๆได้ผ้าที่ทำม่านมีหลายชนิดด้วยกันเช่น

- ผ้าไหมเป็นผ้าที่มีคุณค่ามากให้ความรู้สึกเป็นทางการสง่างามเป็นระเบียบ
- ผ้ายกมະหຍີให้ความรู้สึกหรูหราฟุ่มเฟือยภูมิฐานนุ่มนวลมีราคา
- ผ้าฝ้ายให้ความรู้สึกเป็นกันเอง
- ผ้าป่านให้ความรู้สึกเบาโปร่งสบาย
- ผ้าลูกไม้ให้ความรู้สึกนุ่มนวลโรแมนติก
- ม่านไม้ใผ่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติโปร่งแสง

ประโยชน์ของผ้าม่านมีหลายอย่างคือช่วยกรองแสงช่วยลดความจ้าลงควบคุมความสว่างได้ตามต้องการช่วยลดความร้อนจากอุณหภูมิของแสงแดดทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งช่วยกันฝุ่นป้องกันเสียงสะท้อนสร้างบรรยากาศในการตกแต่งและบังสายตาได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

พฤติกรรมและพื้นที่ใช้สอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 องค์ประกอบของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.1 Scope of work

3.2 พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

3.2.1 พฤติกรรมและกิจกรรมผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการแบ่งได้เป็น

3.2.1.1 ผู้บริหาร หมายถึง ประธานกรรมการ ผู้จัดการทั่วไป และผู้ช่วยผู้จัดการ

พฤติกรรมมา-ไปห้องทำงาน-พักกลางวัน-ทำงานต่อหรือประชุม –กลับ

3.2.1.2 พนักงาน หมายถึงบุคลากรที่ทำหน้าที่ในส่วนธุรกิจ ดูแลกิจกรรมต่างๆภายในโรงแรม และพนักงานที่มีหน้าที่เฉพาะ ได้แก่ผู้จัดการฝ่าย ,หัวหน้าฝ่าย,พนักงาน , แม่บ้าน,พ่อครัว, เป็นต้น

พฤติกรรมมา- ทำงานในหน้าที่ของตน-พักกลางวัน-ทำงาน-กลับ

3.2.2 พฤติกรรมและกิจกรรมผู้รับบริการ

ผู้รับบริการ คือผู้ที่เข้ามาอาคาร เพื่อรับบริการทั้งด้านการพักอาศัยและการศึกษา การท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจหรือมาติดต่อธุรกิจ มีการจัดกิจกรรม ทั้ง การรับประทานอาหาร และ กิจกรรมด้านนาฏศิลป์ไทยบริการจัดงานแสดงภายในโครงการเป็นต้น

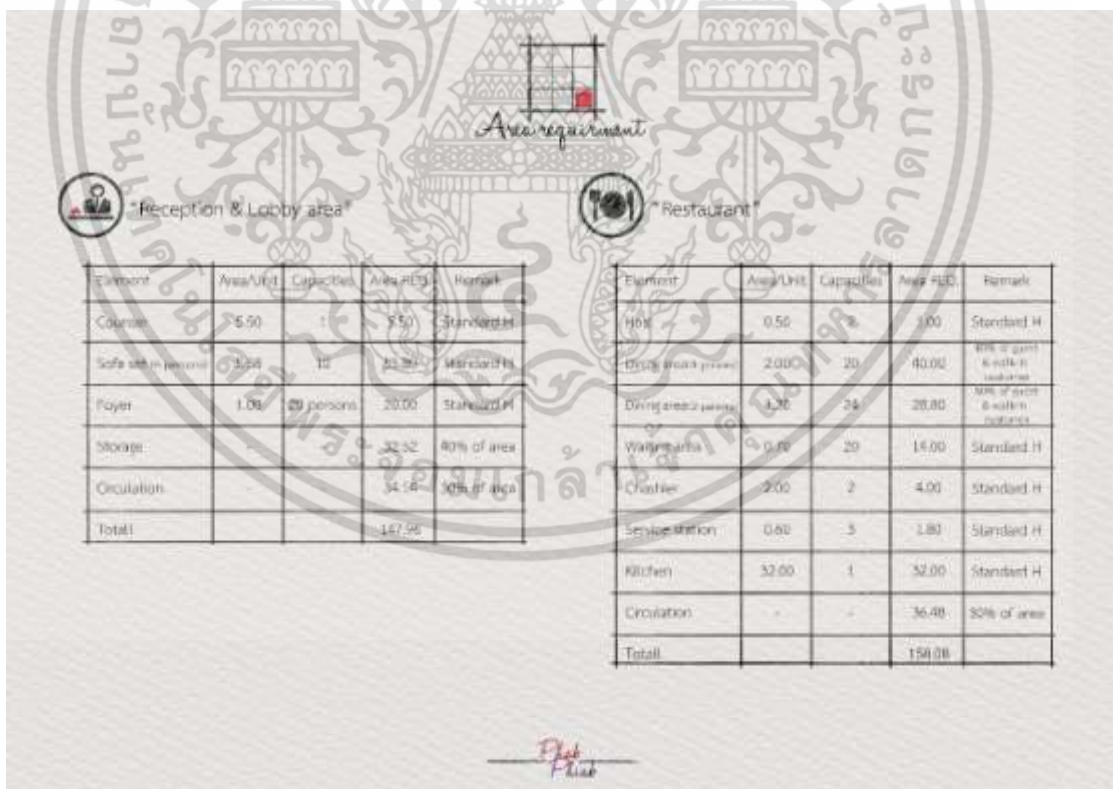
3.2.2.1 ประเภทของผู้รับบริการ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ผู้มาพักโรงแรม หรือผู้มาใช้บริการห้องพักของโรงแรมทั่วไป ผู้ที่สนใจด้านนาฏศิลป์ โดยส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ต้องการบรรยากาศใหม่ในการท่องเที่ยว

3.2.2.2 ผู้มาใช้บริการร่วม และแขกที่มาติดต่อแขกที่พักภายในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ความต้องการพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ

รูปที่ 3.3.1 Area requirement

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Area requirement

Student class & Workshop

Performance area

Element	Area/Unit	Capacities	Area REQ	Remark
Area per person	1.50	11	16.50	Case study
DVD player	0.60	1	0.60	Case study
Circulation	-	-	6.84	40% of area
Total per 1 class	23.94	5	119.70	
พื้นที่ห้อง				
- ห้องเรียน	6.20	1	6.20	Case study
- พื้นที่โถง	1.00	04	06.00	
- ทางเดิน			15.66	
รวม			27.86	
Dressing room				
- Area per person	1.00	40	40.00	Case study
Locker	0.17	40	6.80	
Circulation	-	-	18.90	
Total			65.70	
Total			248.40	

Element	Area/Unit	Capacities	Area REQ	Remark
Stage	190.95	1	190.95	Case study
Back stage	28.50	1	28.50	Case study
Dressing room	1.36	15	20.40	Case study
Clothing storage	12.00	1	12.00	Case study
Toilet	15.00	2	30.00	Case study
Circulation	-	-	84.55	50% of area
Total			366.00	

รูปที่ 3.3.2 Area requirement

Area requirement

Canteen

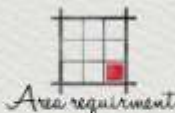
Cafe & Artist shop

Element	Area/Unit	Capacities	Area REQ	Remark
Seating	3.61	15	54.15	Case study
Food counter	8.00	3	24.00	Case study
Service station	0.28	2	0.56	Case study
Storage	20.00	1	20.00	Case study
Staff area	30.00	1	30.00	Case study
Circulation	-	-	36.61	50% of area
Total			165.32	

Element	Area/Unit	Capacities	Area REQ	Remark
Cafe				
- Coffee machine	2.00	1	2.00	Case study
- 2 seats table	0.90	10	9.00	Case study
- 4 seats table	3.81	5	28.86	Case study
Service station	2.34	2	4.68	Case study
- Service station	0.38	1	0.38	Case study
- Storage	12.00	1	12.00	Case study
Circulation	-	-	17.00	50% of area
Total of cafe			78.02	
Artist shop				
Counter	2.00	1	2.00	Standard data
Ward & Staff	8.20	40	8.00	Standard data
Storage	4.00	1	4.00	Standard data
Circulation	-	-	4.23	50% of area
Total of artist shop			18.23	
Total			92.55	

รูปที่ 3.3.3 Area requirement

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Area requirement

 "Guest room*"

  "Accommodation (for student)"

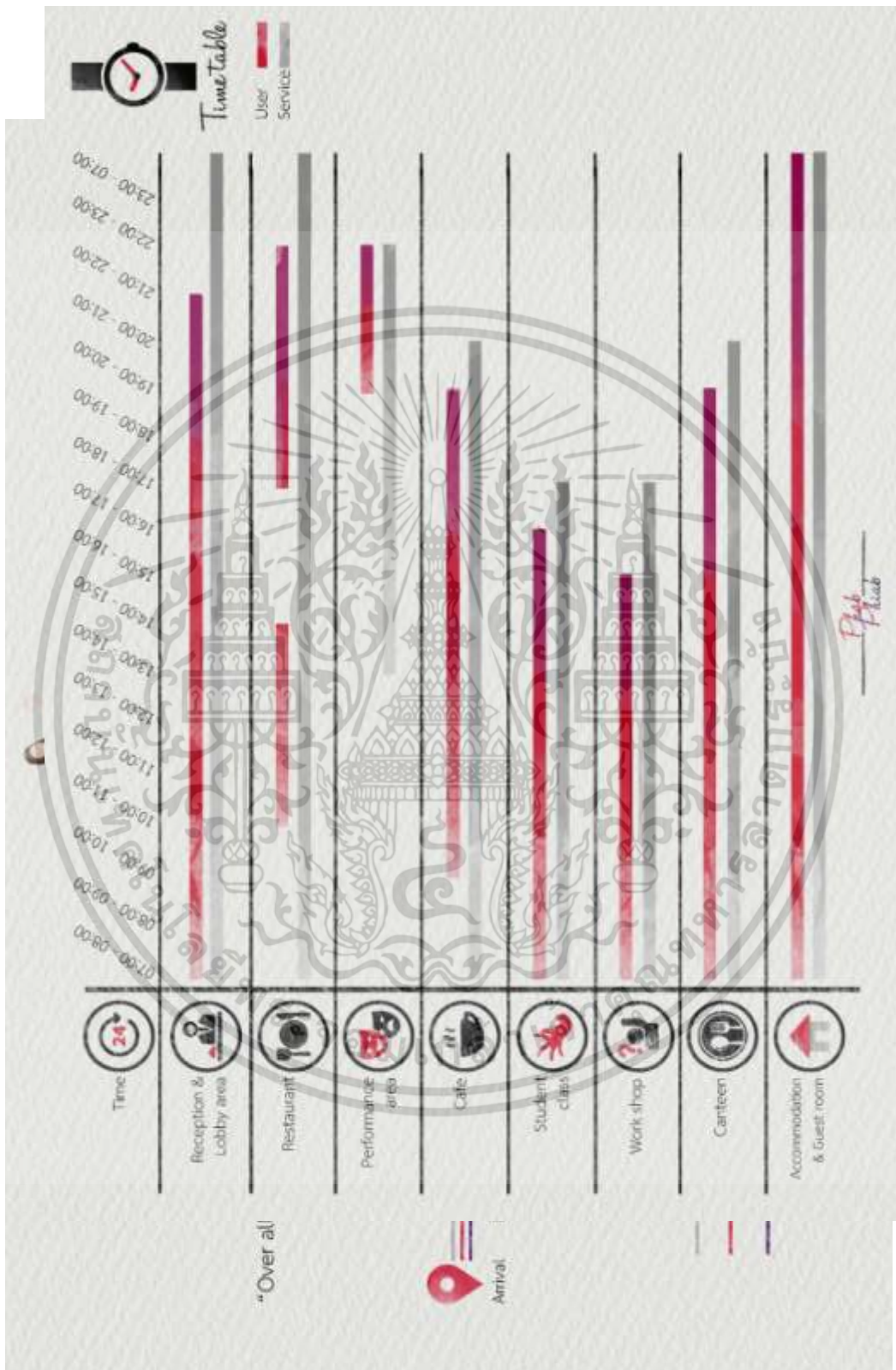
Element	Area/Unit	Capacity	Area REQ.	Remark	Element	Area/Unit	Capacity	Area REQ.	Remark
Luggage area	1.65	2	3.30	Standard H	Luggage area	1.65	2	3.30	Standard H
Closet	1.60	2	3.20	Standard H	Closet	1.60	2	3.20	Standard H
WC	3.60	1	3.60	Standard H	WC	3.60	1	3.60	Standard H
Bedroom area	12.00	1	12.00	Standard H	Bedroom area	18.00	1	18.00	Standard H
Terrace	6.00	1	6.00	Standard H	Terrace	6.00	1	6.00	Standard H
Circulation	-	-	8.63	50% of area	Circulation	-	-	29.91	30% of area
Total			54.30		Total			64.01	

Guest room 8 rooms : 292.24 Accommodation 10 sets : 640.00

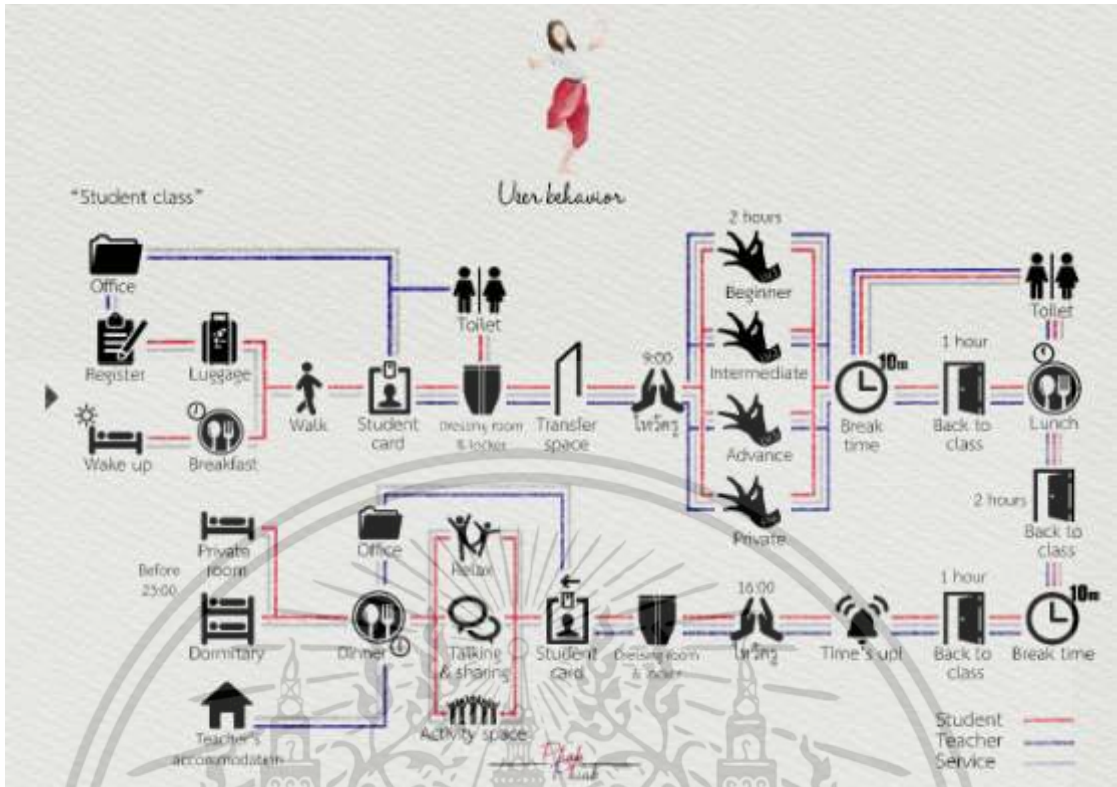
รูปที่ 3.3.4 Area requirement

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

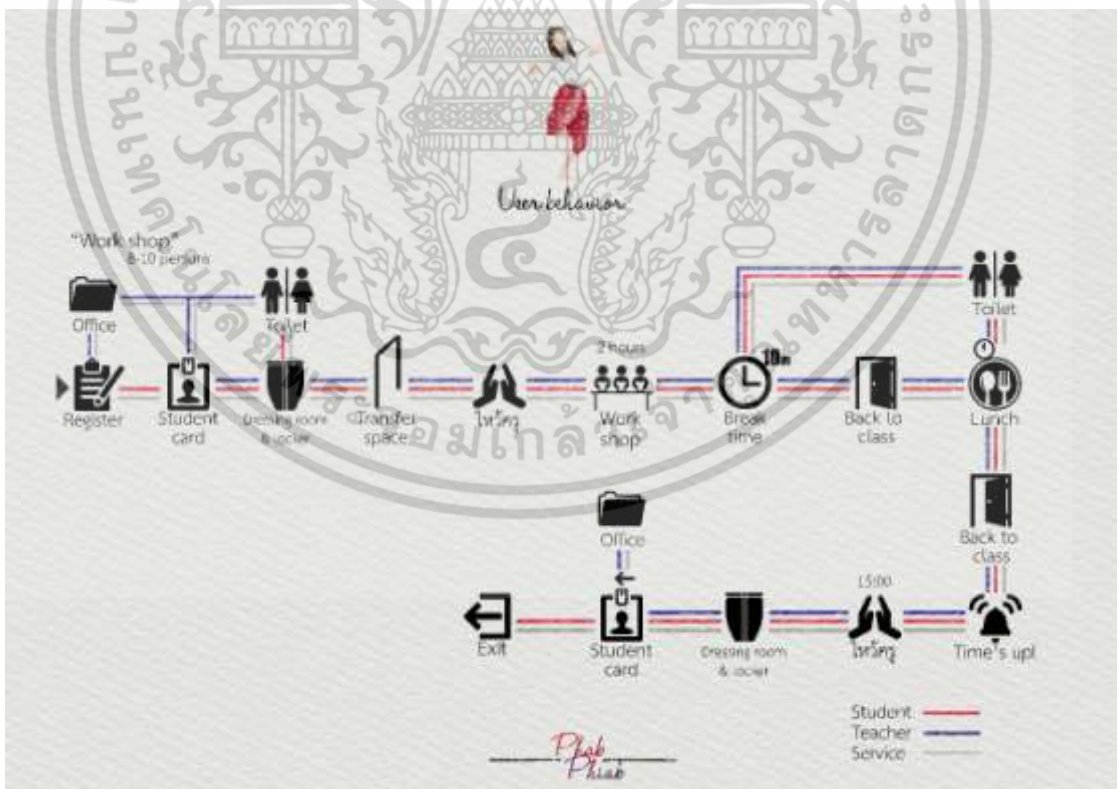
3.4 พฤติกรรมการใช้งานภายในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

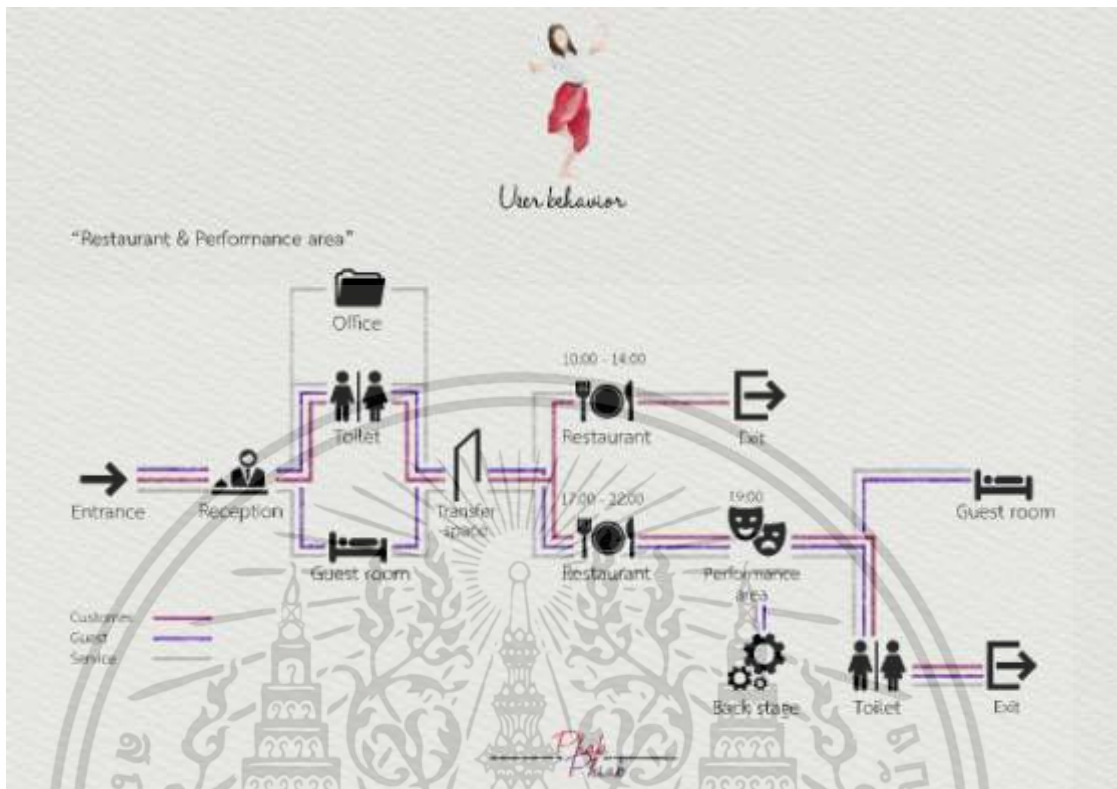

รูปที่ 3.4.3 User Behavior

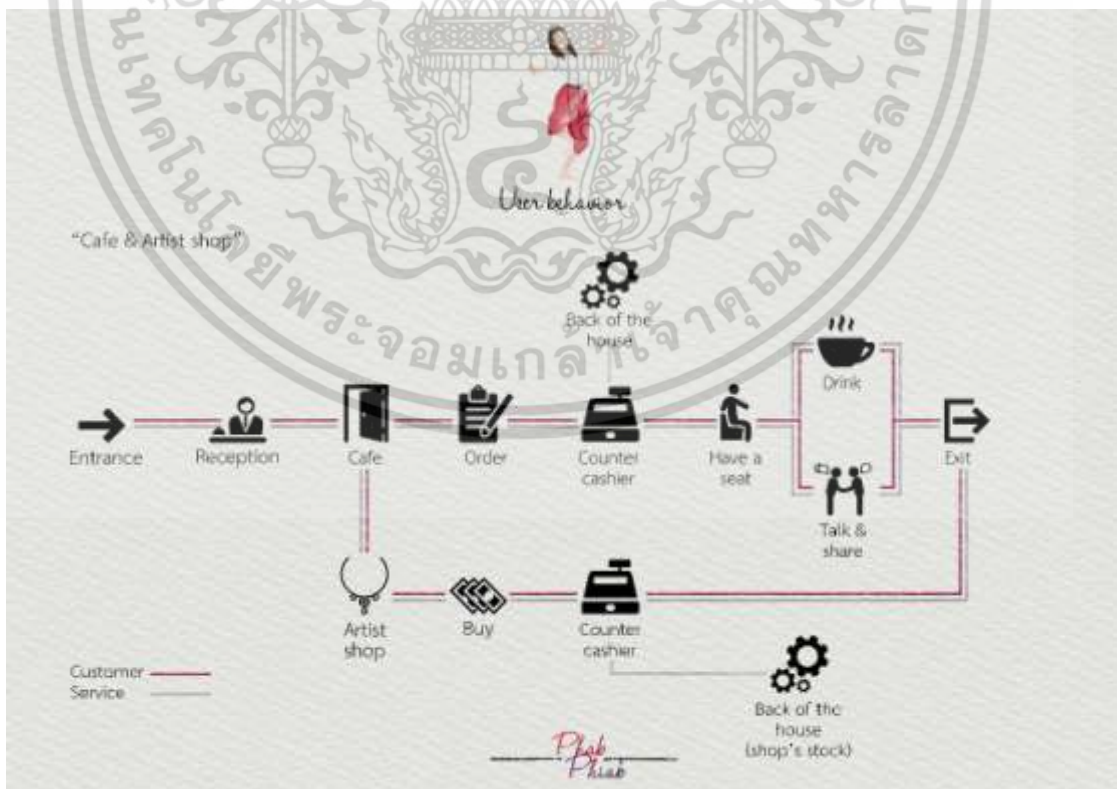

รูปที่ 3.4.4 User Behavior

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.4.5 User Behavior

รูปที่ 3.4.6 User Behavior

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบ

4.1 ที่ตั้งโครงการ

4.1.1 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

การเลือกที่ตั้งโครงการให้อยู่ใน ขอบเขตของจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่เป็น ศูนย์กลางของภาคเหนือ และยังมีเรื่องราวในอดีต ที่เป็นศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนา อีกทั้ง เชียงใหม่ยังมีธรรมชาติที่สวยงาม ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่พำนักอยู่แต่ในเมือง ไม่รู้จัก ไม่คิดว่าจะมี อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่

การเลือกที่ตั้งโครงการและเกณฑ์ในการพิจารณา

1. Zoning อยู่ห่างจากตัวเมือง โดยสาธารณชนใช้เวลาประมาณ 30 นาทีและ อยู่ห่างจากสนามบินเชียงใหม่ โดยสาธารณชนใช้เวลาประมาณ 40 นาที อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกแม่สา โดยสาธารณชนใช้เวลา 10 นาทีและสามารถไปเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว ระแวกนั้นได้ เช่น สายน้ำฝิ่งออร์คิด
2. Accessibility การคมนาคมจากสนามบิน สามารถใช้บริการรถแท็กซี่หรือรถแดง ในบริเวณนั้นรวมถึงทางโครงการมีรถบริการรับส่ง แต่การคมนาคม จากในเมืองไม่ค่อยสะดวกเท่าไรเพราะระยะทางค่อนข้างไกลจึงหารถไปยาก
3. Site Characteristic ตัวโครงการตั้งอยู่ในแมริมท่ามกลางวิวทัศน์เขียวชะอุ่มและ ทัศนียภาพในหุบเขาแมริม บรรยากาศสงบเหมาะแก่การสร้างสมาธิ ให้จิตจดจ่ออยู่กับกิจกรรมในโครงการได้ดี

4.1.2 ที่ตั้งและการเข้าถึง

ที่ตั้งโครงการ

501 หมู่ 1 ถนนแมริม-สะเมิงเก่า, อ. แมริม, เชียงใหม่ 50180

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1.1 แสดงแผนผังตำแหน่งที่ตั้งอาคารจากภาพถ่ายโดย google earth.

สภาพแวดล้อมโดยรอบ

- ทิศเหนือ ติดกับ ป่าและถนนหน้าโครงการ ถัดไปเป็นเมืองภูฎิบูทีศรีสอร์ท
- ทิศใต้ ติดกับ ร้านกาแฟสวนลาฮูและ Tita gally Mae Rim
- ทิศตะวันออก ติดกับ แดนดอยและป่า
- ทิศตะวันตก ติดกับ สายน้ำฝิ่งออร์คิดและสวนกล้วยไม้ฟาร์มผีเสื้อ

การเข้าถึงโครงการ

3. โดยรถยนต์

ใช้ถนนเส้น เชียงใหม่ – ฝาง ขับตรงไปจนถึงสามแยกสะเมิง เลี้ยวซ้ายมาประมาณ 1 กิโลเมตร จะเห็นป้ายโครงการอยู่ทางซ้ายมือ เลี้ยวเข้ามาอีก 800 เมตร จะเห็นโครงการตั้งอยู่ติดกับฟาร์มกล้วยไม้สายน้ำฝิ่ง

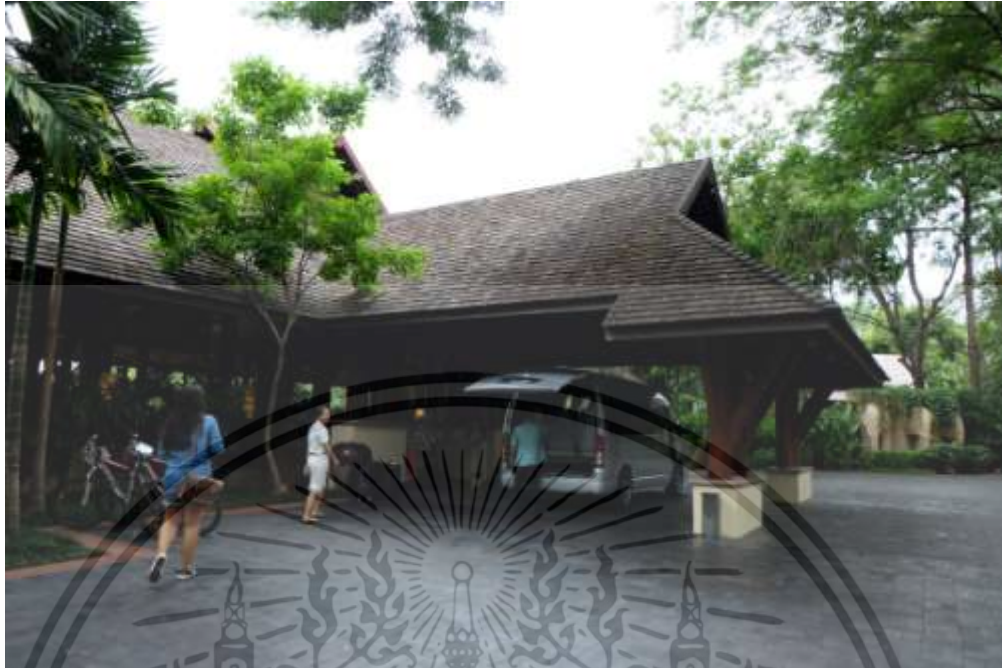
4. เดินทางโดยเครื่องบิน

มีบริการรถแท็กซี่และรถสองแถวแดงอยู่บริเวณสนามบิน คิตราคาแบบเหมาจ่ายตามระยะทาง

*การเดินทางจากในตัวเมืองเชียงใหม่ สามารถใช้บริการรถแท็กซี่และรถสองแถวแดง คิตราคาแบบเหมาจ่ายตามระยะทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพแวดล้อมของที่ตั้งและอาคาร

รูปที่ 4.1.2 แสดงอาคารด้านหน้าสุดของโครงการ

รูปที่ 4.1.3 , 4.1.4 แสดงวิวที่เห็นจาก Lobby โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

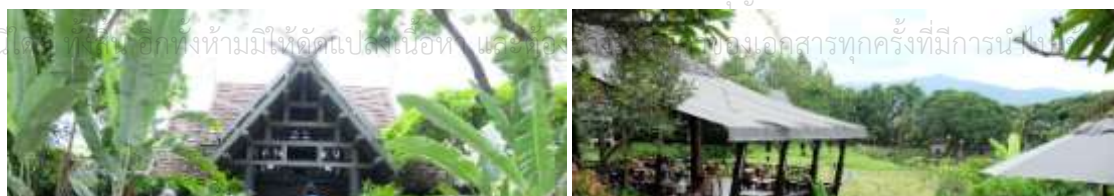

รูปที่ 4.1.5 แสดงลักษณะกลุ่มอาคาร

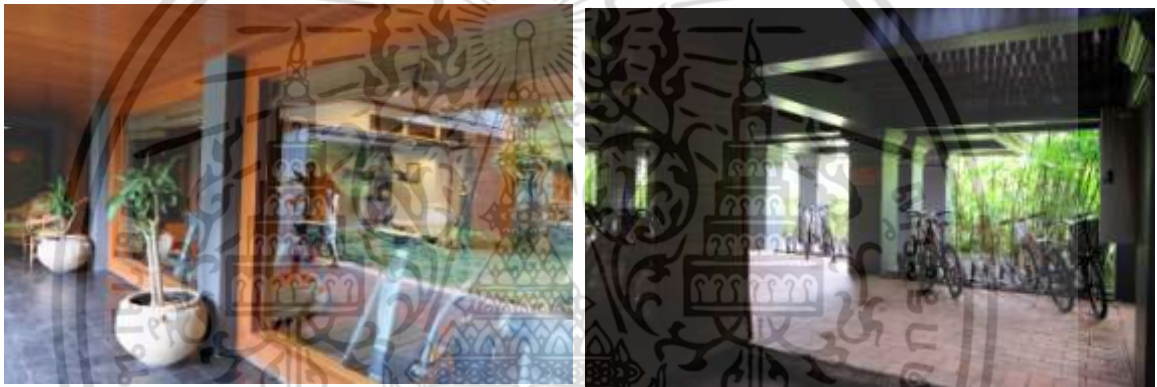

รูปที่ 4.1.6 (บน) , 4.1.7 , 4.1.8 แสดงกลุ่มอาคารส่วนที่พัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่จะขออนุญาตจากหน่วยงานต้นสังกัด และต้องแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1.9 แสดงร้านอาหารอิตาเลียนสามารถยื่นอยู่ที่ระเบียงแล้วเห็นวิวทุ่งข้าว

รูปที่ 4.1.10 , 4.1.11 แสดงส่วนบริการฟิตเนสและที่จอดจักรยานสามารถใช้เที่ยวชมระแวกใกล้เคียง
อยู่ใต้ถุนอาคารที่ทำเป็นร้านอาหารอิตาเลียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1.12 (บน) , 4.1.13, 4.1.14 แสดงบรรยากาศของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

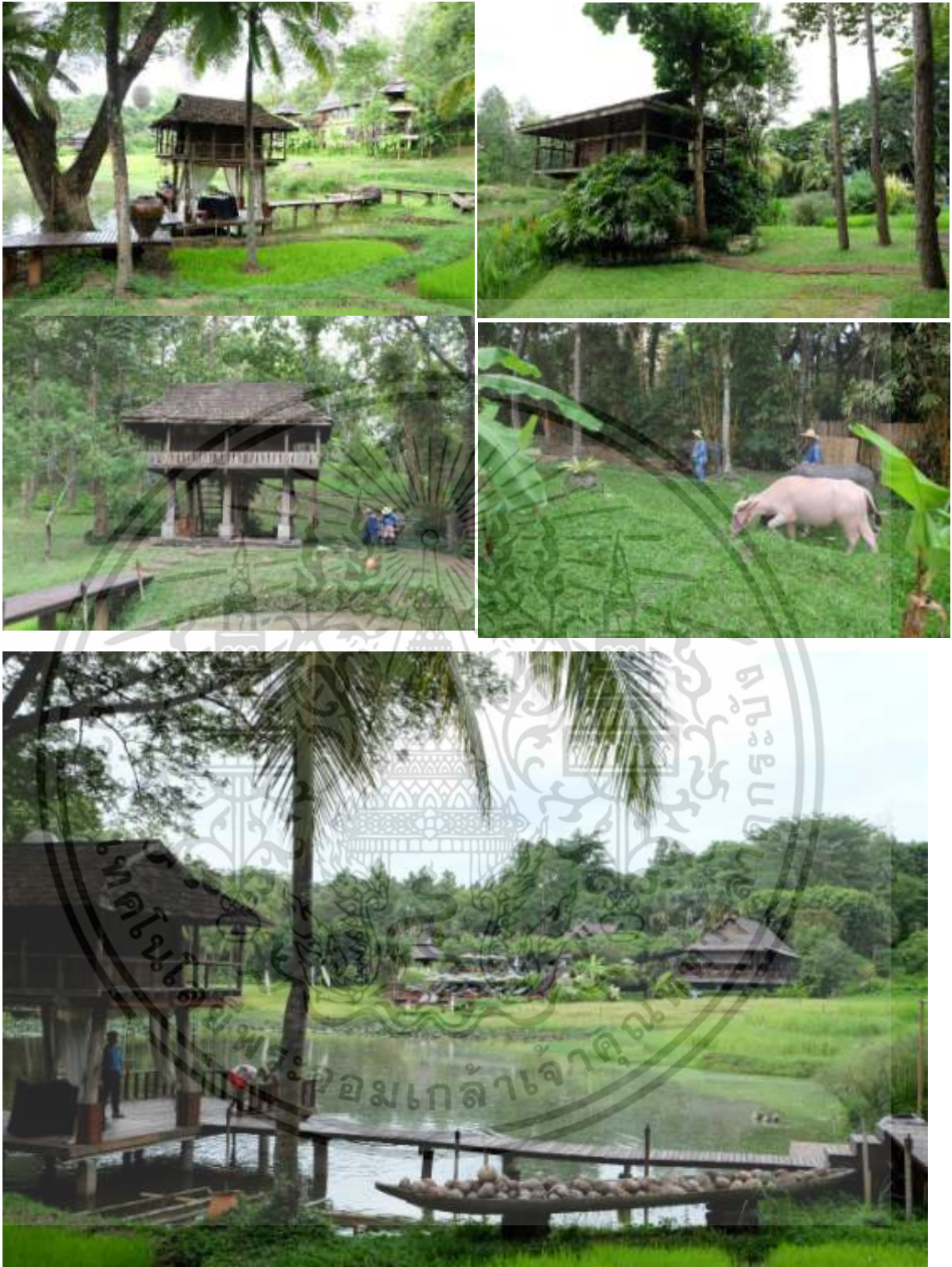

รูปที่ 4.1.15 แสดงกลุ่มอาคารส่วนที่เป็นที่พักรับประทานอาหารซึ่งสามารถเห็นวิวบ่อน้ำและทุ่งข้าวเขียวชะอุ่ม

รูปที่ 4.1.16 แสดงกลุ่มอาคารส่วนที่เป็นที่พักรับประทานอาหารซึ่งสามารถเห็นวิวบ่อน้ำและทุ่งข้าวเขียวชะอุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1.16 (ซ้ายบน) , 4.1.17 (ขวาบน) , 4.1.18 (ซ้ายล่าง) , 4.1.19(ขวาล่าง) , 4.1.20(รูปใหญ่ล่างสุด)
แสดงส่วนที่เป็นยุ้งข้าวและพิพิธภัณฑ์ข้าว

มีบริเวณที่ทำเป็น Private spa และ Private dining อยู่ใต้ถุนยุ้งข้าวแต่ละหลัง

สามารถใช้เป็นที่ให้อาหารปลาในบ่อบัวได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1.21 (บน) , 4.1.22 (ล่าง)แสดงส่วนที่ทำเป็น cooking class

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

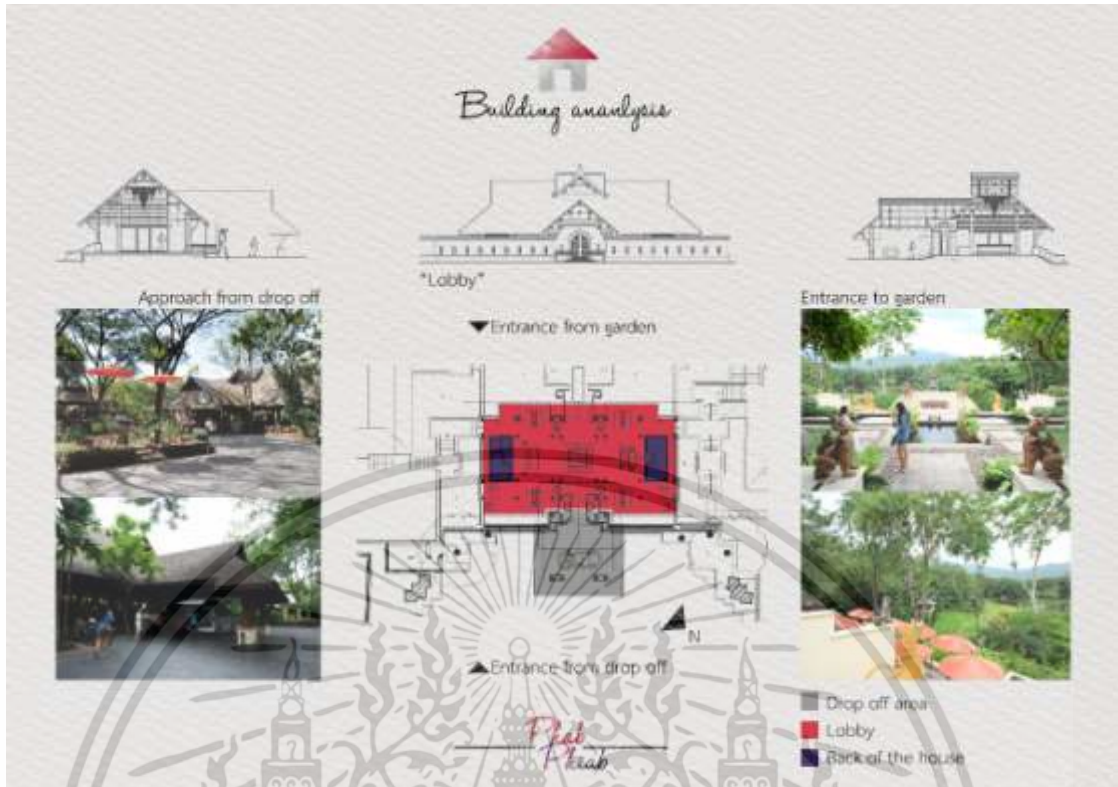
รูปที่ 4.1.23 (ซ้าย) แสดงพื้นที่ใช้ปลูกสมุนไพร

รูปที่ 4.1.24 (ขวา) แสดงพื้นที่สนามเทนนิส

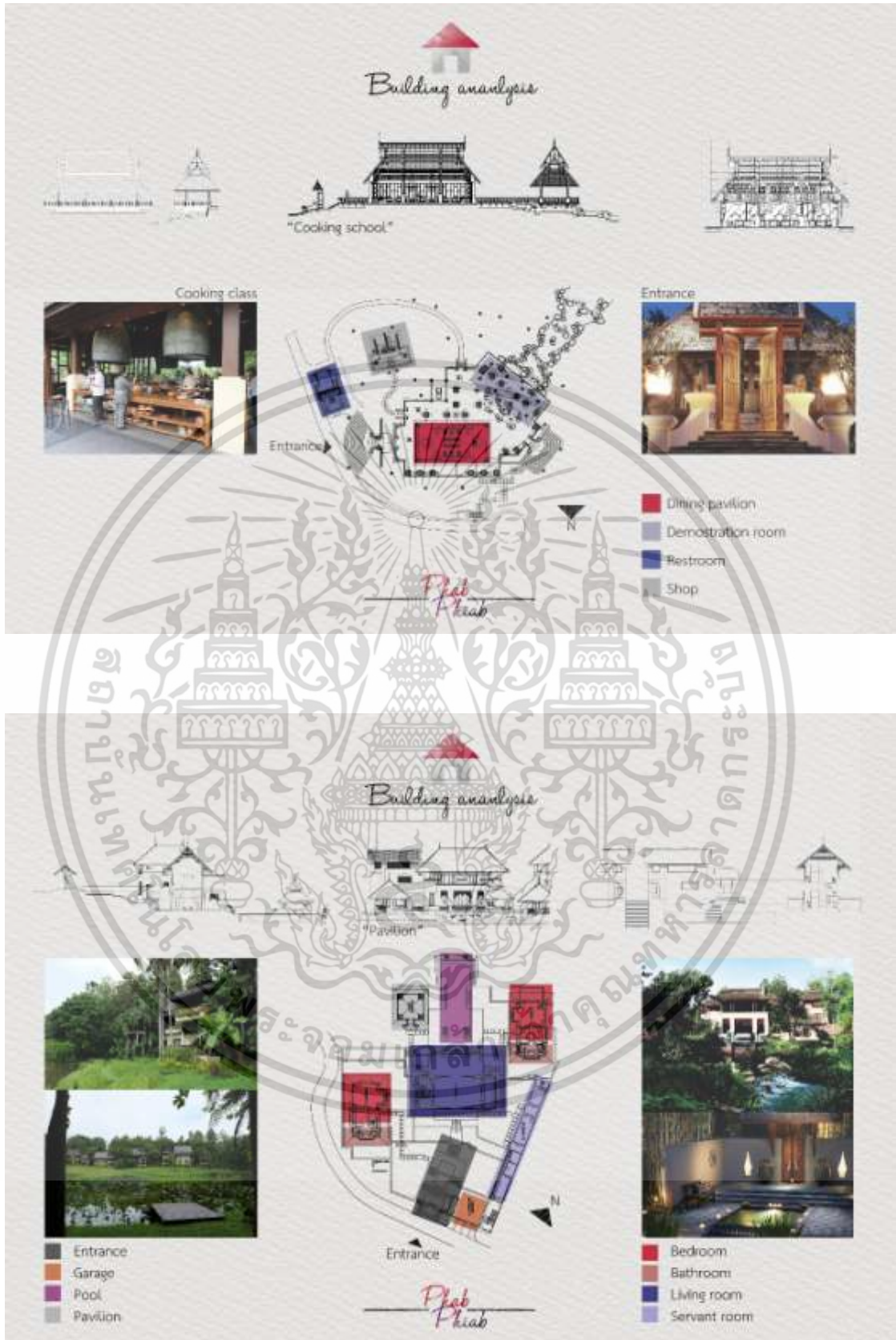

รูปที่ 4.1.25 แสดงส่วนซ่อมบำรุงด้านหลังโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 วิเคราะห์ที่ตั้ง

ทิศทางแดด

เดือนเมษายน – สิงหาคม (ฤดูร้อน – ฤดูฝน)

แดดจะอ้อมไปทางทิศเหนือ พื้นที่ตั้งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ จึงได้รับแดดในเวลาเช้า จากนั้นจะโดนต้นไม้ และภูเขาสูงใหญ่ บดบัง ทำให้เย็นสบายตลอดทั้งวันในฤดูร้อน

เดือนกันยายน – มีนาคม (ฤดูหนาว)

แดดจะอ้อมไปทางทิศใต้ พื้นที่ตั้งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ จึงได้รับแดดในเวลาเช้าถึงบ่ายแก่ๆ ทำให้ได้รับความอบอุ่นตลอดทั้งวัน สามารถนอนอาบแดดคู่กับความหนาวเย็นของฤดูหนาวได้

ทิศทางลม

สามารถรับลมหนาวจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และรับลมในฤดูร้อนจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนลมในฤดูฝน จากทิศตะวันตกเฉียงใต้ จะถูกภูเขาบดบังไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 อาคารของโครงการ

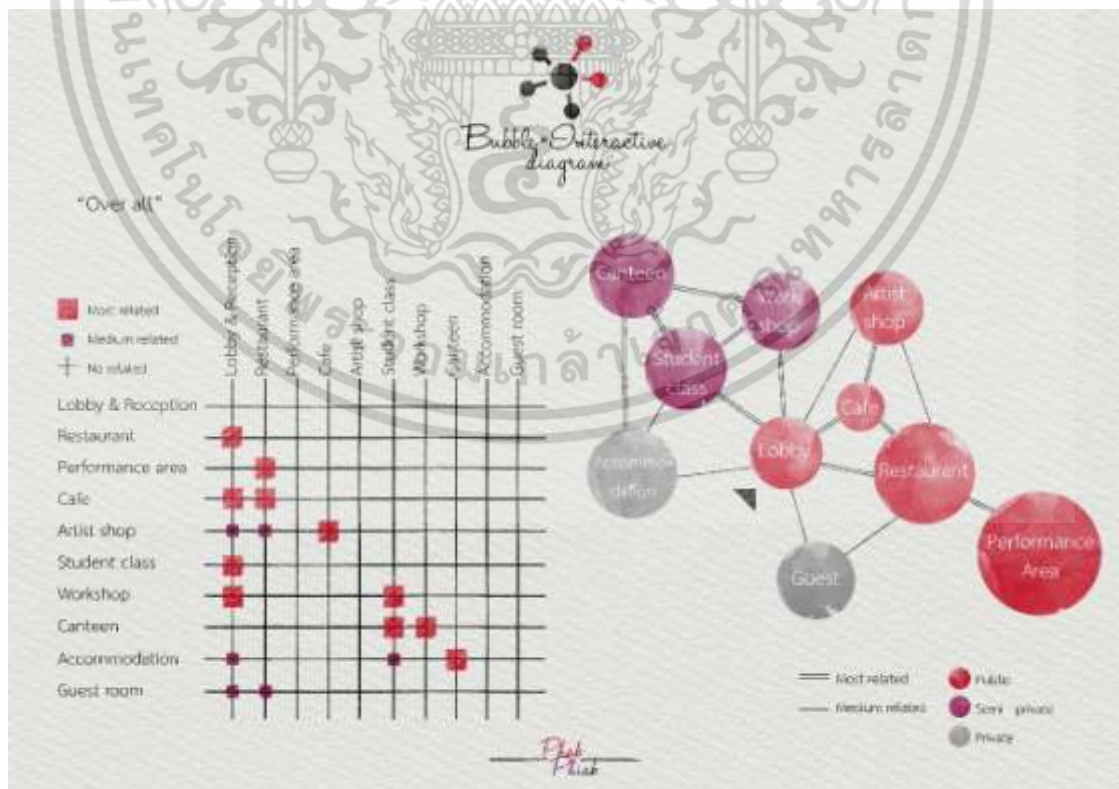
ลักษณะอาคารและข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร

1. ลักษณะโครงสร้างอาคาร : เป็นอาคารไทยล้านนาประยุกต์ ผสมกันของวัสดุสมัยใหม่ เช่น คอนกรีต เหล็ก ไม่มีช่องเปิดรับแสงธรรมชาติ และ รับอากาศภายนอกได้ ความสูงไม่เกิน ๓ ชั้น
2. ลักษณะพิเศษของพื้นที่ : มีพื้นที่กิจกรรมภายนอก เช่น สระน้ำ ลานรับแสงแดด ศาลา
3. การเข้าถึงอาคาร : มีทางเข้าหลักที่ส่งเสริมตัวอาคารเน้นการให้ความรู้สึกต่อพื้นที่ แต่ละอาคารมีทางสัญจรเชื่อมต่อกันอย่างทั่วถึงทั้งโครงการ
4. มุมมองและภาพลักษณ์ : สามารถสร้างและส่งเสริมภาพลักษณ์ของความเป็นล้านนา มีกลิ่นอายของสถาปัตยกรรมดั้งเดิม

4.3 ตารางวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์แบบต่างๆ

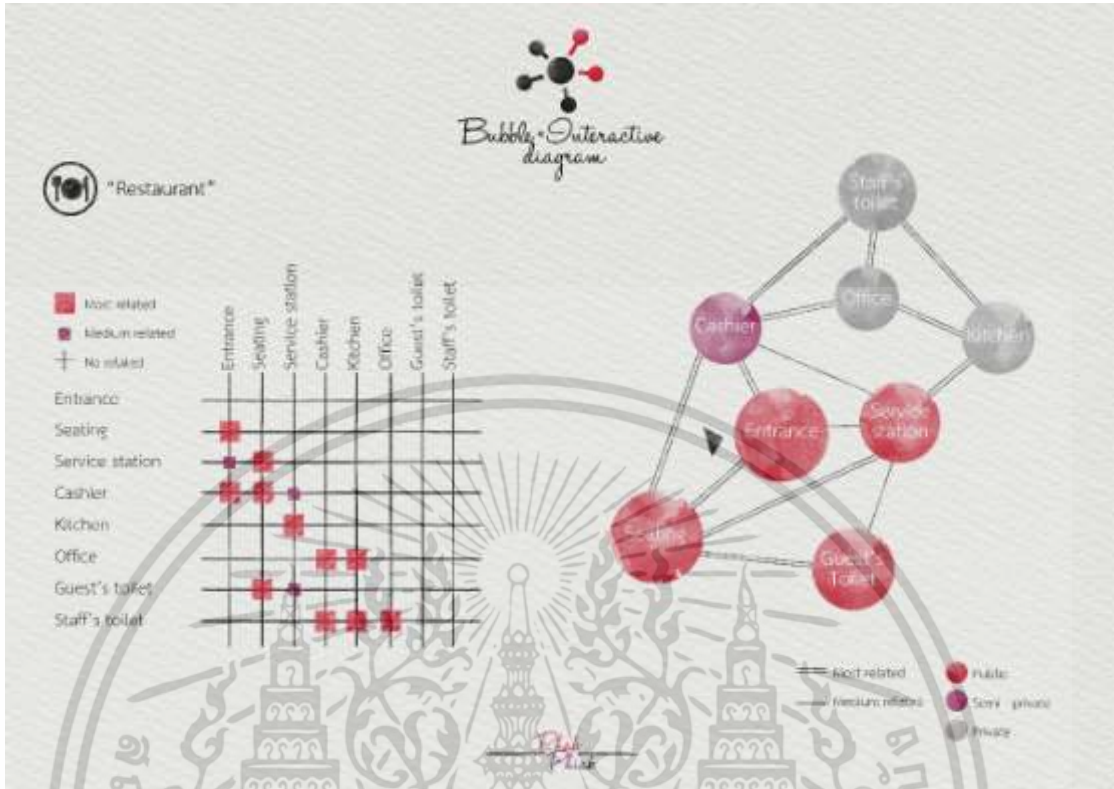
4.3.1 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ (Interactive diagram) และ ค่าความสัมพันธ์แบบต่อเนื่อง (Bubble Diagram)

4.3.1.1 พื้นที่โดยรวม

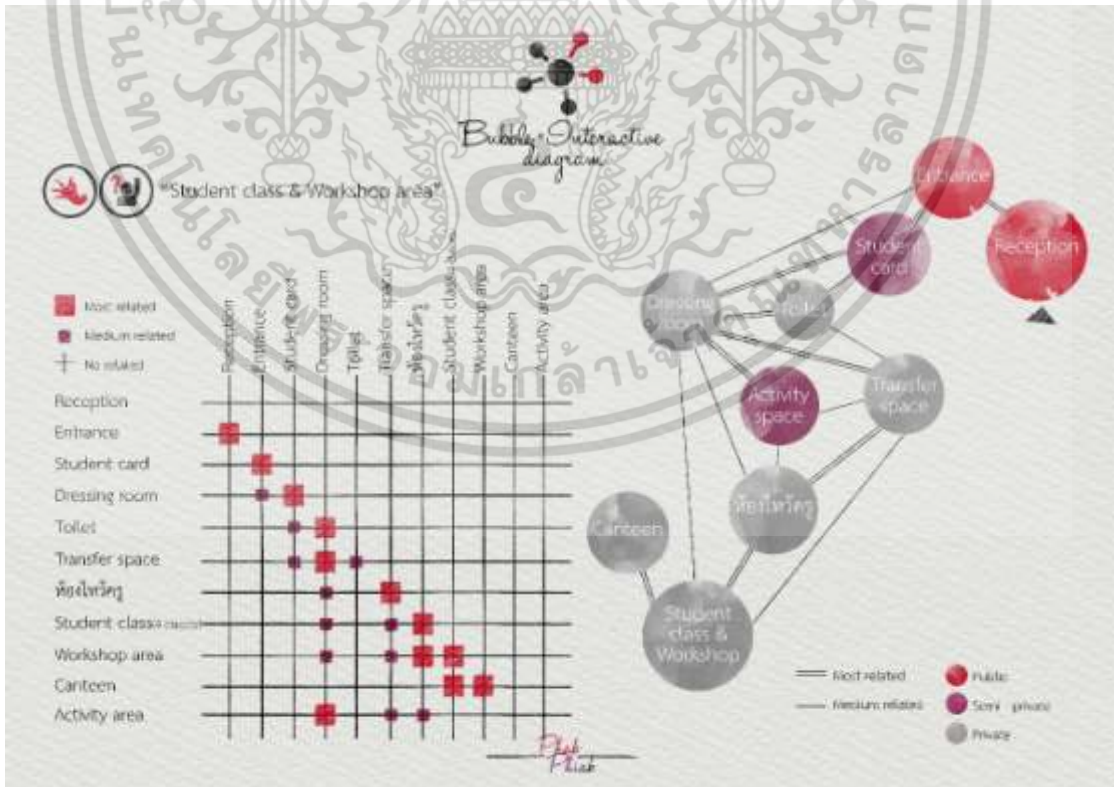

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.2 ร้านอาหาร

4.3.1.3 ส่วนของที่เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Area requirement

Student class & Workshop

Performance area

Element	Area/Unit	Capacities	Area REQ	Remark
Area per person	1.50	11	16.50	Case study
DVD player	0.60	1	0.60	Case study
Circulation	-	-	6.84	40% of area
Total per 1 class	23.94	5	119.70	
พื้นที่รวม				
- สวมเครื่อง	6.20	1	6.20	
- พื้นที่ห้อง	1.00	04	06.00	Case study
- ครัว			15.66	
			81.84	
Dressing room				
- Area per person	1.00	40	40.00	
Locker	0.17	40	6.80	Case study
Circulation	-	-	16.90	
Total			63.84	
Total			248.40	

Element	Area/Unit	Capacities	Area REQ	Remark
Stage	190.95	1	190.95	Case study
Back stage	28.50	1	28.50	Case study
Dressing room	1.36	15	20.40	Case study
Clothing storage	12.00	1	12.00	Case study
Toilet	15.00	2	30.00	Case study
Circulation	-	-	84.55	50% of area
Total			366.00	

Area requirement

Canteen

Cafe & Artist shop

Element	Area/Unit	Capacities	Area REQ	Remark
Seating	3.61	75	27.08	Case study
Food counter	8.00	1	24.00	Case study
Service station	0.28	2	0.56	Case study
Storage	20.00	1	20.00	Case study
Staff area	10.00		10.00	Case study
Circulation	-	-	36.61	30% of area
Total			168.25	

Element	Area/Unit	Capacities	Area REQ	Remark
Cafe				
Counter machine	2.30	1	2.30	Case study
Storage area	0.90	10	9.00	Case study
4 seats table	1.51	8	12.08	Case study
Self set	0.34	2	0.68	Case study
Space station	0.78	1	0.78	Case study
Storage	10.00	1	12.00	Case study
Circulation	-	-	17.08	30% of area
Total of cafe			76.02	
Artist shop				
Counter counter	2.30	1	2.30	Standard data
Ward & Shelf	0.20	40	8.00	Standard data
Storage	4.00	1	4.00	Standard data
Circulation	-	-	0.23	30% of area
Total of artist shop			18.53	
Total			92.55	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Area requirement

"Guest room"

"Accommodation (for student)"

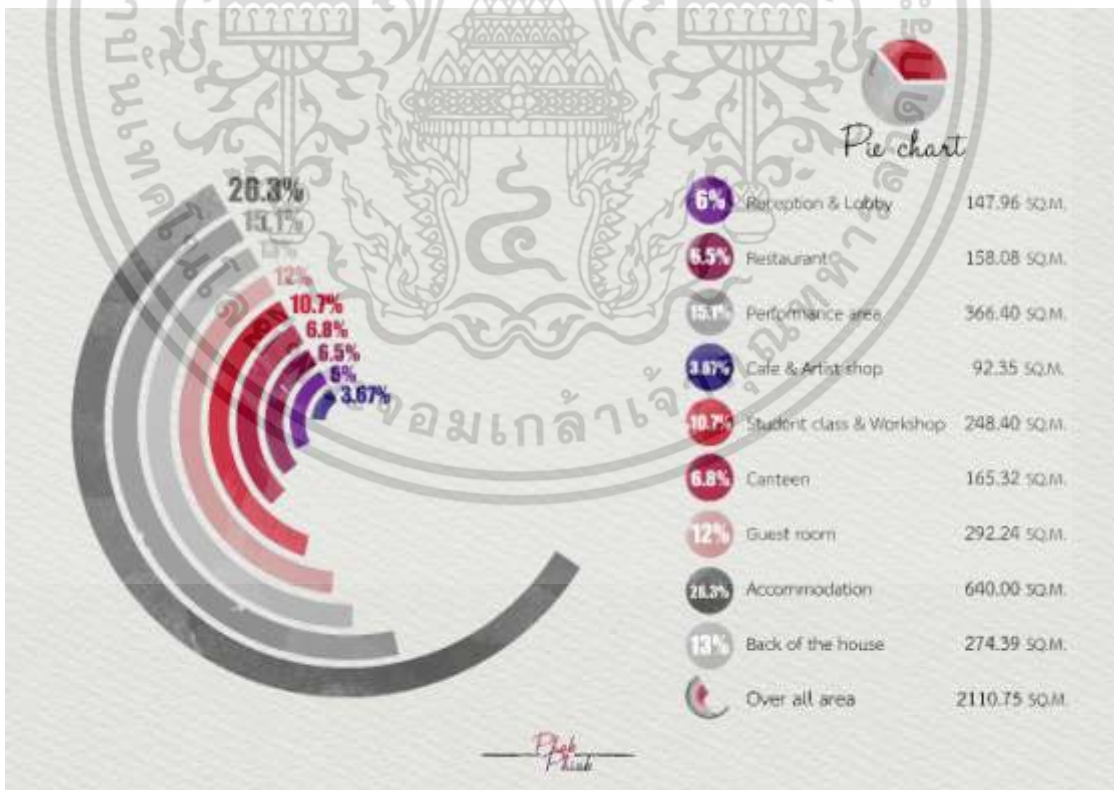
Element	Area/Unit	Capacity	Area REQ	Remark
Luggage area	1.65	2	3.30	Standard H
Closet	1.60	2	3.20	Standard H
WC	3.60	1	3.60	Standard H
Bedroom area	12.00	1	12.00	Standard H
Terrace	6.00	1	6.00	Standard H
Circulation	-	-	8.63	30% of area
Total			38.53	

Guest room: 8 rooms : 292.24

Element	Area/Unit	Capacity	Area REQ	Remark
Luggage area	1.65	2	3.30	Standard H
Closet	1.60	2	3.20	Standard H
WC	3.60	1	3.60	Standard H
Bedroom area	18.00	1	18.00	Standard H
Terrace	6.00	1	6.00	Standard H
Circulation	-	-	29.90	50% of area
Total			64.00	

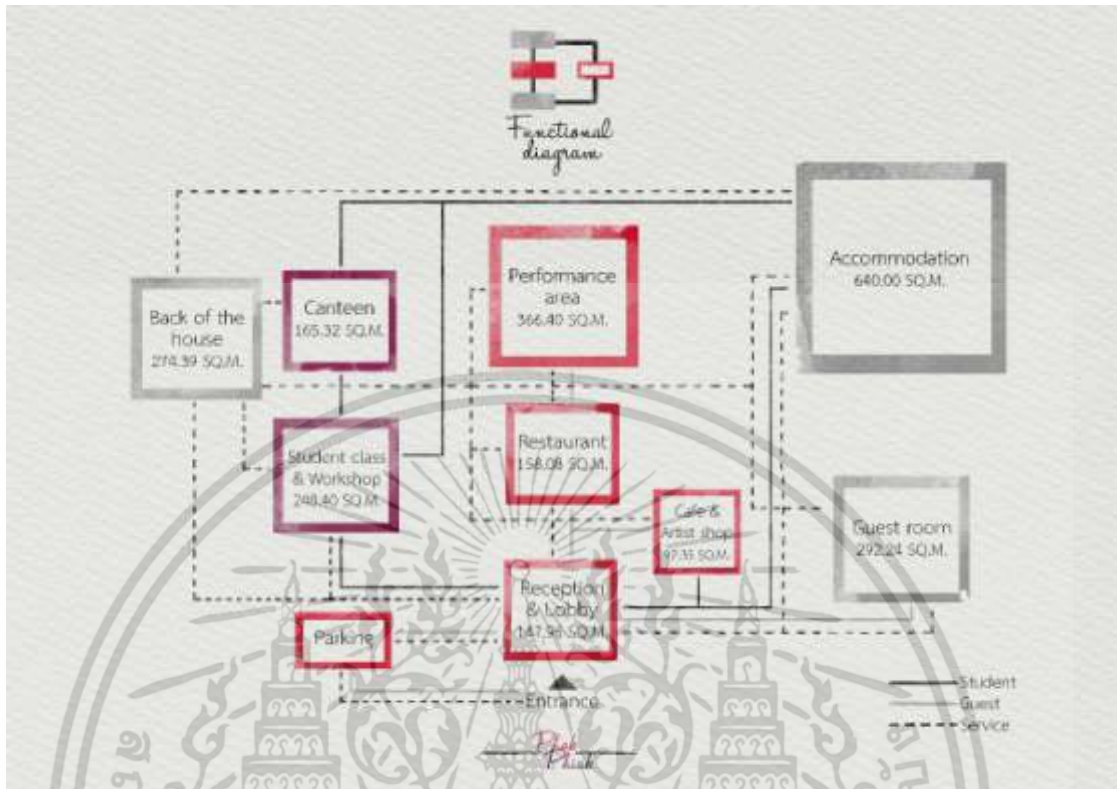
Accommodation 10 sets : 640.00

4.5 ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดพื้นที่ (Pie Chart)

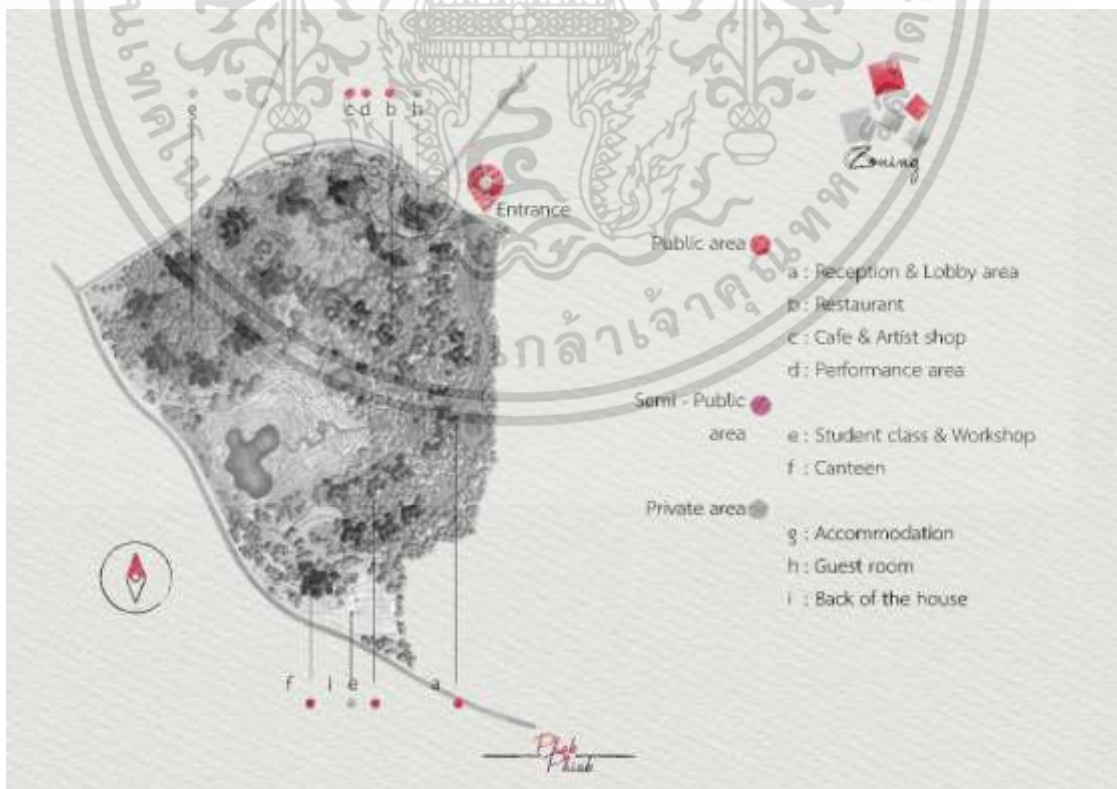

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 ตารางความสัมพันธ์ของการใช้พื้นที่ (Functional Diagram)

4.7 การแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนต่างๆในโครงการ (Zoning)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

รายละเอียดการออกแบบ

5.1 ผังโครงการ

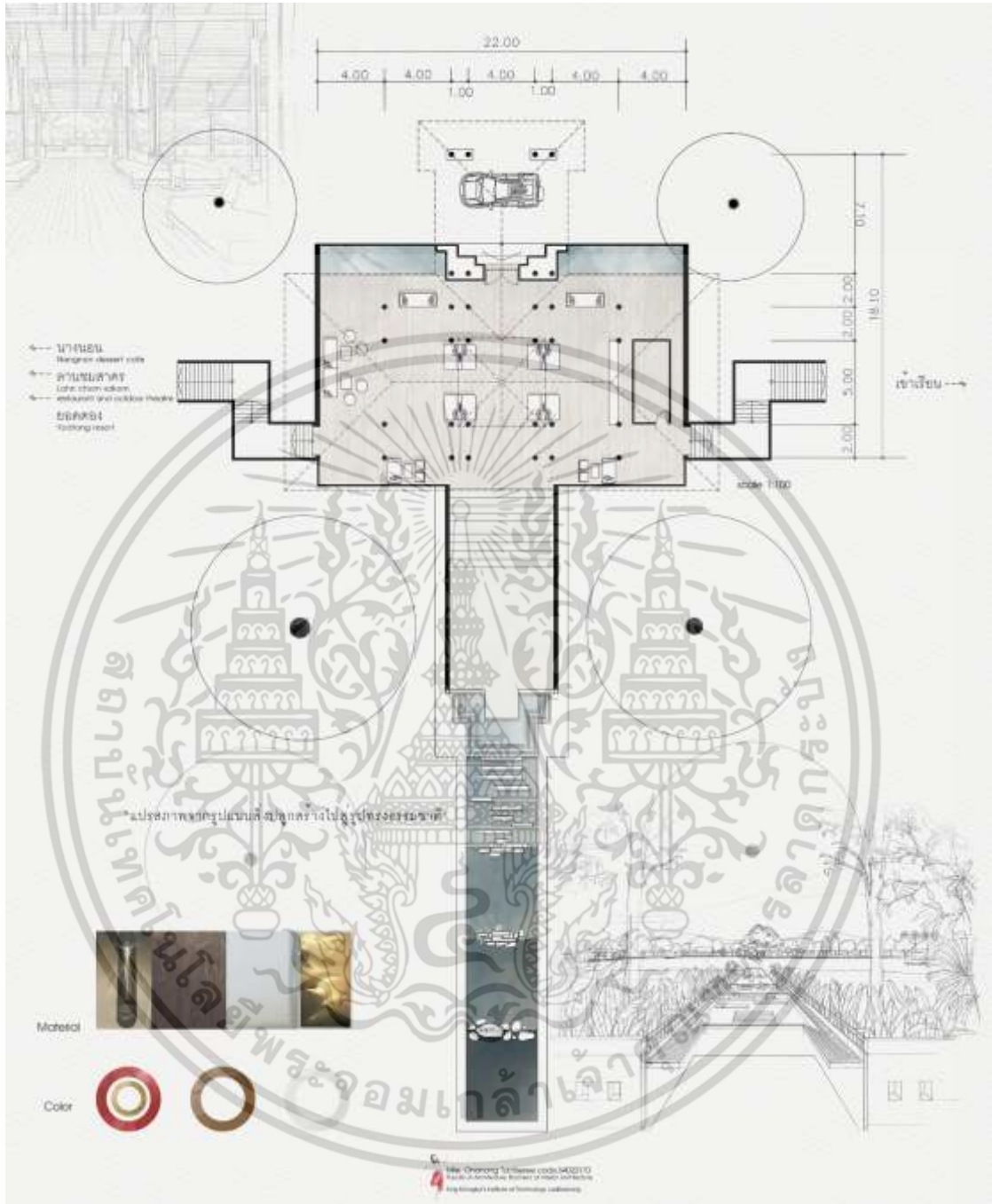
5.1.1 ผังโครงการ

รูปที่ 5.1.1.1 ผังภาพรวมโครงการ

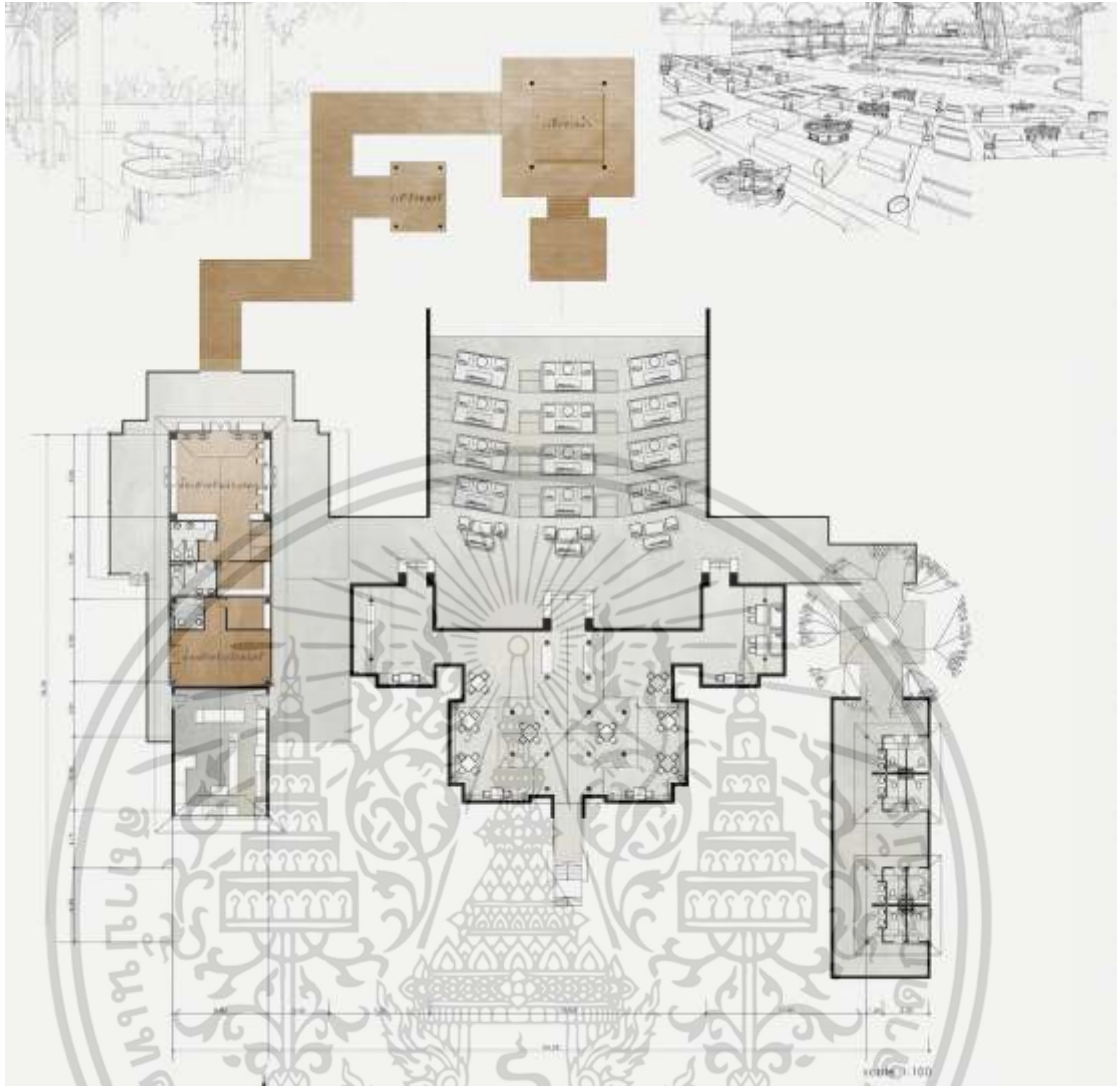
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 ผังเฟอร์นิเจอร์

5.1.2.1 ภาพผัง Lobby

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

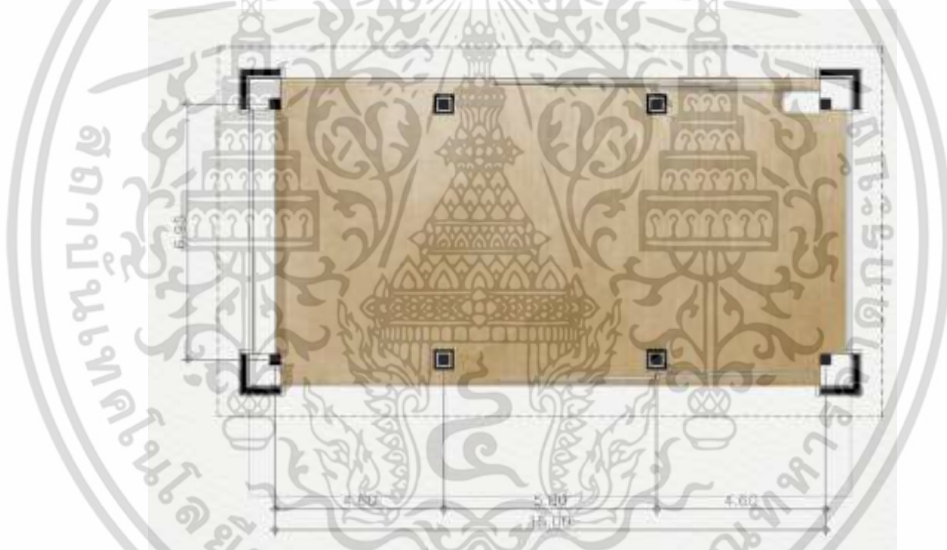

5.1.2.2 ภาพผัง ลานชมสาศคร restaurant and outdoor theatre

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2.3 ภาพผัง นางนอน dessert cafe

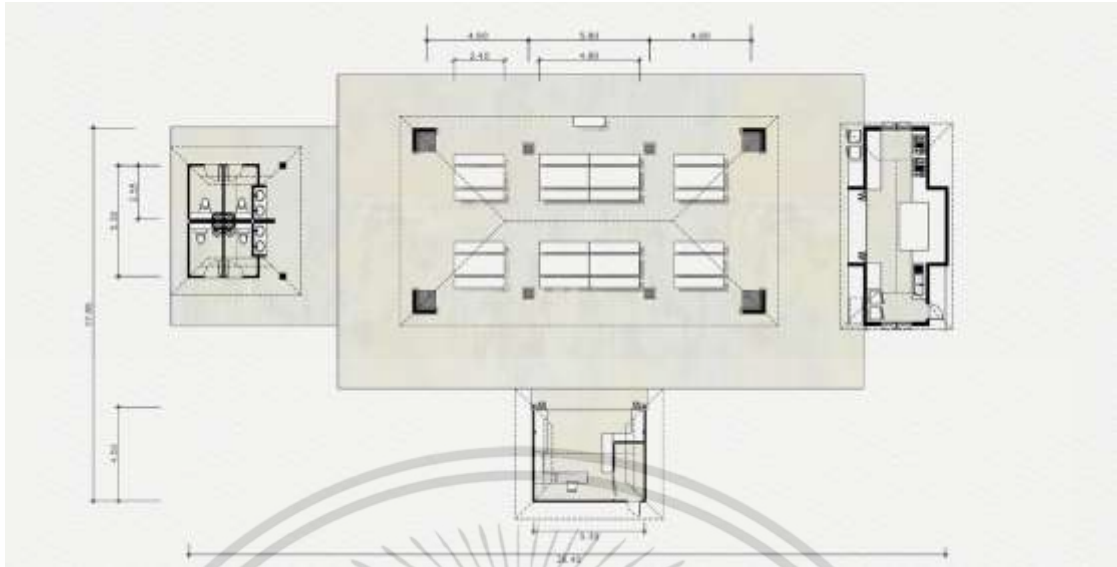

5.1.2.4 ภาพผัง ฟ็อนไน ห้องเรียนนาฏศิลป์

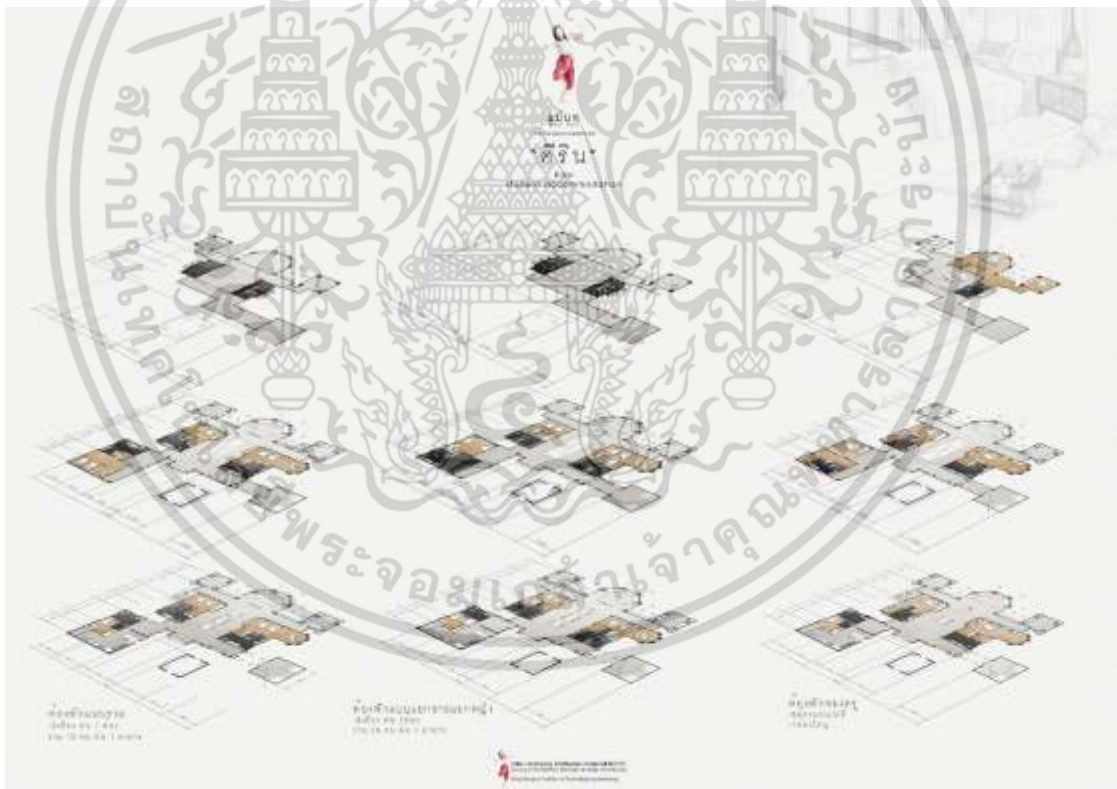

5.1.2.5 ภาพผัง ห้องเปลี่ยนผ้าและห้องพระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2.6 ภาพผัง โรงอาหารร่มไม้

5.1.2.7 ภาพผังที่พักรักเรียน ศิริิน

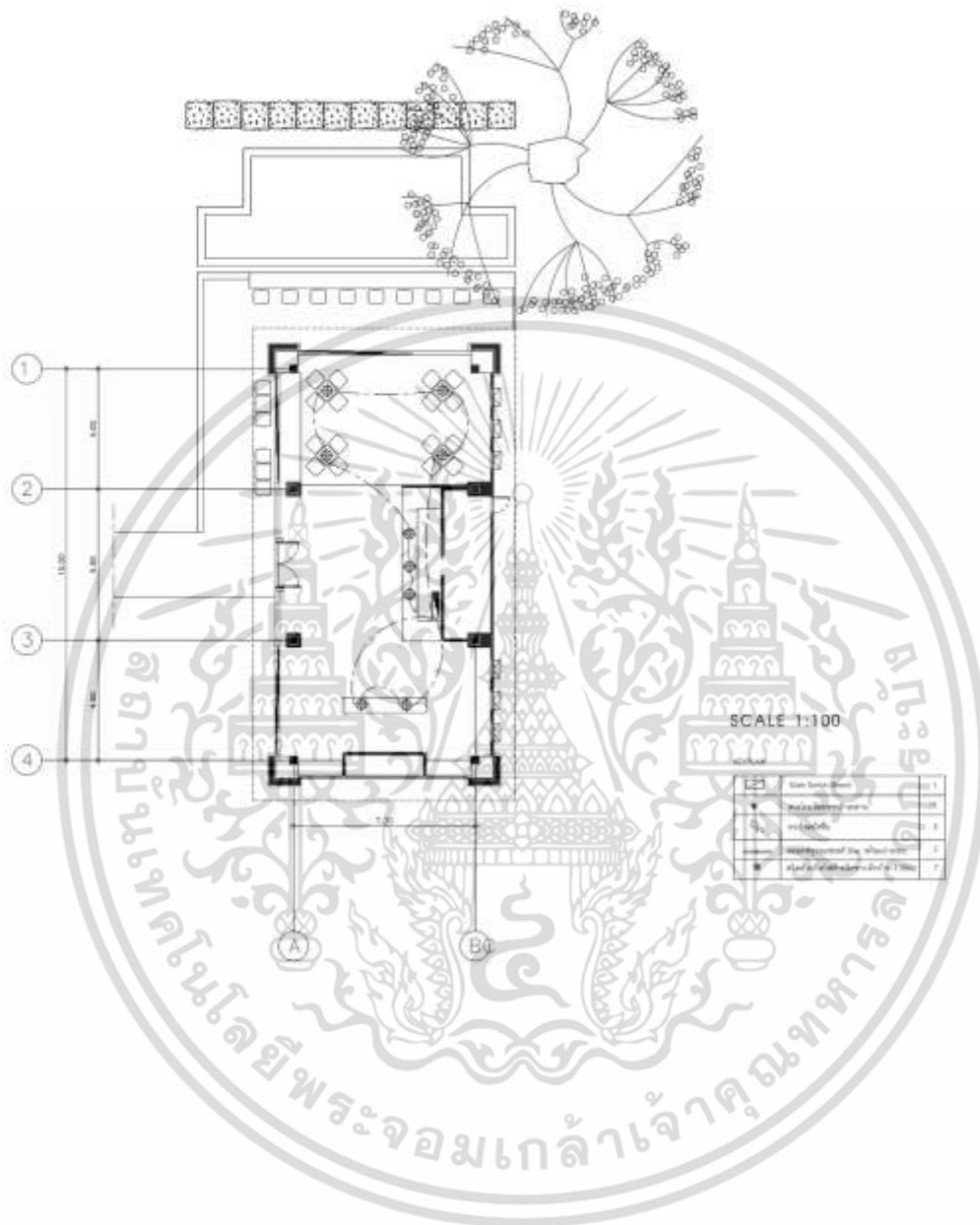
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2.8 ภาพผัง ยอดตอง รีสอร์ท

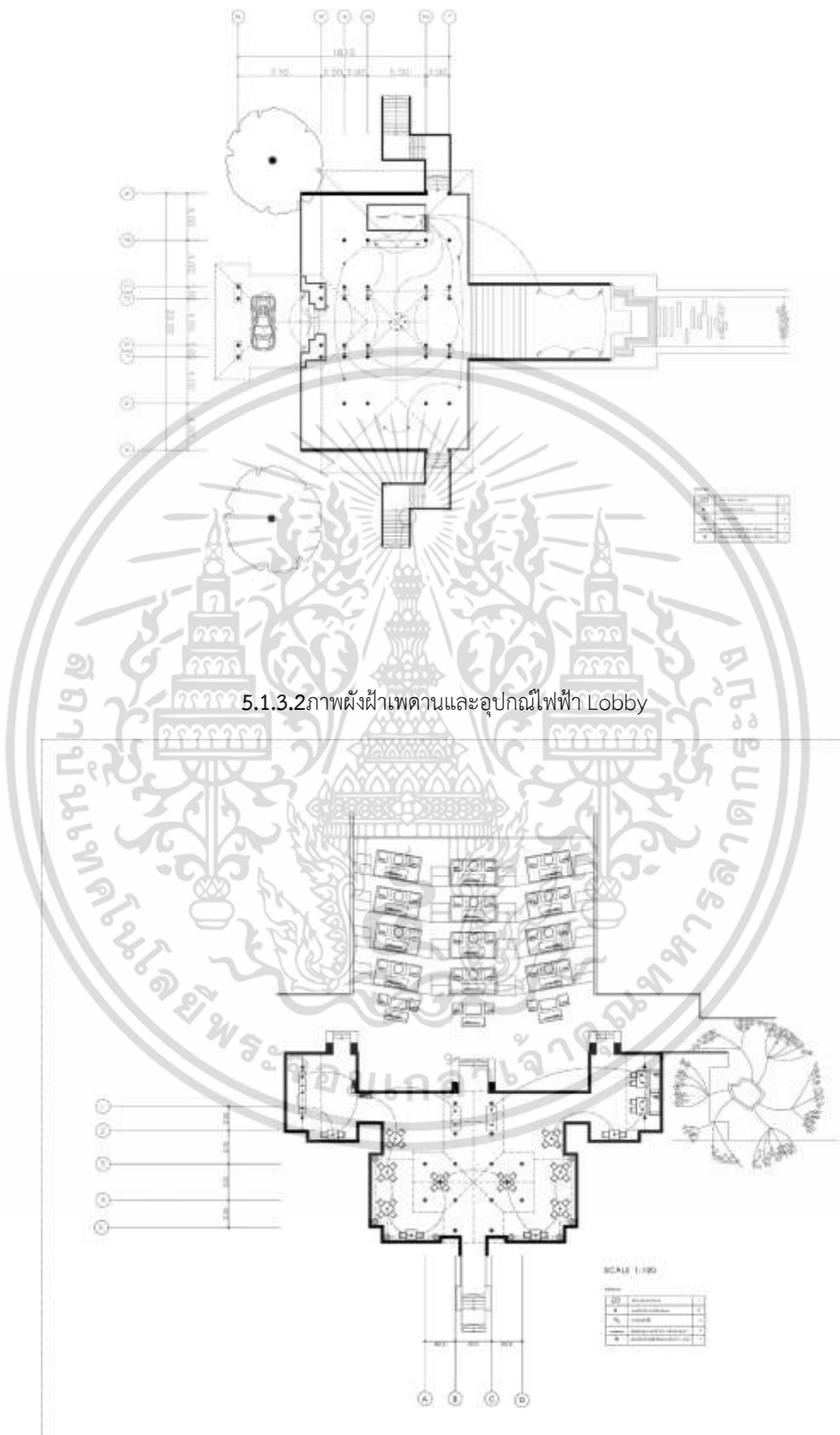
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 ผังฝ้าเพดานและอุปกรณ์ไฟฟ้า

5.1.3.1 ภาพผังฝ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า นางนอน dessert café

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3.3 ภาพผังฝ้าเพดานและอุปกรณ์ไฟฟ้า ลานชมสาคร

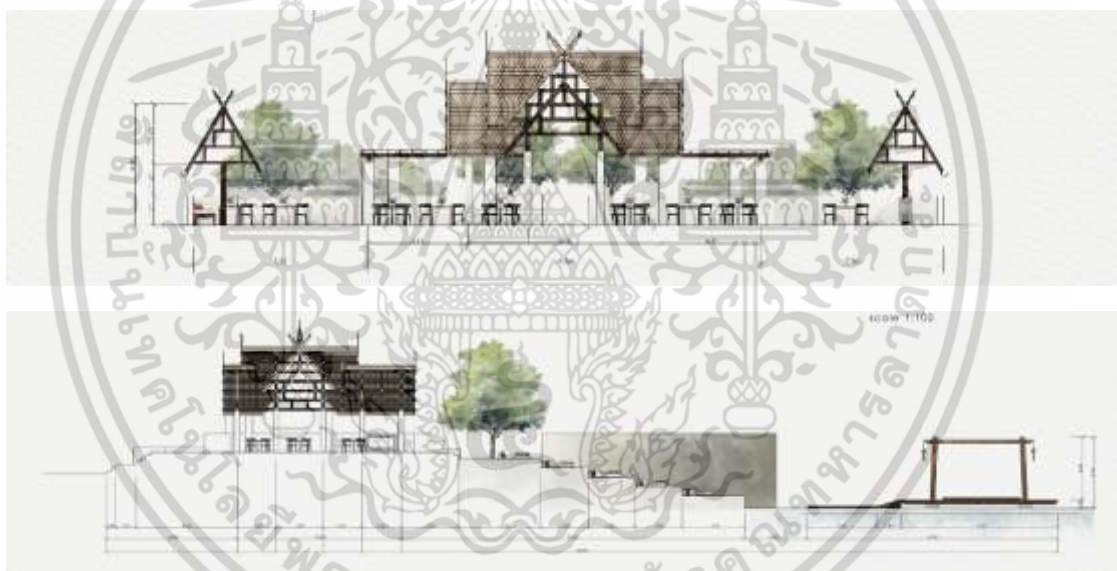
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 รูปด้านโครงการ

5.2.1 Lobby

5.2.2 ลานชมสาคร Restaurant and outdoor theatre

5.2.3 นางนอน dessert café

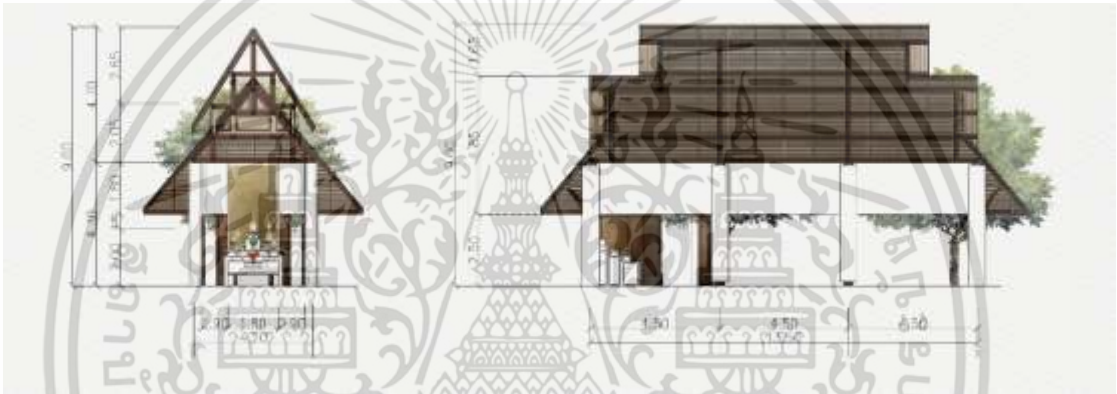

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4 ยอดตอง รีสอร์ท

5.2.5 ห้องพระ

5.2.6 ห้องเรียน ฟอนไน

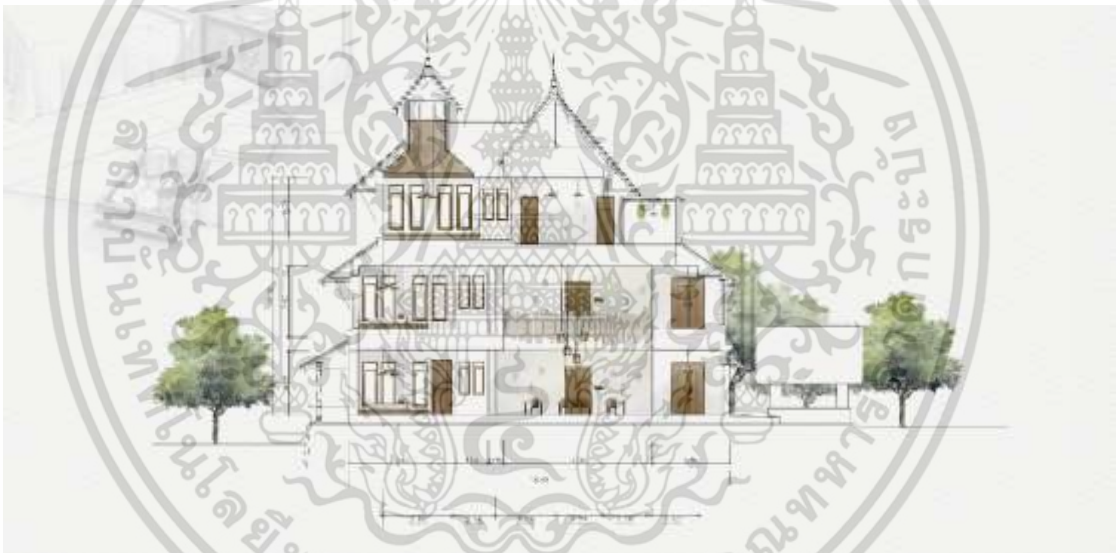

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ถึงบริษัทหรือทีมงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.7 โรงอาหารร่มไม้

5.2.8 ที่พักนักเรียน ศิริิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

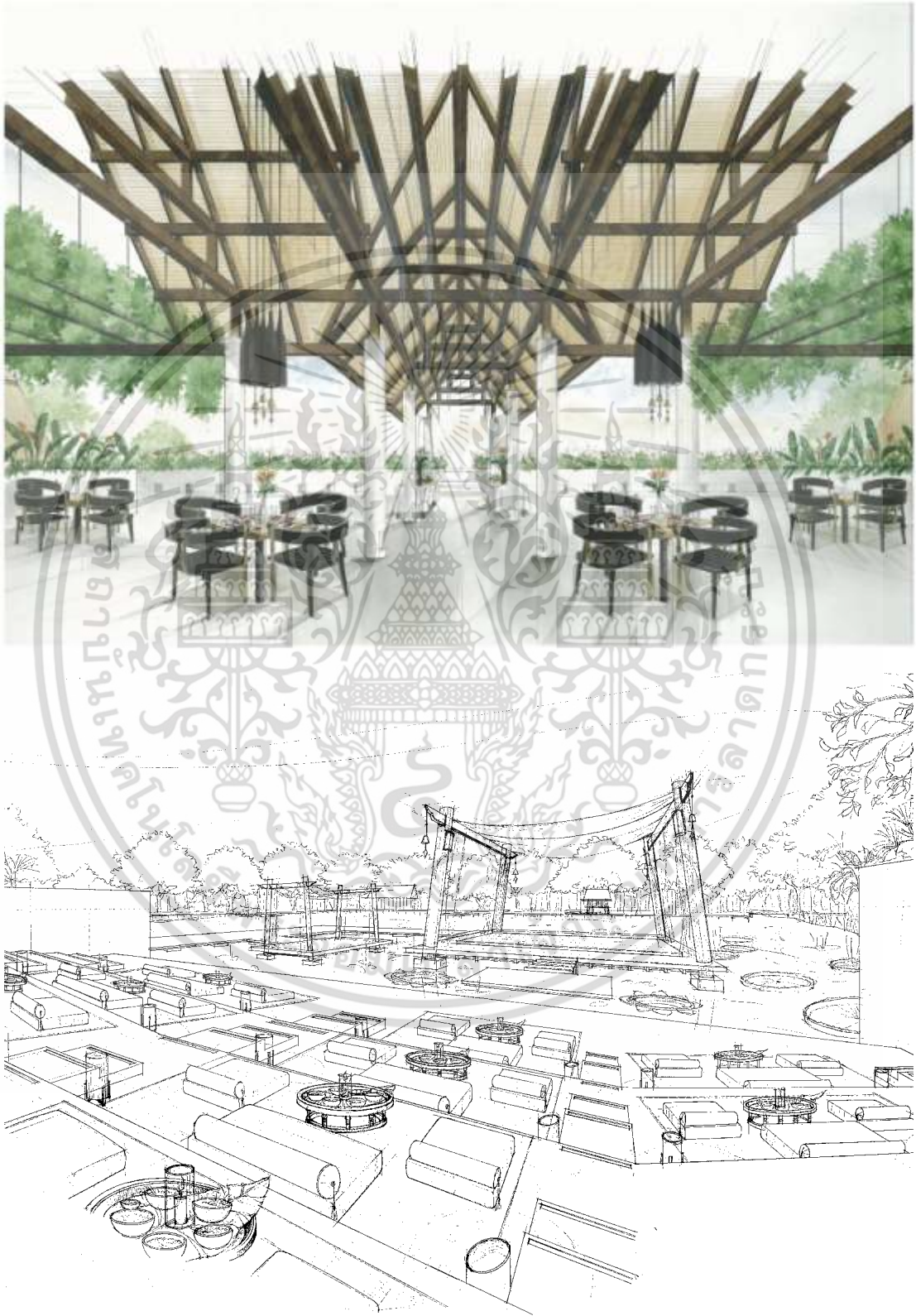
5.3 รูปทัศนียภาพโครงการ

5.3.1 Lobby

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 ลานชมสาคร Restaurant and outdoor theatre

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.3 นางนอน dessert café

5.3.4 ยอดตอง รีสอร์ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.5 ห้องเรียน ฟ็อนไน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.6 โรงอาหาร รมไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.7 ที่พักนักเรียน คีริน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 วัสดุตัวอย่าง

บรรณานุกรม

หนังสือครบรอบอาคารภูมิพลสังคีต

www.openbase.in.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้